

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_198493

UNIVERSAL
LIBRARY

ಶ್ರೀಶಾನುದಾಸ ಗ್ರಂಥಮಾಲಾ

— ಮೇಲುಕೋಟೆ —

ಮೊದಲನೆಯ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಹೊರಡಿಸಬೇಕೆಂದಿರುವ

ಪ್ರಕಟಣೆಗಳು.

- (೧) ಶ್ರೀ ಗೋದಾದೇವಿಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು.
- (೨) “ ನಿತ್ಯಾನುಸಂಧಾನಂ ”.
- (೩) “ ಕೋಯಿಲ್ ತಿರುವಾಯ್‌ಮೊಳಿ. ”
- (೪) “ ತಿರುಮಾಲ್ಯೆ ”

ಈ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡನಾಡಿನ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ವಿದ್ಯಾ ವಾಣಿಜ್ಯ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮತ್ತು, ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ಕೇಂದ್ರಗಳ ಪ್ರಕಟಣೆಗೆ ಸುಸ್ವಾಗತವಿದೆ. ವಿವರಗಳಿಗೆ ಕೆಳಗಿನ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ಬರೆಯಿರಿ.—

ಆ. ನ. ಶ್ರೀನಿವಾಸೈಯಂಗಾರ್,
ಬಿ.ಎಸ್.ಸಿ., (ಆನರ್ಸ್),
ಗೌರವ ಸಂಪಾದಕ

“ ಶ್ರೀಶಾನುದಾಸ ಗ್ರಂ.ಮಾ|| ”,
ಬಾಗೇಶಪುರ
ಹಾಸನಜಿಲ್ಲೆ.

ಆಯಂಗಾರ್ ನರಸಿಹ್ಮಾ
ಚಾರ್
ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕ

ಶ್ರೀಶಾನುದಾಸ ಗ್ರಂ. ಮಾ||
ಮೇಲುಕೋಟೆ
ಫ್ರೆಂಚ್‌ರಾಕ್ಸ್ ಮಾರ್ಗ.

Kannada Book Depot.
HYDERABAD De.

ಕನ್ನಡ ಪುಸ್ತಕ ದುಕಾನ್

“ నారాయణనే నమశ్చై శర్వే తరుణాన్ ” — ఆంధ్రాళో

ಶ್ರೀಶಾನುದಾಸ ಗುರವೇ ನಮಃ
 ಶ್ರೀಮತೇ ರಾಮಾನುಜಾಯ, ನಮಃ
 ಶ್ರೀ ಶ್ರಿಯೈನಮಃ, ಶ್ರೀಮತೇ ಸಾರಾಯಣಾಯ ನಮಃ ||

ಶ್ರೀ ಗೋ ಲ ದಾ ದೇ ಲ ವಿ

ಕರುಣಿಸಿ ರಚಿಸಿದ

“ ತಿರುಪ್ಪಾವೈ ”

ಚೆಲುವರಾಯನ-
 ನೊಲಿದು ಹಾಡಿದ
 ಧರಣಿ ದೇವಿಯ ನುಡಿಯ ಮಾಲೆಯಿದು |

ಚೆಲುವ ಬೆಳಕನು
 ನಲವ ತಿಳವನು
 ತರಲಿ ಸಾಡಿಗೆ ಸಿರಿಯು, ಮಂಗಳವು !

—“ ಶ್ರೀಶಾನುದಾಸ ”

ಆನುವಾದಕ :

ಆಯಂಗಾರ್ ನ. ಶ್ರೀನಿವಾಸೈಯಂಗಾರ್.

ಪ್ರಕಾಶಕರು :

ಸರಸ್ವತಿ ಕಾರ್ಯಾಲಯ,

ಬೆಂಗಳೂರು.

“ ತಿರುವಾಡಿಪ್ಪಾರಂ ”,
 ಅಮ್ಮನವರ ವರ್ಧಂತಿ ,”
 ೨೧—೨—೧೯೪೬.

} ಯದುಗಿರಿ, ಮೇಲುಕೋಟೆ.
 ಶ್ರೀ ವೈಯಸಂವರ್ಷ, ಕರ್ಕಾ
 ಟಕ ಶುದ್ಧ ತೃತೀಯಾ.ಪುಬ್ಬ.

ಮೊದಲನೆಯ ಮುದ್ರಣ-೧೯೪೬

ಎಲ್ಲ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನೂ ಕಾದಿರಿಸಿದೆ

ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಪ್ರತಿಗಳು ದೊರೆಯುವ ಸ್ಥಳಗಳು :—

(೧) ಶ್ರೀ|| ಆಯಂಗಾರ್ ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್,
ಮೇಲಕೋಟೆ ಅಂಚೆ.

(೨) ಶ್ರೀ|| ಆ. ನ. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯಂಗಾರ್, ಬಿ.ಎಸ್.ಸಿ.
(ಆನರ್ಸ್),
ಬಾಗೇಶಪುರ ಪೋಸ್ಟ್, ಹಾಸನ ಜಿಲ್ಲಾ.

ಬೆಲೆ :

ಸಾದಾ ಪ್ರತಿ			೦—೧೦—೦
ಹಾಲುಕಾಗದದ ಪ್ರತಿ			೧—೦—೦
ಕ್ಯಾಲಿಕೋ ಪ್ರತಿ			೧—೮—೦

ಮುದ್ರಕರು :

ಶ್ರೀ ವಿನಾಯಕ್ ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ವರ್ಕ್ಸ್, ಮೈಸೂರು.

ಮು ನ್ನು ಡಿ

ತಮಿಳುನಾಡಿನ ವೈಷ್ಣವಭಕ್ತರ ಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ನಾನು ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಲೇಖನವನ್ನು ಬರೆದದ್ದುಂಟು. ಭಕ್ತರನ್ನು ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ “ಆಳ್ವಾರ್” ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಹೆಣ್ಣುಗಳು ಉಂಟು. ಆಳ್ವಾರ್‌ಪದ ಹೆಣ್ಣಿನ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಆಂಡಾಳ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈಕೆಯನ್ನು ಆಂಡಾಳ್ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಈಕೆಗೆ ಇಟ್ಟ ಹೆಸರು ಗೋದಾ. ಗೋದಾ ಪ್ರಾಯಶಃ “ಗೋದಾವರಿ” ಯ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತರೂಪ ಅಥವಾ ಸಂಪ್ರದಾಯಹೇಳುವಂತೆ “ಕೋದೈ” ಎಂದರೆ ಚೆಲುವಾದ ಕೂದಲಹೆಣ್ಣು ಎಂಬ ತಮಿಳು ಮಾತು ಗೋದಾ ಆಗಿರಬಹುದು. ಅಂತೂ ಈಗ ಈ ಭಕ್ತೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಯಾರು ಮಾತಾಡಬೇಕಾದರೂ ‘ಆಂಡಾಳ್’ ಎಂದೇ ಪ್ರಾಯಶಃ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಆಂಡಾಳ್ ತಾನು ಶ್ರೀರಂಗದ ದೇವರು ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನನ್ನೇ ಮದುವೆಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲೇ ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಭಕ್ತನಾದ ತಂದೆ ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತ, ಅಥವಾ ಪೆರಿಯಾಳ್ವಾರ್, ಎಂದರೆ ಹಿರಿಯ ಆಳ್ವಾರರ ಪೋಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದುಕೊನೆಗೆ ರಂಗನಾಥನನ್ನೇ ಮದುವೆಯಾದಳು. ಅಥವಾ ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯವಾದಳು. ಇದಾಗುವ ಮುನ್ನ ತನ್ನ ಸಾಧಕ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಭಕ್ತಿಕೃತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದಳು. ಅವು ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯ ಕಾವ್ಯಗಳು. ಹಾಗೆಯೇ ಭಕ್ತಿಪ್ರತಿಪಾದಕ

ಗಳಾದ ಅತ್ಯುತ್ತಮಧರ್ಮಗ್ರಂಥಗಳು. ಈ ಇತಿಹಾಸವನ್ನೂ ಕೃತಿಗಳನ್ನೂ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಕಾದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ.

ಅಂಡಾಳ್ ದೇವಿಯ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪಪರಿಚಯ ಈ ಮುನ್ನ ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವ ಲೇಖನ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳಿಂದ ಕನ್ನಡ ಜನಕ್ಕೆ ಆಗಿದೆ. ಈಗ ನಮ್ಮ ತರುಣಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀ ಆಯಂಗಾರ್ ನ. ಶ್ರೀನಿವಾಸೈಯಂಗಾರ್ ಅವರು ಈ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಗ್ರಂಥವನ್ನೇ ಪ್ರಕಟಿಸಲು ತೊಡಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಉದ್ಯಮ ಸ್ತುತೃವಾದುದು. ಈ ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರು ಈ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಸಮರ್ಥರು, ಅಂತೆಯೇ ಅರ್ಹರು. ಮೇಲುಕೋಟೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿಬೆಳೆದು ಸಂಪ್ರದಾಯ ರೀತ್ಯಾ ಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನು ಪಾಠಮಾಡಿ ಅವುಗಳ ತತ್ವವನ್ನು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಆದಷ್ಟು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತಂದಿರುವ ಇವರು ಹೊಸಕಾಲದ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನೂ ಪಡೆದು ಇಂತಹ ಕೃತಿಯನ್ನು ಈಗಿನ ಜನಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸಿಕೊಡಲು ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಒಂದು ಮನೋಧರ್ಮವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಗ್ರಂಥದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಆಕೆಯ ಕೃತಿಗಳನ್ನೂ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಡುವ ಉದ್ದೇಶ್ಯದಿಂದ ಅಡಕವಾಗಿರುವ ವಿಷಯ ಇವರ ವಿದ್ವತ್ತಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಇಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿರುವ ಬಗ್ಯೆ ನಾನು ಇವರನ್ನು ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕ ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತೇನೆ.

ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರು ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಈ ಬರಲಿರುವ ಅಂಡಾಳ್ ಹಬ್ಬದ ದಿನ ಪ್ರಕಟಿಸುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ನಮ್ಮ

ಜನರ ಅದರವನ್ನು ಗಳಿಸಲೆಂದೂ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿವಾಸೈಯಂಗಾರ್ ಅವರು ಇದೇ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವಂತೆ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ದೊರೆಯಲೆಂದೂ ನಾನು ಹೈತ್ಪೂರ್ವಕ ಹಾರೈಸುತ್ತೇನೆ.

ಮಾಸ್ತಿ ವೆಂಕಟೇಶ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್.

ಬೆಂಗಳೂರು,
ತಾ||೮-೨-೧೯೪೬.

ವ್ಯಯಸಂವತ್ಸರದ ಅಷಾಢ ಶುದ್ಧ
ದಶಮಿ, ಸೋಮವಾರ.

ಸಮರ್ಪಣೆ .

“ ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣು ಚಿತ್ತ ಕುಲನಂದನ ಕಲ್ಪವಲ್ಲೀಂ
ಶ್ರೀ ರಂಗರಾಜ ಹರಿಚಂದನ ಯೋಗದೃಶ್ಯಂ
ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಕ್ಷಮಾಂ ಕರುಣಯಾ ಕಮಲಾಮಿವಾನ್ಯಾಂ
ಗೋದಾ ಮನನ್ಯ ಶರಣಃ ಶರಣಂ ಪ್ರಪದ್ಯೇ ||

—“ ಶ್ರೀವೆಂಕಟೇಶಕವಿಃ”

* * * *

ಉಪನಿಷತ್ ಸರಸ್ವತಿಯ ರಂಗಭೂಮಿಯಾದ ಸಂಸ್ಕೃತವೂ
ಚಿಂದಮಿಳೂ ಸಿರಿಗನ್ನಡವೂ ಸಮರಸವಾಗಿ ಬಾಳುತ್ತಿರುವ
ಕನ್ನಡ ದೇಶದ ಸಿರಿಯ ತಿಲಕದಂತಿರುವ
“ ಸಂಯಮಿಸಾರ್ವಭೌಮವಿಜಯಸ್ಥಾನ ” ವಾದ
ಯದುಗಿರಿಯ ಒಡೆಯನ ನಲ್ಲೆಯರಾದ

ಸಕಲ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳ ನಿಧಿಗಳಂತಿರುವ
ಯತಿರಾಜರಾಮಾನುಜ ಗುರುಗಳತಂಗಿ—ಸೊಸೆಯರಾದ
ಶ್ರೀ ಗೋದಾ-ವರನಂದಿನೀ ದೇವಿಯರ
ಅಡಿವಾರೆಗಳಿಗೆ.

* * * *

“ ತಿರುನಾರಾಯಣಪುರದ ತಾಯಿ ”
ಆಯಿ ದೇವರಾಜ ಮುನಿಗಳ
ಸಿರಿವಂಶದ ಅಡಿಯವರ ಊಳಿಗದವನಾದ

ಅನುವಾದಕನ ಕಿರಿಯ ಕಾಣಿಕೆ

ಅ ರಿ ಕೆ .

ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೯೩೪ನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಭೂವಿಜ್ಞಾನ ವ್ಯಾಸಂಗವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಲು ಈ ಅನುವಾದಕನು ಸೇರಿದಾಗ ಪ್ರತಿ ಬುಧವಾರವೂ ಮೊದಲನೆಯ ಗಂಟೆಯಲ್ಲಿ ದಿನಗತ “ ಆಧುನಿಕ ಕರ್ನಾಟ ಕಾವ್ಯ ಕುಲಪತಿ ” ಗಳಾದ ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ, ಎಂ. ಎ., ಬಿ. ಎಲ್., ಅವರಿಂದ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಕಾವ್ಯಪಾಠಪ್ರವಚನ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ “ ಶ್ರೀ ” ಯವರು ನಡುನಡುವೆ ಪ್ರಾಸಂಗಿಕವಾಗಿ ಕನ್ನಡ ನುಡಿಯ ಪದಗಳನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿ ನುಡಿಯುತ್ತಾ ಅವುಗಳ ಸೊಬಗನ್ನು ಕುರಿತು ಉಪನ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. “ ಶ್ರೀ ” ಯವರ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಈ ಅನುವಾದಕನಿಗೆ ಕನ್ನಡದ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುವ ಹಂಬಲ ಹುಟ್ಟಿತು.

ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವಾಗಿ ಸಹಪಾಠಿಗಳೂ ಕವಿಕಾವ್ಯ ಪಕ್ಷ ಪಾತಿಗಳಾದ “ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಸಂದೇಶ ” ವನ್ನು ಬರೆದಿರುವ, ವೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದ ಮುದ್ರಣಾಲಯದ ಅಧಿ- ವಿಚಾರಕರೂ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಅಚ್ಚುಕೊಟದ ಗೌರವ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಕರೂ ಕನ್ನಡನುಡಿಯ ಸೇವಕರೂ ಆಗಿದ್ದ ದಿನಗತ ಶ್ರೀ|| ಬೆಂಗಳೂರು ಪುಟ್ಟಯ್ಯ, ಬಿ. ಎ., ಅವರ ಮಕ್ಕಳೂ ಆದ ಗೆಳೆಯ ಶ್ರೀ|| ರಾಧಾಕೃಷ್ಣ ಅವರು ಈ ಅನುವಾದಕನನ್ನು ದಿನದ ಶಾಲಾಪಾಠಗಳಾದ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡುಹೋಗಿ ಹೊಸಗನ್ನಡ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ರಸವತ್ತಾಗಿ

ವಾಚನಮಾಡಿ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕುತೂಹಲವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದರು. ಅವರೊಡನೆ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಪರಿಷತ್ತು, ಬೆಂಗಳೂರು ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕಾಲೇಜ್ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘ, ಮತ್ತು ಇತರ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ ಹೊಸಗನ್ನಡದ ಹಿರಿಯ ಸಾಹಿತಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಗಳಾದ “ಶ್ರೀ”, ‘ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ’, ‘ ಡಿ. ವಿ. ಜಿ ’ ಮೊದಲಾದ ಮಹನೀಯರ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಕೇಳುವ ಸುಯೋಗವೂ ಒದಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇವೆಲ್ಲದರ ಫಲವಾಗಿ ಕನ್ನಡ ನುಡಿಗೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವ ಬಯಕೆ ಅನುವಾದಕನಿಗೆ ತೀವ್ರವಾಯಿತು.

೧೯೩೭ರಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಒಂದು ಹಂತವನ್ನು ಹತ್ತಿ ಜೀವಿಕೆಯನ್ನರಸುತ್ತಾ ಈ ಅನುವಾದಕನು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಮನೆಮನೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪಾಠವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತಾ ಭೂವಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕುರಿತು ಒಂದು ಉದ್ಗ್ರಂಥವನ್ನು ರಚಿಸುವ ಆಸೆಯಿಂದ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಪುಸ್ತಕ ಭಂಡಾರಗಳಲ್ಲಿರುವ ವಿವಿಧ ಗ್ರಂಥಗಳ ಪರಿಶೀಲನೆಗಾಗಿ ಸುಮಾರು ಎರಡು ವರುಷಗಳಕಾಲ ನೆಲೆಸಿದ್ದನು.

ತಾಯಿ ಬಸಿರಲ್ಲೇ ತಂದೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಬಡತನದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದರೂ ನೆರೆಯವರ ಆಸರೆಯಿಂದಲೂ ತಮ್ಮ ಸುಗುಣಗಳಿಂದಲೂ ಹಲವಾರು ಸನ್ಮಿತ್ತರನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವ ಸೌಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದಿರುವ ಅನುವಾದಕನ ತೀರ್ಥರೂಪವರೂ ಹೊತ್ತಹೊಟ್ಟಿಯ ಅಕ್ಕರೆಗೆಲ್ಲಾ ಮೀಸಲಾಗಿ ಒಂದೇ ಮಗನನ್ನು ಹೆತ್ತ ಅವನ ಮಾತೃಶ್ರೀಯವರೂ ೧೯೩೮ನೇ

ವಗ-ದ್ವಿಗೀತಾಚಾರ್ಯನವ ಸ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಜಯಸ್ತೀ ಮಹೋತ್ಸವದ ದಿನವ ರಾತ್ರಿ ಯಾದುಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ನೆರೆಯವರಿಗೆ ಹೀಗೆ ನುಡಿದರಂತೆ :— “ ಭಗವಂತನ ಉತ್ಸವವೇನೋ ನೆರವೇರಿತು. ಸುಭ್ರಮನಿಂದ ಓಡಾಡಲು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಗು ವಿಲ್ಲ. ಒಂದೇ, ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ, ಪರಸ್ಪರದಲ್ಲಿ ಅಣಿದಾಡುತ್ತಿದೆ. ಓದುವಾಗ ಕಣ್ಣುಂಜಿ ಇರಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಈಗಲೂ ಈ ವಿರಹವನ್ನನುಭವಿಸಬೇಕೇ ? ” ಹೀಗೆ ನುಡಿಯುತ್ತಾ ಅವನ ವಾಕ್ಯ ಶ್ರೀಮದೇಕ ಕಂಬನಗಿವರಂತೆ. ಆಗ ಅವನಾದಕನ ತೀರ್ಥ ರೂಪರೂಪನು ತನ್ನ ಮಗನಂತೆಯೇ ಲಾಲಿಸಿ ಪೋಷಿಸಿದ ಮ-ತನುತ್ಸಪ್ರೀ ಮಂಪಯಂ ಕೃಷ್ಣಕುಮಾರ ಶಿಂಗಮ್ಮ ನವರ ಮಕ್ಕಳೂ ತೀರ್ಥರೂಪರವರ ಗೆಕಿಯರೂ ಹಿಕ್ಕಿಸಿಗಳೂ ಆದ ಶ್ರೀ ಉ|| ವೇ|| ತೀ|| ಮಂ. ಕೃ. ಅಳಸಿಂಗ್ರಾಚಾರ್ಯರೂ ಅವರ ಧರ್ಮ ಪತ್ನಿಯವರೂ ಅನುವಾದಕನ ತಾಯ್ತಂದೆಗಳಿಗೆ ಹೀಗೆ ನುಡಿದರಂತೆ : ೩ “ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಮಗ ನೊಬ್ಬನೇ ಏಕೆದ್ದು ಕಷ್ಟಪಡಬೇಕು ? ಇಲ್ಲೇ, ನಮ್ಮೂರಿನ ಪಾಠಶಾಲೆಯಲ್ಲೇ, ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಪಾಠಹೇಳಲು ಒಬ್ಬರು ಬೇಕು. ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಸಿಗುವವರೆಗೂ ಇಲ್ಲೇ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿದ್ದು ಕೊಂಡು ಊರಿನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪಾಠ ಹೇಳುತ್ತಾ ದೇವರ ಸೇನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಸುಖವಾಗಿರಲಿ ! ನೀವು ನಾಳೆಯೇ ಪಾಠಶಾಲೆಗೆ ಬಂದು ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಬರೆಯುವಂತೆ ಅಪನಗೆ ತಿಳಿಸಿ. ಭಗವತ್ಕೃಪೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲವೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುವದು ”.

ಬಳಿಕ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲೇ ಮೇಲುಕೋಟೆಯ “ವೇದವೇದಾಂತ ಬೋಧಿನೀ” ಪಾಠಶಾಲೆಯ ಸಲಹೆಯ ಸಮಿತಿಗೆ ಒಂದು ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಬರೆದು ಕಳುಹಿಸಿದುದಾಯಿತು. ಯದುಗಿರಿಯ ಹಿರಿಯರ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ, ವೈಸೂರಿನ ಸಂಸ್ಕೃತ ಮಹಾ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳೆಲ್ಲಾ ತಾಯಿ ಎಂದು ಇತಿಹಾಸವು ತಿಳಿಸುವ, ದೂರದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಶಾಲೆಯಂತೆ ಸಂಸ್ಕೃತಶಾಲೆಯನ್ನೂ ವೈಸೂರು ಸೀಮೆಯಲ್ಲಿ ಆರಂಭಿಸಿದ ಭಕ್ತಶಿರೋಮಣಿ ದಿವಂಗತ ಶ್ರೀಮನ್ಮಹೀಶೂರ ಮಹಾರಾಜರಾದ ಮುಮ್ಮಡಿ ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಒಡೆಯರ ಕೃಪಾಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿತವಾದ, ಮೇಲುಕೋಟೆಯ ಸಂಸ್ಕೃತ ಮಹಾಪಾಠಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ೧೯೩೯ ನೇ ಮಾರ್ಚ್ ೯ನೇ ದಿನ ಈ ಅನುವಾದಕನಿಗೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್, ಸಂಸ್ಕೃತ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆ ಮತ್ತು ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಅಧ್ಯಾಪಕನಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಲು ವಾಠಶಾಲಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ದಿವಂಗತ ಪಂಡಿತರತ್ನಂ ಶ್ರೀ|| ಉ|| ವೇ|| ತಿ. ಅ. ಎಂಬೆರುಮಾನೂರೈರಿಂದ ಕರೆ ಬಂತು. ಅಂದಿನಿಂದಲೇ ಈ ಅನುವಾದಕ ತನ್ನ ವಿದ್ಯಾಮಾತೃವಾದ ಆ ಪಾಠಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಠಪ್ರವಚನವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದ. ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲೇ ಈ ಅನುವಾದಕನ ಗುರುಗಳೂ ವೈಸೂರು ವಿಶ್ವಲಯದ ಭೂಶಾಸ್ತ್ರಮಹಾಧ್ಯಾಪಕರೂ ಆದ ಶ್ರೀ|| ಎಲ್. ರಾಮರಾವ್, ಎಂ.ಎ., ಎಫ್.ಜಿ.ಎಸ್. ಅವರು ಕೋಡಾಂಗಿನಲ್ಲಿರುವ “ಬರ್ಮಾ ಆಯಿಲ್ ಕಂಪೆನಿ” ಗೆ ಒಬ್ಬ ನಿಖಾತ ಶಾಸ್ತ್ರವಿಜ್ಞಾನಿ (ಭೂಮಿಯ ಶಿಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಹುದುಗಿರುವ ಹಳೆಯ ಯುಗಗಳ ಜೀವಶೇಷಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಚಯವುಳ್ಳವ) ಬೇಕಾಗಿದೆ

ಯೆಂದೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವುದಾದರೆ ಒಡನೇ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಶ್ರೀಮುಖವನ್ನು ಬರೆದರು. ಯದುಗಿರಿಯ ಕೆಲವು ಗೆಳೆಯರೂ ಹಿರಿಯರೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಲು ಸಲಹೆ ಇತ್ತರೂ ಹೊಸದಾಗಿ ಆರಂಭಿಸಿದ್ದ ಅಭ್ಯಾಸಕವೃತ್ತಿಯನ್ನು ತೊರೆಯಲು ಅನುವಾದ ಕನಿಗೆ ಮನಬರಲಿಲ್ಲ. ಬರ್ಮಾದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಅವನ ಅಜ್ಜಿಯವರಾದ ಮ ಹಾ ಮಾ ತೃ ಶ್ರೀ ಪಿ ತಾ ಮ ಹಿ ಯ ರ ಒಪ್ಪಿಗೆಯೂ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಅಂತೂ ಅನುವಾದಕನ ಭಾಗ್ಯದಿಂದ ಯದುಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ಐದು ವರ್ಷಗಳ ವಾಸ ಸಂತತವಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ದೊರಕಿತು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಮೇಲುಕೋಟೆಯ “ ಕನ್ನಡ ಸಂಘ ” ಹುಟ್ಟಿ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಹಿರಿಯರನ್ನು ತನ್ನೆಡೆಗೆ ಬರವಾಡಿಕೊಂಡು ಅವರ ಹರಕೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿತು. ೧೯೪೦ ರಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಮೇಲುಕೋಟೆ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಮೊದಲನೆ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವಕ್ಕೆ “ ಜೀವನ ” ದ ಆಗಿನ ಸಂಪಾದಕರಾದ ಕವಿವರ್ಯ ಶ್ರೀಮಾನ್ ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ರಾಮಚಂದ್ರ ಬೇಂದ್ರೆ, ಎಂ.ಎ. ಅವರೂ ಈಗಿನ ಸಂಪಾದಕರೂ ಕನ್ನಡನಾಡಿನ ಹೊಸ ಕವಿಕುಲದ ಗುರುಗಳೂ ಆಗಿರುವ ರಾಜನೇವಾ ಪ್ರಸಕ್ತ ಶ್ರೀ|| ಉ|| ವೇ|| ತಿ|| ಮಾಸ್ತಿ ವೆಂಕಟೇಶ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ ಎಂ. ಎ. ಅವರೂ ಪ್ರಧಾನ ಆಹ್ವಾನಿತರಾಗಿ ದಯಮಾಡಿಸಿದ್ದರು. ಅವರ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ, ಅಭಿಮಾನ, ಸಲಹೆಗಳಿಂದಲೇ ಈ ಅನುವಾದಕನ ಕನಸು ನನಸಾಗುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಪತ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ಪರಿಚಿತ ರಾದ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ವಿಮರ್ಶಕರೂ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕಾವ್ಯ ವಿಶಾರದರೂ ಕನ್ನಡ ಬರಹಗಾರರೂ ಆದ ಶ್ರೀ||ವಿನಾಯಕ ಕೃಷ್ಣ ಗೋಕಾಕ,

ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಎ., (ಆರ್ಸ್) ಅವರು ೧೯೪೦ನೇ ಇನವರಿ ತಿಂಗಳ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ “ಜೀವನ”ಕ್ಕೆ ಚಂದಾದಾರನಾಗಬೇಕೆಂದೂ ಲೇಖನಗಳನ್ನೂ ಕಳುಹಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಕೋರಿ ಈ ಅನುವಾದಕನಿಗೊಂದು ಕಾಗದವನ್ನು ಬರೆದರು. ಆಗ ಅವರಿಗೆ ತಾನು ಪಾಠ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಋಗ್ವೇದ, ಕಲಿತಿದ್ದ ಭೂವಿಜ್ಞಾನ, ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಭಗವದ್ರಾಮಾನುಜಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಆ ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿತು. ಅದನ್ನು ಕೆಲಕಕ್ಕೆ ತರಲು ಯತ್ನವೂ ನಡೆಯಿತು. ಅದರ ಫಲವಾಗಿ “ಶ್ರೀ ಕುಲಶೇಖರ ಆಳ್ವಾರ್ ತಮಿಳು ಕೀರ್ತನೆಗಳು” ಎಂಬ ಲೇಖನ “ಜೀವನ”ದ ಮೊದಲನೇ ಸಂಪುಟದ ಮೇಲೆ ಅಂಗಳ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು.

೧೯೪೦ ರಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸರಿಪತ್ತಿನ ಬೆಳ್ಳಿ ಹಬ್ಬ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಜರುಗಿತು. ಆ ಉತ್ಸವವನ್ನು ಮೇಲುಕೋಟೆಯ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದಲ್ಲಿಯೂ ಆಚರಿಸಲಾಯಿತು. ಆ ದಿನ ಈ ಅನುವಾದಕನು “ಯದುಗಿರಿ” ಎಂಬ ಕೈ ಬರಹದ ತ್ರೈಮಾಸಿಕ ಪತ್ರಿಕೆಯೊಂದನ್ನು ಕನ್ನಡ ಸಂಘ ಹೊರಡಿಸಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತ, ತಮಿಳು ಕೃತಿಗಳ ಕನ್ನಡ ಅನುವಾದಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಅದರ ಮೂಲಕ ಆಧುನಿಕ ವಿಜ್ಞಾನ, ಭರತಖಂಡದ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಪಂಚಪರಿಚಯ, ಇವುಗಳನ್ನು ಯದುಗಿರಿ ನಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದೂ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿದನು. ಎಲ್ಲರೂ ಅದನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸಿದರು.

ಮೈಲಾಕೋಟಿಯ ನೇನೆಯನ್ನು ಕಾಲವು ಒಗೆಗಳಲ್ಲಿ
 ಮಾಡಿ ಕೀರ್ತಿವೀರರಾಗುವ ಶ್ರೀ ಮುಮ್ಮಡಿ ಕೃಷ್ಣರಾಜ
 ಒಗೆಯರವರ. ಯದುಕೂಲದೇವತೆಯಾದ ಚೆಲುವರಾಯನಿಗೆ
 ಒಪ್ಪಿಸಿರುವ ಮುಡಿಯನ್ನು ಧರಿಸುವ ದಿನ “ಯದುಗಿರಿ”
 ಪತ್ರಿಕೆಯ ಮೊದಲನೇ ಸಂಚಿಕೆ ಪೌರಸಭೆಯ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರೂ
 ಮೈಲಾಕೋಟಿಯ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೂ ಪ್ರವೃತ್ತಮು
 ಖರೂ ಆದ ಶ್ರೀ|| ಉ|| ವೇ|| ವಂ|| ಕೃ ಆಸಿಂಗ್ರಾಚಾರ್ಯರ
 ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಮುಡಿ
 ಉತ್ಸವ ಮುಗಿದ ಕೂಡಲೇ ಯದುಗಿರಿನಾಯಕಿಯ ಮತ್ತು
 ಶ್ರೀ ಗೋದಾದೇವಿಯ ಜಯಸ್ತೀ ಮಹೋತ್ಸವ ಮೊದಲಾಗು
 ತ್ತದೆ. ಆದಕಾರಣ ಆ ಮೊದಲ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಗೋದಾ
 ದೇವಿ ಎಂಬ ಪ್ರಖ್ಯ ಬರಹವನ್ನು ಈ ಅನುವಾದಕ ಸೇರಿಸಿದ್ದ.
 ಅದನ್ನು ಓದಿ ಅನುವಾದಕನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೂ ಗೆಳೆಯ ರೂ ಆದ
 ಶ್ರೀ ವ್ಯಾ ಕ ರ ಣ ವಿದ್ಯಾಪ್ರವೀಣ (ಈಗ ತರ್ಕವಿದ್ವಾನ್)
 ಕೋ. ವೆಂ. ದೇಶಿಕಾಚಾರ್ಯರು ತೆಲುಗುಭಾಷೆಗೆ ಪರಿವರ್ತಿಸಿ
 “ ಶ್ರೀ ವೈಷ್ಣವ ಪತ್ರಿಕೆ ” ಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಅದು ಆ ಪತ್ರಿಕೆಯ
 ಸಂಪಾದಕರ ಆದರವನ್ನು ಗಳಿಸಿ ಅದರ ಎರಡು ಸಂಚಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ
 ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು ಅದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ‘ ಜಯಕರ್ನಾಟಕ ’ಕ್ಕೆ
 ‘ ಶ್ರೀ ಗೋದಾದೇವಿ ’ ಯ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಮಾಡಿ
 ಕೊಡುವ ಒಂದು ಲೇಖನವನ್ನು ಈ ಅನುವಾದಕ ಬರೆದು
 ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಆಗ ಅದರ ಸಂಪಾದಕರಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀಗಳಾದ
 ಬೆಳಗಾಂವಿ ರಾಮಚಂದ್ರರಾಯ ಬಿ.ಎ., ಅವರೂ ಮೇವುಂಡಿ

ಮಲ್ಲಾರಿಯವರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಸುಸ್ವಾಗತವನ್ನಿತ್ತು ಶ್ರೀ ಗೋದಾ ಜಯಸ್ತಯ ವೇಳೆಗೆ ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದರು.

ಅದರಿಂದ ಹುರುಪುಗೊಂಡ ಈ ಅನುವಾದಕನು ತನ್ನ ಬಾಲಪಾಠದ ಗುರುಗಳೂ ಆಗ ಸಂಸ್ಕೃತ ಘಾತಾಪಾಠಶಾಲೆಯ ಸರಸ್ವತೀ ಭಂಡಾರದ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಕರೂ ಆಗಿದ್ದ, ಈಗ ಅಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿರುವ, ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ ವೇದಾಂತ ವಿದ್ವಾನ್ ಶ್ರೀ||ಉ|| ವೇ|| ಶ್ರೀ||ರಂಗಂ ಸಂಪತ್ಕುಮಾರಾಚಾರ್ಯರ ಸಹಕಾರದಿಂದ ಶ್ರೀ ಗೋದಾದೇವಿಯವರ ನಾಯ್‌ಜ್ಜಿಯಾರ್ ತಿರುಮೊಳಿ. ಎಂಬ ಸುಂದರವಾದ ಭಾವಗೀತು ಮಾಲೆಯನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಪರಿವರ್ತಿಸಿದನು. ಅದೂ “ ಜಯಕರ್ನಾಟಕ ” ದ ೧೭-೧೮ನೇ ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ “ ಸರಸ್ವತಿ ” ಯ ಸಂಪಾದಕಿಯವರೂ ಅಖಿಲ ಕರ್ನಾಟಕ ಮಕ್ಕಳ ಕೂಟದ ನೇತೃಯವರೂ ಆದ ಮಾತೃಶ್ರೀ ಆರ್. ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮನವರು ಸರಸ್ವತಿಯ ಲೇಖಕ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ ಅನುವಾದಕನಿಗೆ ಗೋದಾ ಪ್ರಬಂಧಗಳ ಅನುವಾದವನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಪುಸ್ತಕರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಸಲಹೆಯಿತ್ತರು. ಕೂಡಲೇ ಕಾರಣಾಂತರಗಳಿಂದ ಆ ಸಲಹೆ ನೆರವೇರಲು ಅವಕಾಶವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಈ ವರ್ಷ ಆಂಡಾಳ್ ಆವಿರ್ಭಾವೋತ್ಸವದ ದಿನದಲ್ಲಿ ಗೋದಾ ಪ್ರಬಂಧಗಳೆರಡನ್ನೂ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಬಯಕೆ ಮತ್ತೆ ಅನುವಾದಕನಿಗೆ ಉಂಟಾಯಿತು. ಹಣ, ಕಾಗದ, ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಗಳ ಪರಿಮಿತಿಯಿಂದ “ ತಿರುಪ್ಪಾವೈ ” ಮಾತ್ರ ಈ ಗೋದಾ ಜಯಸ್ತಿಯ ಪ್ರಕಟನಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಇದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು

ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟ “ ಸರಸ್ವತಿ ” ಕಾರ್ಯಾಲಯದ ನೇತ್ರಿಯವರಾದ ಮಾ|| ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮನವರಿಗೆ ಅನುವಾದಕನು ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ವಂದನೆಗಳನ್ನ ಪಿಸಬಯಸುತ್ತಾನೆ

ಅನುಕೂಲಿಸಿದರೆ ವಿಜಯದಶಮಿಾ ಅಥವಾ ಶ್ರೀ ವೇಂ ಕಟೀಶ ಜಯಂತಿಯ ವೇಳೆಗೆ “ ನಾಯಕೇ ಗೀತೆ ” ಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಆಸೆ ಇದೆ. ಈ “ ತಿರುಪ್ಪಾವೈ ” ಅನುವಾದವನ್ನು ನಾಡಿನವರು ಆದರದಿಂದ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ “ ಶ್ರೀಶಾನುದಾಸ ಗ್ರಂಥಮಾಲಾ ” ಎಂಬ ಹೊಸ ಪುಸ್ತಕಮಾಲೆಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸುವ ಸಂಕಲ್ಪವಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ತಮಿಳು ನಾಡಿನ ಹರಿದಾಸರಾದ ಅಳ್ವಾರುಗಳ ಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕನ್ನಡ ಲಿಪಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಪರಿಚಯ ಮತ್ತು ಅನುವಾದಗಳೊಡನೆ (ಮೂಲದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ) ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಯೋಚನೆ ಇದೆ. ಈ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಯ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳಿಂದ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೊಸ ಶೈಲಿಯನ್ನು ಬಳಕೆಗೆ ತರಬಹುದು.

“ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ”ರು ನಾವು ನಾಡಿನವರಿಗೆ ಅವರು ಬಯಸಬೇಕಾದಂತಹ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ದಿನ ಅನುವಾದಕನೊಡನೆ ಹೇಳಿದರು. ಆ ಮಾತಿನ ಫಲವೇ ಈ ಗ್ರಂಥದ ಮತ್ತು “ ಶ್ರೀಶಾನುದಾಸ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ ” ಯ ಮೂಲ. ಸರ್ಕಾರದ ಅನುಮತಿ ಮತ್ತು ನಾಡಿನ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಸಹಕಾರಗಳು ದೊರಕಿದ ಕೂಡಲೇ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಈಗ್ರಂಥಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಯೋಚನೆ ಇದೆ. ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಧನದ ಬೆಂಬಲವಿಲ್ಲ.

ಅಲುದರಿಂದ ಚಂದಾ ಹಣವನ್ನೆತ್ತಿ ಅದರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಮುಂದಿನ ಪ್ರಕಟಣೆಯ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಯ ಸಹಕಾರಿಗಳನ್ನು ಅಭಿಮಾನಿಗಳು, ಪ್ರೋಫೆಸರು, ಸಂರಕ್ಷಕರು ಎಂದು ಮೂರು ಪಂಗಡಗಳಿಗೆ ವಿಂಗಡಿಸಬಹುದು. ಅಭಿಮಾನಿಗಳು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಮೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳ ಚಂದಾಹಣವನ್ನು ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವರು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಗೆ ಐವತ್ತು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುವವರು ಪ್ರೋಫೆಸರು ; ಅವರಿಗೆ ತನ್ನ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಡುವರು. ಮೂರು ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ತಗಲಿ ಕೆಲವು ಕಂತುಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಆಗಲಿ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಗೆ ದಾನಮಾಡುವವರು ಸಂರಕ್ಷಕರು. ಅವರಿಗೆ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಯ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳ ಉತ್ತಮ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡಲಾಗುವುದು. ನಾಡಿನ ಮತ್ತು ನುಡಿಯ ಅಭಿಮಾನಿಗಳು ಈ ಪೊಸ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಆದರದ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹದೊಡನೆ ಉದಾರ ಸಹಾಯವನ್ನಿತ್ತು ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ನುಡಿಯ ಹಿರಿಯಕ್ಕನಾದ ತಮಿಳಿನ ಕೆಲವು ಉತ್ತಮ ಗ್ರಂಥಗಳು ಮೂಲದೊಡನೆ ಪ್ರಚಾರವಾಗಲಿ; ಸದಕರಿ ಸಬೇಕೆಂದು ಗ್ರಂಥಮಾಲಾ ಯೋಜಕರಪರವಾಗಿ ಅನುವಾದಕನು ಬಿನ್ನವಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಹಿರಿಯರ ಹರಕೆ ಹುಡುಗರ ಹರಣದ ಹೊರಗನ್ನು ಹೊರ ಹೊಮ್ಮಿಸುತ್ತದೆ. ಇನ್ನಕ್ಕೆ ಈ ಅನುವಾದಕನ ಬಾಳೇ ಸಾಕ್ಷಿ. ಚಿಕ್ಕಂ ನಲ್ಲಿ ಯದುವಿಯಲ್ಲಿ ಅಟವಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಮಲೆಕ್ಕೆ

ಕೂಗಿ ಕೊಬ್ಬರಿ, ಕಲ್ಲುಸಕ್ಕರೆ, ಬಾದಾಮಿ, ಖರ್ಜೂರಗಳನ್ನು
 ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಅವರಿಗೆ ಸವಿನುಡಿಗಳನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸಿ
 ಹರಸುತ್ತಿದ್ದ ದಿವಂಗತರಾದ ಶ್ರೀಮತ್ಪರಮಹಂಸ ಪರಿವ್ರಾಜಕಾ
 ಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀ|| ಉ|| ವೇ|| ಯದುಗಿರಿ ಯತಿರಾಜ ಮಠಾಧಿಪತಿ
 ಗಳಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಯದುಗಿರಿ ಯತಿರಾಜ ಸಂಪತ್ತುಮಾರ
 ರಾಮಾನುಜಮುನಿಗಳು-[ಸರಸಕವಿಗಳೂ ಸಹೃದಯ ವಿಮರ್ಶ
 ಕರೂ ವಿದ್ವತ್ತ್ರಿಯರೂ ಆಗಿದ್ದ, ಮೈಸೂರು ಪ್ರಾಚ್ಯವಿದ್ಯಾಶಾಖೆಯ
 ಲ್ಲಿದ್ದ ಭಾಸಮುನಿಯ ಸ್ವಸ್ತವಾಸವದತ್ತಾ ನಾಟಕವನ್ನು ಕಂಡು
 ಹಿಡಿದ, ಇವರ ಪೂರ್ವಾಶ್ರಮದ ಸಿರಿನಾಮ ವಿದ್ವಾನ್ ಆಸೂರಿ
 ಅನಂತಾಚಾರ್ಯ(ಅನಂದಾಳ್ವಾರ್)ಎಂದು]ಅವನಿಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತಕಾ
 ವ್ಯಗಳನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸಿಯೂ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮು
 ಖಗಳನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿಯೂ ಸದಾಚಾರನಿಷ್ಠೆಯನ್ನುಂಟು
 ಮಾಡಿದರು. ಆ ಮಹಾತ್ಮರ ಅವ್ಯಾಜ ಅನುಗ್ರಹವೇ ಈ
 ಗ್ರಂಥಪುಸ್ತಕದ ಬೀಜ. ಮೇಲುಕೋಟೆಯ ಸಂಸ್ಕೃತ ಮಹಾ
 ಪಾಠಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡಲು ಸಹಕರಿಸಿದ ಹಿರಿಯರ ಅಭಿ
 ಮಾನವೇ ಆದರ ಸಸಿ. ಯದುಗಿರಿಯ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಕಾರ್ಯ
 ಕಲಾಸಗಳೇ ಅದರ ಎಲೆಗಳು. ಯದುಗಿರಿಗೆ ೧೯೩೯ನೇ ಡಿಸೆಂ
 ಬರ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ದಯಮಾಡಿಸಿ ಒಂದು ತಲೆ
 ಮಾರಿನಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತುಹೋಗಿದ್ದ ಭಗವದ್ರಾಮಾನುಜ
 ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಗ್ರಂಥಗಳ ಕಾಲಕ್ಷೇಪವನ್ನು ನಡೆಸಿದ, ಶ್ರೀಮತ್ಪರಮ
 ಹಂಸಪರಿವ್ರಾಜಕಾಚಾರ್ಯರಾಗಿ ಯದುಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು
 ಏಳು ತಿಂಗಳಕಾಲ ನೆಲೆಸಿದ್ದು, ಅಲ್ಲಿಂದ ಶ್ರೀರಂಗಕ್ಕೆ ದಯಮಾ

ಡಿಸಿ ಅಲ್ಲಿರುವ ಶ್ರೀ ರಂಗನಾರಾಯಣ ಮುನಿಗಳ
ಮಠಾಧಿಪತ್ಯವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಶ್ರೀರಂಗದ ಪ್ರಣವಾಕಾರ
ವಿಮಾನದ ಸುವರ್ಣಲೇಪನ ಸೇವೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿ, ಕೊಂಚ
ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಪರಮಪದಕ್ಕೆ ಬಿಜಮಾಡಿಸಿದ, ದಿವಂಗತ
ಶ್ರೀ|| ಉ|| ವೇ ಶ್ರೀರಂಗನಾರಾಯಣ ಮುನಿಗಳವರ ಕಾಲಕ್ಷೇಪ
ಗೋಷ್ಠಿಗಳೂ ಸರಸ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳೂ ಈ ಗ್ರಂಥಪುಷ್ಪದ
ಪೋಷಕ ದ್ರವ್ಯಗಳು.

೧೯೪೧ರಲ್ಲಿ ಯದುಗಿರಿಗೆ ದಯಮಾಡಿಸಿ “ ಶ್ರೀವಚನ
ಭೂಷಣ ” ವೆಂಬ ಸಂಪ್ರದಾಯಗ್ರಂಥದ ಕಾಲಕ್ಷೇಪಗೋಷ್ಠಿ
ಯನ್ನು ನಡೆಸಿದ ಶ್ರೀಮತ್ಪರಮಹಂಸಪರಿವ್ರಾಜಕಾಚಾರ್ಯರಾದ
ಕಾಂಚೀಪುರದ ವಾದಿಕೇಸರಿ ಅಳ. ಹಿಯಮಣವಾಳಜೀಯರ್
ಮಠಾಧಿಪತಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಗೋವಿಂದ ಸುಂದರ ಜಾಮಾತ್ಯಮುನಿ
ಗಳೂ, ಯದುಗಿರಿಯ ಸಂಸ್ಕೃತ ಮಹಾಪಾಠಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ
ಸುಮಾರು ನಲವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಕಾಲ ಸಾಹಿತ್ಯ ಯೋಗವೇ
ದಂತಗಳನ್ನು ಪ್ರವಚನಮಾಡಿದ ಸಾಹಿತ್ಯರತ್ನಂ ಸಾಂಖ್ಯತೀರ್ಥ
ಸಾಹಿತ್ಯಾಲಂಕಾರ ವೇದಾಂತ ವಿದ್ವಾನ್ ಶ್ರೀ|| ಉ|| ವೇ|| ಜಗ್ಗು
ವೆಂಕಟಾಚಾರ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳೂ, ಯದುಗಿರಿಗೆ ಭಗವಂತನ
ಮಂಗಳಾಶಾಸನಕ್ಕಾಗಿ ದಯಮಾಡಿಸಿದ ಭಾಗವತೋತ್ತಮರೂ
ತಮ್ಮ ಉಪದೇಶಮೃತದಿಂದ ಈ ಗ್ರಂಥಕರ್ತುವನ್ನು
ಪೋಷಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಮಹನೀಯರ ಅನುಗ್ರಹದ ಪರಿಪಾಕವಾಗಿ ಶ್ರೀರಾಮಾ
ನುಜದರ್ಶನದ ಪ್ರಧಾನಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಿಸುವ ಆಸೆ ಅನುವಾ

ದಕನಿಗೆ ಬಲಿಯಿತು. ಈ ಆಸೆಯೇ " ಶ್ರೀಶಾನುದಾಸ ಗ್ರಂಥ ಮಾಲೆ " ಯ ಮುನ್ಸೂಚನೆಯಾಗಿರುವ ಈ ಗ್ರಂಥವೃಕ್ಷದ ಹೂವು. ಯದುಗಿರಿಯ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಮೊದಲನೇ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ದಯಮಾಡಿಸಿದ್ದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಜ ಸೇವಾಪ್ರಸಕ್ತ ಶ್ರೀ|| ಉ|| ವೇ|| ಮಾಸ್ತಿ ವೆಂಕಟೇಶ ಅಯ್ಯಂ ಗಾರ್, ಎಂ. ಎ. ಅವರ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವಿಲ್ಲದೆ ಹೋಗಿದ್ದರೆ "ಆಳ್ವಾರುಗಳ ಸಿರಿನುಡಿ"ಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಿಸುವ ಹಂಬಲದ ಹೂವು ಮೊಗ್ಗಿನಲ್ಲೇ ಬಾಡಿಹೋಗುತ್ತಿತ್ತೋ ಏನೋ ? ಅವರ ಸಲಹೆಯಂತೆ ಆಳ್ವಾರುಗಳ ಅವತಾರ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಅವರ ಪ್ರಬಂಧಗಳಿಂದ ಸುಮಾರು ಎಂಟುನೂರು ಸಿರಿನುಡಿಗಳನ್ನು ಆಯ್ದು ಕನ್ನಡಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದುಹೋಗಿವೆ- ಎರಡನೇ ಪ್ರಪಂಚ ಸಮರದ ಘೋರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಕಾಗದದ ಮತ್ತು ಮುದ್ರಣ ಕಾರ್ಯದ ಸೌಕರ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ' ಆಳ್ವಾರುಗಳ ಸಿರಿನುಡಿಗಳು ' ಪ್ರಕಟವಾಗಲು ಇನ್ನೂ ಅವಕಾಶ ಒದಗಿಲ್ಲ.

“ ಆಳ್ವಾರುಗಳ ಸಿರಿನುಡಿಗಳು ” ಸಂಪ್ರದಾಯ ರೀತ್ಯಾ ಸಮಾಚೀನವಾಗಿರುವಂತೆ ಮೇಲುಕೋಟೆಯ ಸಂಸ್ಕೃತ ಮಹಾ ಪಾಠಶಾಲಾ ಪ್ರಬಂಧಾಧ್ಯಾಪಕರಾದ ದಿವಂಗತ ಶ್ರೀ ಉ|| ವೇ|| ರಾಮಾನುಜಮುನಿ ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರ ಮಕ್ಕಳಾದ, ಯದುಗಿರೀಶನ ಸರ್ವಕೈಂಕರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ, ಶ್ರೀ|| ಉ|| ವೇ|| ರಾ. ನಾರಾಯಣೈಯಂಗಾರ್ಯರು ಬಹಳ ಆದರದಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಪರಿಷ್ಕರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಸಹಕರಿಸಿದರು. ಅನುವಾದಕನ ಪ್ರಿಯಮಿತ್ರರೂ ಕನ್ನಡನಾಡಿನ ಇಂದಿನ ಹಿರಿಯ

ಕವಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರೂ ಆಗಿರುವ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪು. ತಿ. ನರಸಿಹ್ಮಾಚಾರ್, ಬಿ.ಎ. ಅವರು ಆಳ್ವಾರುಗಳ ಸಿರಿನುಡಿಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡ ಅನುವಾದದೊಡನೆ ಸಾವಧಾನವಾಗಿ ಹೋಲಿಸಿ, ಕವಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅನುವಾದವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ, ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಸಲವೆಗಳನ್ನು ಉಪಕರಿಸಿರುವರು. ಅನುವಾದಕನ ವಿಷ್ವಾಸಾರ್ಥಿಗಳೂ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪ್ರಚಾರಕರೂ “ ಸಿರಿನಾರಾಯಣಪುರದ ಬಿನ್ನಹ ಗಾರರೂ ” ಆಗಿರುವ ಶ್ರೀ|| ಗೆಳೆಯ ತರ್ಕವಿದ್ವಾನ್ ಅರೈಯರ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು ಈ ಸಿರಿನುಡಿಗಳ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಕೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡಿದಾರೆ. ಈ ಸುಹೃತ್-ಪಂಡಿತರ ಉಪಕಾರವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಲು ಅನುವಾದಕನ ಕೋಶದಲ್ಲಿ ಶಬ್ದಗಳಿಲ್ಲ. ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಅನುವಾದಕನು ಕೃತಜ್ಞ ತಾಪೂರ್ವಕ ವಂದನೆಗಳನ್ನ ಪಿಪಸಯಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಮುದ್ರಣದ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ತಿದ್ದುವುದರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ತಲಕಾಡು ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಘವಾಚಾರ್ಯ, ಗೆಳೆಯ ರಾಧಾಕೃಷ್ಣ ಮತ್ತು ಗೆಳೆಯ ಶ್ರೀನಿವಾಸೈಯಂಗಾರ್ಯರು ವಿಶೇಷವಾದ ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡಿದಾರೆ.

ಕ್ರಿಸ್ತಾಬ್ದ ೧೯ನೇ ಶತಮಾನದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಎಂ.ಬಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರೂ ಈ ಶತಮಾನದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಎಂ. ಟಿ. ನರಸಿಂಹೈಯಂಗಾರ್ಯ (ಶ್ರೀಕಲ್ಕಿ)ರೂ “ ತಿರುಪ್ಪಾವೈ ”ಯನ್ನು “ ನಿತ್ಯಾನುಸಂಧಾನ ” ಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪದ, ತಾತ್ಪರ್ಯ, ಸಂಸ್ಕೃತಪದ್ಯಾನುವಾದಗಳೊಡನೆ ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಗೋದಾದೇವಿಯ ಈ ಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ಕನ್ನಡಿಗರ ಗಮನಕ್ಕೆ

ತಂದಿವಾರೆ. ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ಹುವೆ ಶ್ರೀ ವಿ ರಂಗಾಚಾರ್ಯರ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ದೇಶೀಯ ವಿದ್ಯಾಶಾಲಾ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ “ ಸಿನೋಂ ಪಿ ” ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ “ ತಿರುಪ್ಪಾವೈ ” ಯ ಕನ್ನಡ ಪದ್ಯಾನುವಾದ ವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದಾರೆ “ ಜೀವನ ” ಪತ್ರಿಕೆಯ ಮೊವಲನೇ ಎರಡು ಸಂಚಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಮಾಸ್ತಿ ವೆಂಕಟೇಶ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು “ ತಮಿಳು ವೈಷ್ಣವ ಪ್ರಬಂಧಗಳು ” ಎಂಬ ಲೇಖನವಲ್ಲಿ ಗೋದಾ ದೇವಿಯ ಮತ್ತು “ ತಿರುಪ್ಪಾವೈ ” ಯ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರಲ್ಲಿ “ ತಿರುಪ್ಪಾವೈ ” ಯ ಮತ್ತು “ ನಾಯಕೀಗೀತಿ ” ಯ ಆರನೇ ಭಾವಗೀತಿಯ ಕೆಲವು ಪದ್ಯಾನುವಾದಗಳೂ ಸೇರಿವೆ. ಶ್ರೀಕಲ್ಪಿಯವರು “ ನಿತ್ಯಾನು ಸಂಧಾನ ” ಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ “ ವಾರಣಮಾಯಿರಂ ” ಎಂಬ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿವ ಆರನೆಯ ಗೀತೆಯನ್ನು ಇತರ ಪ್ರಬಂಧಗಳಂತೆ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಾಯಕೀಗೀತಿಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ಪರಿಚಯ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಆದದ್ದು ಈ ಲೇಖಕನ “ ಶ್ರೀ ಗೋದಾವೇವಿ ” ಮತ್ತು “ ನಾಯಕೀಗೀತಿ ” ಎಂಬ ಲೇಖನಗಳಿಂದ. ಇವು “ ಜಯಕರ್ಣಾಟಕ ” ದ ೧೮-೧೯ ನೇ ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಪ್ರಕಟವಾದವು.

“ ನಾಯಕೀಗೀತಿ ” ಪ್ರಕಟವಾದಮೇಲೆ ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಪ್ರಚಾರ ಪುಸ್ತಕಮಾಲೆಯ “ ಅಳ್ವಾರುಗಳು ” ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಂಡವಿಳ್ಳಿ ಗೋವಿಂದಾಚಾರ್ಯರ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳಾದ ಶ್ರೀ ಯಾಮುನಾಚಾರ್ಯರು ಶ್ರೀ ಗೋದಾ

ದೇವಿಯ ಜೀವನ ಮತ್ತು ಗೀತೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದಾರೆ. ಈ ಪುಸ್ತಕ ಅಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಈ ವರ್ಷದ “ ಸರಸ್ವತಿ ” ಯ ನೊದಲನೆ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ “ ಗೋದೇಯು ಹಾಡಿದ ಅನಂದಕಾಲ ” ಎಂಬ ಲೇಖನ ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವ ಅಂಶ ತಿಳಿದು ಬಂದಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ “ ತಿರುಪ್ಪಾವೈ ” ಯ ಕೆಲವು ಪದ್ಯಗಳ ಭಾವಾನುವಾದ ಬಹು ಸುಂದರವಾಗಿ ಬಂದಿದೆ.

“ ಯದುಗಿರಿ ನಾಯಕಿ ” ಗೆ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಜಯಂತೀ ಮಹೋತ್ಸವದ ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ಸಮರ್ಪಿಸಿದವೇಲೆ “ ತಿರುವಾಡಿಪ್ಪೂರಂ ” ಹಬ್ಬವನ್ನು ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ನಡೆಸುವ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿರುವ “ ಶ್ರೀ ಯದುಗಿರಿ ಶೆಲ್ವ ತಿರುನಾರಾಯಣ ಕೈಂಕರ್ಯ ವಿವರ್ಧಿನೀ ಸಭಾ ” ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕರು ಅನುವಾದಕನಿಗೆ ಯದುಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ಆಂಡಾಳಿ ಮಂದಿರ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿಲ್ಲದೆ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದರು. ಅವರ ಕೋರಿಕೆಯಂತೆ ಆ ನಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

“ ಗೋಮಂತ ಪರ್ವತ ” ದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಬಹಳ ಕಾಲ ಬಲರಾಮನೊಡನೆ ನೆಲೆಸಿದ್ದನೆಂದು ಮತ್ಸ್ಯ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದ ನಾರದಮುನಿಗಳಿಗೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ತನಗೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ನೆಲೆಸುವ ಬಯಕೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ ಅವರ ಮೂಲಕ ಗರುಡನಿಂದ ಅನಿರುದ್ಧ ಕಿರೀಟ (ವೈರಮುಡಿ), ಕ್ಷೀರನಾಗರ ತೀರ್ಥ, ಶ್ವೇತದ್ವೀಪದ ಮಣ್ಣು

ಮತ್ತು ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಗಳನ್ನು ಆ ಗಿರಿಗೆ ತರಿಸಿದನು. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಋಷಿಗಳೆಲ್ಲಾ “ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಏಕೆ ತರಿಸಿದೆ ” ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಅವರಿಗೆ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನು ಹೀಗೆ ಬದಲಿತ್ತನು : ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಈ ಗೋಮಂತಗಿರಿಯು ಯಾದವಗಿರಿ ಎಂದೂ ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿ ತೀರ್ಥವು ಕಲ್ಯಾಣಿ ಎಂದೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗುವುದು. ಈ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಗಳ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ನರರೂ ದೇವತೆಗಳೂ ತಪಸ್ಸುಮಾಡಿ ಎಲ್ಲ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳನ್ನೂ ಪಡೆಯುವರು. ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಕಲ್ಯಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಮಿಂದು ಶ್ವೇತಮೃತ್ತಿಕೆಯನ್ನೂ ತುಳಸೀ ಕಮಲ ಮಣಿಮಾಲೆಗಳನ್ನೂ ಧರಿಸಿ ಶುದ್ಧಾಂತಃಕರಣ ರಾಗಿ ಅರ್ಚಾರೂಪದಿಂದಿರುವ ನನ್ನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಆಯಾಸ ವಿಲ್ಲದೆ ಮುಕ್ತಿಹೊಂದುವರು. ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ನೀವೂ ಇಲ್ಲೇ ಇರಿ ! ಹೀಗೆ ನುಡಿದು ಭಗವಂತನು ಅರ್ಚಾರೂಪದಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದನು. ಈ ಅರ್ಚಾ ವಿಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಬ್ರಹ್ಮನು “ ಸುಕುಮಾರ ” (ಚಿಲ್ವಶಿಶು, ಶೆಲ್ವಪ್ಪಿಳ್ಳೈ) ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು.

ಆದುದರಿಂದ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನೇ ಚಿಲುವರಾಯನೆಂದು ನುತ್ಸ್ಯಪುರಾಣದ ಈ ಉಪಾಖ್ಯಾನದಿಂದ ತಿಳಿದುಬರುವುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಪೋಷಕವಾಗಿಯೋ ಏನೋ ! ಎನ್ನುವಂತೆ “ ಜೀರ್ಣೋ ಧ್ವಾ ರಾ ದಿ ” ಎಂಬ ಮೇಲುಕೋಟಿಯ ಶ್ರೀ ಯತಿರಾಜಮಠದ ಒಂದು ಹಳೆಯ ಓಲೆ ಪುಸ್ತಕದ ನಕಲಿನಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಬರೆದಿದೆ :—

“ ಜಿಲ್ಲಾಪ್ರಿಚ್ಛೇದನಾ ಮಿಯವರಿಗೆ ಪಂಚರಾತ್ರವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಸಂಪ್ರೋಕ್ಷಣೆಮಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ..... ದ್ರವ್ಯ ೧೪, ೩೩೪೩ ವರಹಾದಲ್ಲಿ ವಿಗ್ರಹಗಳ ಮಾಡಿದ ವಿವರ :— ಶೂಡಿಕೊಡುತ್ತ ನಾಚ್ಚಾರ್ ವಿಗ್ರಹ ೧, ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನ ವಿಗ್ರಹ ೧, ಪನ್ನಿರೆಂ ಡಾಚ್ಚಾರ್ ವಿಗ್ರಹ ೧, ಸ್ವಪನ ವಿಗ್ರಹ, ಸೇನಾಧಿಪತಿ ವಿಗ್ರಹ ೧, ಹನುಮಂತದೇವರ ವಿಗ್ರಹ ೧, ಭಂಡಾರಲಕ್ಷ್ಮೀ ೧, ಅಂತೂ ವಿಗ್ರಹ ೨೦ ಕೈ ಮುಟ್ಟಿದು ೧೧೪೦.” ಶೂಡಿಕೊಡುತ್ತ ನಾಚ್ಚಾರ್ ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವ ಅಂಶಗಮನಾರ್ಹವಾದದ್ದು. ಈ ಹೆಸರು ಶ್ರೀ ಗೋದಾದೇವಿಯ ಸರಿನಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನ ಹೆಸರು ಸುಕುಮಾರ ಎಂದು ಮತ್ಸ್ಯ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಯದುಗಿರಿನಾಯಕಿಯ ಹೆಸರು ಶೂಡಿಕೊಡುತ್ತನಾಚ್ಚಿಯಾರ್ ಎಂದು ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ.

“ಯದುಶೈಲನಿವಾಸಿನಿಯಾದ ನಾರಾಯಣನ ಮಹಿಷಿ, ಶ್ರೀದೇವಿ, ಕರ್ಕಾಟಕ ಮಾಸದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವಫಲ್ಗುನೀ ತಾರೆಯಲ್ಲಿ ಆವಿರ್ಭವಿಸಿದಳೆಂದು” ತಿಳಿಸುವ ಮುಕ್ತಕದಿಂದ ಯದುಗಿರಿ ನಾಯಕೀ ಗೋದಾದೇವಿಯರ ಜನ್ಮೋತ್ಸವದ ದಿನ ಒಂದೇ ಎಂದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಪ್ರಮಾಣಗಳಿಂದ ಚೆಲುವರಾಯನೇ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ; ಯದುಗಿರಿನಾಯಕಿಯೇ ಆಂಡಾಳ್ ಎಂದು ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಯದುಗಿರಿ ನಾರಾಯಣನ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಆಂಡಾಳ್ ಮಂದಿರ ಇತರ ದಿವ್ಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವಂತೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಇಲ್ಲ.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನು ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡುವಾಗ ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಹೇಳುವಂತೆ “ ತಿರು ಪ್ಪಾವೈ ” ಮೂಲವನ್ನು ಮುದ್ರಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೆಲವು ಪದಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬದಲಾಯಿಸಿಲ್ಲ. ಉದಾ:- ಇನ್ನು = ಇಂದು; ಕುನ್ನು = ಕುಂದ. ತಮಿಳು ಕನ್ನಡ ವರ್ಣಮಾಲೆಗಳನ್ನು ಜೆ. ಎಸ್. ಎಂ. ಹೂಪರ್ ಕವಿಯ ಆಳ್ವಾರುಗಳ ಗೀತೆಗಳು ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿರುವ ಅನುಬಂಧದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ತಯಾರಿಸಿದೆ. ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ವರ್ಗೀಯಾಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ ನೊದಲ ಮತ್ತು ಕೊನೆಯ ವರ್ಣಗಳು ಮಾತ್ರ ಇದ್ದರೂ ವರ್ಗಪ್ರಥಮಾಕ್ಷರವು ಸಂದರ್ಭಾನುಸಾರ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತದೆ. ಹಳಗನ್ನಡದ .ಳ. ಮತ್ತು ಪ. ಇವುಗಳ ಉಚ್ಚಾರ ಒಂದೇ. ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ .ಳ. ಬದಲು ಳ. ಉಪಯೋಗಿಸಿದೆ. ಕೊನೆ ‘ಉ’ ಉಚ್ಚರಿಸಲ್ಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಉದಾ:- “ವನ್ನೊ” ಎಂಬುದರ ಉಚ್ಚಾರ “ವನ್ನೊ” ಎಂದು.

ವೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ತಮಿಳು ಪಂಡಿತರಾದ ಶ್ರೀ ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪತಿ, ಎಂ. ಎ. ಅವರು ಕೆಲವು ಪದಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಉಪಕರಿಸಿದಾರೆ. ಅವರಿಗೂ ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಉದ್ಧರಿಸಿರುವ ಹಲವಾರು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಮ್ಮತಮ್ಮ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿರುವ “ಜಯಕರ್ನಾಟಕ”, “ಜೀವನ”, “ಸರಸ್ವತಿ” ಮತ್ತು “ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವಪತ್ರಿಕೆ”ಗಳ ಸಂಪಾದಕವರ್ಗಕ್ಕೂ ಅನುವಾದಕನ ವಂದನೆಗಳು. ಈ ಗ್ರಂಥದ ಮುದ್ರಣ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗಳಾದ ಮಂಡಯಂ ದಾ. ರಂಗಾಚಾರ್ಯ, ನಲ್ಲೂರಿ ಪಾಂಡುರಂಗರಾವ್, ಬಿ.ಎಸ್.ಸಿ., ಕೊಡಲಿ ಚಿದಂಬರಂ, ಬಿ.ಎ.

ಬಿ. ಎಲ್., ಗೊಂಡೂರು ಹ. ಶಾಮರಾವ್, ಬಿ. ಎಸ್. ಸಿ.,
 ತೀ|| ವಿದ್ವಾನ್ ಯಚ್ಚಾನ್ ನರಸಿಂಹಕೃಷ್ಣ ಜೋಯಿಸ್, ಎಂ.
 ಎ., ತೀ|| ಆಯಂಗಾರ್ ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್, ಬಾಗೇಶಪುರ ಕೃ.
 ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣ, ತಲಕಾಡು ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಘವಾಚಾರ್
 ಮತ್ತು ಕಳಲೆ ವೆಂಕಟಸುಬ್ಬಯ್ಯ, ಇವರು ಬಗೆಬಗೆಯ ಸಹಕಾರ
 ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಒದಗಿಸಿದಾರೆ. ರಾಜಸೇವಾಪ್ರಸಕ್ತ ಶ್ರೀ|| ಮಾಸ್ತಿ
 ವೆಂಕಟೇಶ ಆಯ್ಯಂಗಾರ್, ಎಂ.ಎ. ಅವರು ಮುನ್ನುಡಿಯನ್ನು
 ಬರೆದು ಅಶೀರ್ವದಿಸಿದಾರೆ. ' ಸರಸ್ವತಿ ' ಸಂಪಾದಕಿಯವರು
 ಗ್ರಂಥಪ್ರಕಾಶನವನ್ನು ಮಾಡಿ ಹರಸಿದಾರೆ. ಈ ಗುರು
 ಹಿರಿಯರಿಗೂ ಗೆಳೆಯರಿಗೂ ಅನುವಾದಕನು ಕೃತಜ್ಞತೆಯ
 ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನು ವಂದನೆಗಳೊಡನೆ ಅರ್ಪಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಆ. ನ. ಶ್ರೀ.- ಅನುವಾದಕ.

ಪ್ರನಾಣ ಪರಂಪರೆ

- (೧) ವೆರಿಯಾಳ್.ವಾರ್ ತಿರುಮೊಳಿ.
- (೨) ನಾಯ್ ಚ್ಚಿಯಾರ್ ತಿರುಮೊಳಿ.
- (೩) ತಿರುನಾರಾಯಣಪುರತ್ತಾಯ್ ತಿರುಪ್ಪಾವೈ
ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಂಗಳ್
- (೪) ಗುರುಪರಂಪರಾಪ್ರಭಾವಂ
- (೫) ದಿವ್ಯಸೂರಿಚರಿತಂ
- (೬) ಪ್ರಪನ್ನಾವೃತಂ
- (೭) ಉಪದೇಶರತ್ನ ಮಾಲೈ
- (೮) ಶ್ರೀ ವೈಷ್ಣವಸಮಯಾಚಾರನಿಷ್ಕರ್ಷಂ.

ಪ್ರಕಾಶಕರ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳು

ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಆ. ನ. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್, ಬಿ.ಎಸ್.ಸಿ. (ಆನರ್ಸ್) ಅವರು ಬರೆದಿರುವ ಭಕ್ತಶ್ರೇಷ್ಠಳೆನಿಸಿ ನಾರೀಲೋಕಕ್ಕೆ ತಿಲಕಪ್ರಾಯಳಾದ ಶ್ರೀ ಗೋದಾದೇವಿ ಅಥವಾ ಅಂಡಾಳ್ ಹಾಡಿದ “ ತಿರು ಪ್ಪಾವೈ ” ಎಂಬ ಈ ಪುಟ್ಟ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಾಲಯದ ಮೂಲಕ ಪ್ರಕಟಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಬಹಳ ಆನಂದವೆನಿಸುವುದು. ಧರ್ಮವು ಬಿಲವಾಗಿ ಆಚಾರ ವ್ಯವಹಾರಗಳು ಮರೆಯಾಗಿ ಜನರ ನಡೆಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬದಲಾವಣೆ ಹೊಂದುತ್ತಿರುವ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಗ್ರಂಥಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುವುದರಿಂದ ಜನರ ಮನಸ್ಸಿನಮೇಲೆ ಉತ್ತಮರೀತಿಯ ಪರಿಣಾಮ ಉಂಟಾಗುವುದೆನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಪುಟ್ಟ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಕಳಸದಂತಿರುವ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಸೋದರರಾದ ಶ್ರೀ ಮಾಸ್ತಿ ವೆಂಕಟೇಶಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು ಮುನ್ನುಡಿಯನ್ನು ಬರೆದು ಹರಸಿದಾರೆ. ಇಂತಹ ಉತ್ತಮ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಾಲಯದ ಮೂಲಕ ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿತ್ತದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಸೋದರರಿಗೆ ನಮ್ಮ ವಂದನೆಗಳು.

ಬೆಂಗಳೂರು,

ಆರ್. ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮ,

೫—೮—೧೯೪೬.

ಸಂಪಾದಕೆ “ ಸ ರ ಸ್ವ ತಿ ”, ಬೆಂಗಳೂರು

ವಿಷಯ ಸೂಚಿಕೆ

೧ ಮುನ್ನುಡಿ—ಶ್ರೀ ರಾಜಸೇವಾಪ್ರಸಕ್ತ			
ಮಾಸ್ತಿ ವೆಂಕಟೇಶ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್, ಎಂ.ಎ. ಅವರಿಂದ			
೨ ಸಮರ್ಪಣೆ			
೩ ಆರಿಕೆ			೧
೪ ಪ್ರಮಾಣ ಪಠಪಠೆ			೨೦
೫ ಪ್ರಕಾಶಕರ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳು			೨೧
೬ ವಿಷಯ ಸೂಚಿಕೆ			೨೨
೭ ಮಂಗಲಾಶಾಸನ			೨೩
೮ ವಂದನೆ			೨೫
೯ ಮಂಗಳವಾಗಲಿ ! (ಕವಿತೆ)—“ ಶ್ರೀಶಾನುದಾಸ ”. ೧			
೧೦ ಶ್ರೀಗೋದಾದೇವಿ ಮತ್ತು ಆಕೆಯಪ್ರಬಂಧಗಳು ೨			
(ಪರಿಚಯಾತ್ಮಕ)			
೧೧ ‘ ತಿರುಪ್ಪಾವೈ ’—‘ ಸಿರಿನೋಂಪಿ ’ ೫೦-೫೧			
೧೨ ಅನುಬಂಧಗಳು:— ೮೭			
(೧) ತಮಿಳು ಕನ್ನಡ ವರ್ಣಮಾಲೆಗಳು ೮೮			
(೨) ಶಬ್ದಕೋಶ			
(೩) ತಿದ್ದುಪಡಿ ೮೯			

ಮಂಗಳಾಶಾಸನ

(೧)

ಶ್ರೀಮತ್ಪರಮಹಂಸ ಪರಿವ್ರಾಜಕಾಚಾರ್ಯರಾದ

• ಶ್ರೀರಂಗನಾರಾಯಣಜೀಯರ್ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರ

ಶ್ರೀಮುಖ

ಶ್ರೀಮತೇ ರಾಮಾನುಜಾಯ ನಮಃ

ಶ್ರೀರಂಗಂ, ೨೫-೮-೧೯೪೬.

ಶ್ರೀಮದಿತ್ಯಾದಿ ಆಯಂಗಾರ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸೈಯಂಗಾರ್ಯರಿಗೆ ಮಂಗಳಾಶಾಸನ. ಶ್ರೀರಂಗರಾಜನ ಕೈಂಕರ್ಯವು ರಾಮಾನುಜಾರ್ಯ ದಿವ್ಯಾಜ್ಞಾನುಸಾರ ನಡೆದು ಬರುತ್ತಲಿದೆ. ತಮ್ಮ ಪತ್ರಿಕೆಯಂ ನೋಡಿ ಸಂತೋಷವಾಯ್ತು. ಶ್ರೀಶಾನು ದಾಸ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಯು ಭಾಗವತರುಗಳಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯುಂಟು ಮಾಡುವುದಲ್ಲದೆ ಶ್ರೀದೇವರೂ ಈ ಮಾಲೆಯಿಂದ ಸಂತೋಷ ಪಡುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನು ನಿಮ್ಮನ್ನೂ ನಿಮ್ಮ ಯಜಮಾನರನ್ನೂ ನಿಮ್ಮ ಕುಟುಂಬವನ್ನೂ ಪರಿ ಪೂರ್ಣಕಟಾಕ್ಷದಿಂದ ಸಂರಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂದು ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನಲ್ಲಿ ಕೈಂಕರ್ಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿರುತ್ತೇನೆ. ನಿಮ್ಮ ಗ್ರಂಥಮಾ ಲೆಗೂ ನಿಮಗೂ ದೇವರು ವಿಶೇಷ ಪ್ರಚಾರ ಉಂಟು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಇತಿ ಮಂಗಳಾಶಾಸನ.

ಶ್ರೀರಂಗನಾರಾಯಣಜೀಯರ್.

(ಗ್ರಂಥಾಕ್ಷರದಲ್ಲಿದೆ)

ವಂದನೆ

|| ಅಸ್ಯೇಶಾನಾ ಜಗತೋ ವಿಷ್ಣು ಪತ್ನೀ || —ವೇದ

ನಾರಾಯಣಸ್ಯ ಮಹಿಸೀಂಯಾದವಾದ್ರಿ ನಿವಾಸಿನೀಂ ।
ಕರ್ಕಟೀ ಪೂರ್ವಫಲ್ಲನ್ಯಾಂ ಸಂಜಾತಾಂ ಶ್ರಿಯಮಾಶ್ರಯೇ ||

*
*

ಕರ್ಕಟೀ ಪೂರ್ವಫಲ್ಲನ್ಯಾಂ ತುಲಸೀಕಾಸನೋದ್ಭವಾಂ ।
ವಾಣ್ಡ್ಯೇ ವಿಶ್ವಂಭವಾಂ ಗೋದಾಂ ವಂದೇ ಶ್ರೀರಂಗನಾಯಕೀಂ ||

*
*

ಯದುಗಿರಿರಮಣೋರಸ್ಸೌಧಸೌಭಾಗ್ಯಮೇತತ್ ।
ನಿಖಿಲ ನಿಗಮ ಶಾಖಾ ಪಲ್ಲವೋಲ್ಲಾಸಿಕಲ್ಪಂ ।
ಶರಣಮಶರಣಾನಾಂ ಶಾಶ್ವತಂ ದೈವತಂ ನಃ ।
ತವ ಚರಣ ಯುಗಂ ಶ್ರೀಃ ಸಂತತಂ ಸನ್ನಿಧತ್ತಾಂ ||

*
*

ಕ್ಷೇಮಾಯಾಸ್ತು ಸದಾ ಸಮಸ್ತ ಜಗತಾಂ
ಶ್ರೀರಾಯಾದವಾದ್ರೀಶ್ವರೀ || —ತಿರುಮಲಾರ್ಯ

ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಹೊಗಳುವ ವಿಲ್ಲಿವುತೂರಿನಲ್ಲಿ “ ತಿರುವಾಡಿ ಪ್ಪೂಗಂ” ಮೇಲ್ಮೇಲೆ ಮಿಗೆ ಬೆಳಗುವಂತೆ ವಿಷ್ಣು ಚಿತ್ತರ ಪರಿ ಶುದ್ಧಿಯಾದ ಸಿರಿಮಗಳಾಗಿ ಬಂದು (ಉದಿಸಿ) ಶ್ರೀ ರಂಗರಾಜರಿಗೆ ತುಳಸೀ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಸೂಡಿಕೊಟ್ಟ ಮಾತೇ, ನೇಹದೊಡನೆ ನೀನೊರೆದ “ ತಿರು ಪ್ಪಾವೈ ” ಮೂವತ್ತು ಪದ್ಯಗಳನ್ನು “ ತೈಯೊರು ತಿಂಗಳ್ ” [ಎಂದು ಮೊದಲಾಗುವ] ನೂರ ನಲವತ್ತಮೂರು ಪದ್ಯಗಳ ಮಾಲೆಯೊಡನೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಆಡಿಯವನಿಗೆ ದಯೆಗೈದು ತಿಳಿಸು ನೀನೇ — ವೇದಾಂತಾಚಾರ್ಯರ

(೨)

ಕಾಂಚೀಪುರದ

ವೇದವೇದಾಂತ ವೈಜಯಂತೀ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಾಧ್ಯಕ್ಷರು
ಮತ್ತು ' ಗ್ರಂಥಮಾಲಾ ' ಸಂಪಾದಕರು

ಹರಿದ್ವಾರಾತ್, ೩೧-೭-೧೯೪೬.

ಶ್ರೀಮತಾಂ ಪರಮಕೃಪಾಮಯಂ ಶ್ರೀಮುಖಮದ್ಯಾತ್ರ
ಸಾದರಮವತಂಸಿತಂ | ಅವಗತಶ್ಚೋದಂತಃ | ಸತ್ಯಮಾನಂದ
ಸೀಮ್ನಿವರ್ದೇ | ಸರ್ವಧಾಭಿನಂದನೀಯೋ ಭವತಾಮುದ್ಯಮಃ
ವರ್ಧತಾನುಭವರ್ಧತಾಮಿತ್ಯಾಶಾಸೇ || ಯಥಾಶಕ್ತಿ ಸಹ
ಯೋಗಂ ದಾತುಮುತ್ಸಹತೇ ಧಾಸಃ..... ಲೋಕೋಪಕಾರಾ
ರ್ಥಮೇವ ಭವಂತಃ ಪ್ರವೃತ್ತಾ ಇತಿ ಮೇ ಮಹಾನಾನಂದಃ ||
ಸಚಾಯಮುಪಕಾರೋ ಭೂಯಾದವ್ಯಭಿಚರಿತಃ ||

ಇತಿ ನತಯಃ

ಪ್ರ. ಅಣ್ಣಜ್ಞರಾರ್ಯದಾಸಸ್ಯ.

(೩)

Sri. P. V. Ramanujaswamy, M.A.

Director,

Sri Venkateswara Oriental Institute.

TIRUPATI

Dated 18-7-1946

I wish you every succes in the publi-
cation of your Granthamala and I shall
try to do what I can for it when the books
come out of the press.

P. V. Ramanujaswamy.

“ ಹಿಗ್ಗಲಿ ಸಿರಿಮುಖ ”

—‘ ಅಂಬಿಕಾತನಯದತ್ತ ’.

* * *

ವಾತೇ ಸಮಸ್ತ ಸುಗುಣೋ
ವೇತೇ ಸನ್ಮಾನಸಾಳಿಸರಸೀಜಾತೇ ।
ಪೂತೇ ಭೂತಲಕತಿವಿ
ಖ್ಯಾತೇ ಪರಿಪಾಲಿಸೆಮ್ಮ ಯದುಗಿರಿಜಾತೇ ॥

—‘ ನಾಗರತ್ನಂ ’.

* * *

ಯದುಗಿರಿಯೊಡೆಯನ
ಪದವನು ಬಿಡದಿಹ
ಯದುಗಿರಿವಲ್ಲಭೆಯು ।
ಪದುಮದಿ ನೆಲೆಸಿಹ
ಪದುಮದ ಕೈಯಿನ
ಪದುಮಿನಿ ಮಾನಿನಿಯು ॥

— “ ಶ್ರೀಶಾನುದಾಸ ”

* * *

“ ಅಮಲವಾದ ಯಾದವಾವ್ರಿಯ ಶಿಖರವನ್ನು ಹತ್ತಿ,
ಕಲ್ಯಾಣ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಮಿಂದು ಶ್ರೀ ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರ
ಪಾದಕ್ಕೆ ನಮಿಸಿ, ತಿರುನಾರಾಯಣನನ್ನೂ ಲಕ್ಷ್ಮೀಭೂದೇವಿ
ಗಳ ನಡುವೆ ಇರುವ ಸಂಪತ್ತುಮಾರನನ್ನೂ ನೋಡೋಣ.
ಇದಕ್ಕಿಂತ ಬೇರೆ ಯಾ ದ ಮತ್ತು ಹಿರಿಯ ತಪಸ್ಸಿನ
ಫಲವಿದೆಯೇ ? ”.

ಮಂಗಳವಾಗಲಿ !

ಮಂಗಳವಾಗಲಿ ಮೈಸೂರೊಡೆಯರ
ಮಂಗಳದೇವತೆಗೆ ।

ಸಂಗರಹಿತ ಯತಿಪುಂಗವರೊಡೆಯನ
ಸಂಗದಿ ಬೆಳಗುವಗೆ

|| ೧ ||

ಯದುಗಿರಿಯೊಡೆಯನ ಪದವನು ಬಿಡದಿಹ
' ಯದುಗಿರಿವಲ್ಲಭೆ ' ಗೆ ।

ಪದುಮದಿ ನೆಲೆಸಿಹ ಪದುಮದ ಕೈಯಿನ
ಪದುಮಿನಿ ಮಾಸತಿಗೆ

|| ೨ ||

ಯದುಕುಲದೊಡೆಯನ ವಚನದ ಪುರುಳನು
ಹುದುನೆಂದೊರೆದವಗೆ ।

ಯದುಗಿರಿಯೊಡೆಯನ ಪಿತನೆಂದಿನಿಸಿಹ
ಯತಿಕುಲಪುಂಗವಗೆ

|| ೩ ||

ಕನ್ನಡ ಗುಡಿಯನು ಹಾರಿಸಿ ಕಾಯುವ
ಕನ್ನಡ ಬಂಟರಿಗೆ ।

ಕನ್ನಡ ಹಬ್ಬವಗೈಯಲು ನೆರೆದಿಹ
ಕನ್ನಡ ಭಕ್ತರಿಗೆ

|| ೪ ||

ಕನ್ನಡ ದೇವಿಗೆ ಪೊಸಪೊಸಕಜ್ಜದ
ಪೊನ್ನಿನ ತೊಡಿಗಳೆಗಳ ।

ಮನ್ನಣೆಯಿಂದಲಿ ಸಲ್ಲಿಸುತಿರುವೀ
ಸನ್ನುತಮತಿಗಳಿಗೆ

|| ೫ ||

— “ ಶ್ರೀಶಾನುದಾಸ ”

ಶ್ರೀ ಗೋದಾದೇವಿಯವರ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಪವಿತ್ರವಾದ ನಮ್ಮ ಭರತಖಂಡದಲ್ಲಿ ಕನ್ಯಾಕುಮಾರಿಯಿಂದ ಗೌರೀಶಂಕರದವರೆಗೂ ಅರಬ್ಬೀಸಮುದ್ರದಿಂದ ಬಂಗಾಳಾಕೊಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ನೂರಾರು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಭಗವಂತಂದಿರಗಳಿವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ನೂರೊಂಟನ್ನು ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಹರಿದಾಸರು ತಮ್ಮ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ “ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧ” ಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಂಡಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನಿಗೂ ಭಕ್ತರಿಗೂ ಭಾಗವತಾಭಿಮಾನನಿಸ್ಥರಿಗೂ ಪರಮಪ್ರಿಯವಾದ ದಿವ್ಯದೇಶಗಳೆರಡು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ಹೊಗೆಬಂಡಿಯ ದಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ, ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಹರಿಭಕ್ತರು “ಸೂಡಿಕೊಟ್ಟ ನಾಯಕಿ” ಎಂದೂ “ಆಂಡಾಳ್” (ಯಜಮಾನಿ, ಒಡತಿ, ಆಳಿದವಳು) ಎಂದೂ “ಪೆರಿಯಾಳ್ವಾರ್ ಸಿರಿಮಗಳೆ” ಎಂದೂ ಕೊಂಡಾಡುವ “ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣು ಚಿತ್ತಕುಲ ನಂದನಕಲ್ಪವಲ್ಲಿ”ಯೂ ಶ್ರೀರಂಗರಾಜನ ರಾಣಿಯೂ ಭೂದೇವಿಯ ಅವತಾರವೂ ಆದ ಶ್ರೀ ಗೋದಾದೇವಿಯೂ ಅವರ ತಂದೆಯೂ ಮೈದೋರಿ ಹೂಮಾಲೆಗಳಿಂದಲೂ ಪದ್ಮಮಾಲೆಗಳಿಂದಲೂ ಆಲದಲೆಯಮೇಲೆ ಪವಡಿಸಿರುವ ಭಗವಂತನನ್ನು ಭಜಿಸಿದ ಹಿರಿಮೆಯುಳ್ಳ, “ಶ್ರೀವಿಲ್ಲಿಪುತ್ತೂರ್” ಒಂದು ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಹರಿದಾಸಶಿರೋಮುಣಿಯಾದ ಸಮಾಳ್ವಾರ್ ಅವರೂ ಅವರ “ಸಿರಿಬಾಯನುಡಿ” ಯನ್ನು ಹೃದಯಂಗಮವಾಗಿ

ಭಕ್ತರಿಗೆ ತಿಳಿಯಪಡಿಸುವ “ ನಂಬಿಳ್ಳೈ ” ಎಂಬ ಆಚಾರ್ಯರು ಕರುಣಿಸಿ ರಚಿಸಿದ “ ಈಡುಮುಪ್ಪತ್ತಾರಾಯಿರಂ ” ಎಂಬ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನರತ್ನವನ್ನು ಪ್ರಚಾರಮಾಡಿದ, ಭಗವದ್ರಾಮಾನುಜರ ಅಪರಾವತಾರವೆಂದು ಸಾಧುಗಳು ಭಾವಿಸಿರುವ, “ ವಿಶದವಾಕ್ ಶಿಖಾಮಣಿಗಳಾದ ” ಶ್ರೀಮದ್ವರವರಮುನಿ (ಮುಣವಾಳ ಮಾಮುನಿ) ಗಳೆಂಬ ಗುರುಗಳು ಅವತರಿಸಿದ “ ತಿರುಕ್ಕುರು ಪೂರ್ (ಆಳ್ವಾರ್ ಸಿರಿನಗರಿ) ” ಮತ್ತೊಂದು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಹೇಳಿರುವ ಶ್ರೀ ವಿಲ್ಲಿಪುತ್ತೂರ್ ಎಂಬ ಯಾತ್ರಾ ಸ್ಥಳವೇ ಈ ಗ್ರಂಥದ ನಾಯಕಿಯಾದ ಶ್ರೀ ಗೋದಾದೇವಿಯ ಜನ್ಮಭೂಮಿ. ಈ ಊರಿನ ಜಿಲ್ಲೆಯನ್ನು ಪೆರಿಯಾಳ್ವಾರ್ ಅವರೂ ಅವರ ಸಿರಿಮಗಳೂ ತಮ್ಮ ಗೀತೆಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಪರಿಯಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ವಿಲ್ಲಿಪುತ್ತೂರಿಗೆ “ ಪುದುವೈ ” ಎಂದು ಮತ್ತೊಂದು ಹೆಸರುಂಟು. ತೆಂಕಣ್ಣದಿಗ್ಡೇವಿಯು ತಿಲಕದಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಶ್ರೀವಿಲ್ಲಿಪುತ್ತೂರಿನಲ್ಲಿ ಜಿಲ್ಲುವುಳ್ಳನುಡಿಯ ವೈದಿಕರೂ ಜಿಲ್ಲುವೆಯರೂ ತುಂಬಿರುವರು. ಬಲುಹಿರಿಯಜಸ(ಕೀರ್ತಿ)ವನ್ನು ಪಡೆದಿರುವ ತೇಜೋಮಯವಾದ ಪುತ್ತೂರಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಆಗ ಅರಳಿದ ಹೂವುಗಳು ನರುಗಂಪನ್ನು ಬೀರುವ ಅಂದವಾದ ಹೂದೋಟಗಳಿವೆ. ಅಂದವಾದ ಗಿರಿಯಂತೆ ಉತ್ತುಂಗವಾಗಿರುವ ಚಿನ್ನರನ್ನಗಳಿಂದ ನಿರ್ಮಿಸಿರುವ, ಅದರ ಕರುಮಾಡಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ವೇದಗಳನ್ನು ಬಾಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವ ಸಾಧುಗಳು ಬಾಳುವರು. ಆ ಊರಿನ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಕುವಲಯವೂ ಕಮಲವೂ

ಆರಳಿ ಸದಾ ಚೆಲುವೆಯರ ಕಂಗಳ ಸೊಬಗನ್ನು ಕಂಡವರ ನೆನಪಿಗೆ ತರುವುವು. ಲೋಕದಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ತಮ್ಮ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ತುಂಬಿರುವ ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತರೂ ಆಕೆಯ ಮಗಳೂ ನೆಲೆಸಿರುವ ವಿಲ್ಲಿಪುತ್ತೂರಿನ ಸುತ್ತ ಬಾನನ್ನು ಮುಟ್ಟುವ ಮದಿಳು (ಕೋಟಿ) ಗಳಿವೆ. ವೇದಾರ್ಥವನ್ನರಿತು ಇನಿದಾಗಿ ಹಾಡಬಲ್ಲ ಹಿರಿಯರ ನೆಲೆವೀಡಾದ ವಿಲ್ಲಿಪುತ್ತೂರಿನಲ್ಲಿ ನುಣ್-ನಡುವಿನ ಹೆಣ್ಣುಳ ಬಿಚ್ಚಿದ ಕುರುಳಿನಮೇಲೆ ನುಗ್ಗಿದ ದುಂಬಿ ಇನಿದಾಗಿ ಹಾಡುವುದು. ಪರಸವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಸಹನೆಯಿಲ್ಲದವರೊಬ್ಬರೂ ಇಲ್ಲದಿರುವ ವಿಲ್ಲಿಪುತ್ತೂರಿನ ತೋಪುಗಳಲ್ಲಿ ದುಂಬಿಗಳು ಸದಾ ನೆಲೆಸಿರುವವು. ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವಶ್ರೀಯು ನೆಲೆಸಿರುವ ಪುದುವೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಳಲುಲಿವೂ ಮಧುರವಲ್ಲವೆನ್ನುವಂತೆ ಹಾಡುವ ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತರು “ ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷಕನು ಕೊಂಡುಹೋದ ತಮ್ಮ ಒಬ್ಬಳೇ ಮಗಳನ್ನು ಶ್ರೀದೇವಿಯಂತೆ ಸಾರಿದರು. ಚಿಂದಮಿಳು ಎಲ್ಲರ ಬಾಯಲ್ಲೂ ಮೊಳಗುವ, ಲೋಕದವರೆಲ್ಲಾ ಹೊಗಳುವ, ವಿಲ್ಲಿಪುತ್ತೂರಿನಲ್ಲಿ ಭಗವನ್ನುತಿಯೇ ವ್ರತವಾಗಿದ್ದ ಭಟ್ಟನಾಥರು (ಪೆರಿಯಾಳ್ವಾರ್) ಭಗವತ್ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಪಾಂಡ್ಯರಾಜನಾದ ವಲ್ಲಭದೇವನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ತಾವು ವಿದ್ಯಾಶುಲ್ಕವಾಗಿ ಪಡೆದ ಹಣದಿಂದ ವಟಿಪತ್ರಶಾಯಿಯ ಮಂದಿರದ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರವನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ದೋಷವೊಂದೂ ಇಲ್ಲದ ಭಟ್ಟರ ಹಿರಿಯನು ತೆನಾಗಿರುವ ವಿಲ್ಲಿಪುತ್ತೂರಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ತೋಲ್ಬಲಿಂದ ಭಗವಂತನ ನಂದನವನವನ್ನು ಪಾಲಿಸಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಸಂಪಿಗೆ, ಮಲ್ಲಿಗೆ, ಪಾದಗಿ, ದವನ, ಸೌಗಂಧಿಕೆ, ಹೊನ್ನೆ, ಕುರುಕ್ಕತ್ತಿ, ಇರವಂತಿಗೆ, ಸೇವಂತಿಗೆ, ಕರುಮುಕ್ಕೈ, ತುಲಸೀ, ಪಚ್ಚಿತೆನೆ, ಮೊದಲಾದ

ಹೂವುಗಳಿಂದ ಸಿರಿಮಾಲೆಗಳನ್ನು ಅಕ್ಕರೆಯಿಂದ ಕಟ್ಟಿ ಭಗವಂತನಿಗೆ ದಿನವೂ ಸಮರ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಭಗವಂತನ ಲೀಲಾವಿಭೂತಿಗೆ ವಿಭೂಷಣವಾಗಿರುವ, ಕಲಿಸೀಡೆಯಿಲ್ಲದ, ವಿಲ್ಲಿಪುತ್ತೂರಿನ ಒಡೆಯ, ದ್ವಿಜಕುಲತಿಲಕ, ವಿಪ್ರೇಂದ್ರ, ಮುನಿವರ್ಯ, ಸತ್ಯವಾದಿ, ಅನನ್ಯಭಕ್ತ, ಭಗವಂತನಿಗೂ ಅವನ ವಿಭೂತಿಗೂ ಕ್ಷೇಮವನ್ನು ಬಯಸಿ ಮಂಗಳಾಶಾಸನ ಮಾಡುವ ಹಿರಿಮೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಪೆರಿಯಾಳ್ವಾರ್ವರ ಮನವನ್ನೇ “ ಮಂದಿರವಾಗಿ ಕೊಂಡ ಗೋವಳ ” ನನ್ನು ಒಲಿದು ವರಿಸಿ ಆತನಡಿಯನ್ನು ಸಾರಿದ ಶ್ರೀ ಗೋದಾದೇವಿಯ ವೈಭವವನ್ನೂ ಆಕೆಯ ಜಯಂತಿಯ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನೂ ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಭಾವಗೀತೆಗಳ ಪುರುಳಿನ ಆಳವನ್ನೂ ಅರಿಯುವುದು ಸುಲಭವಲ್ಲ. ಸುಸ್ವರವಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳನ್ನೂ ಹಾಡಬಲ್ಲವರು ನೆಲಸಿರುವ “ ವಿಲ್ಲಿಪುದುವೈ ” ನಹರ್‌ನಂಬಿಗೆ ತಕ್ಕ ಮಗಳೇ ಆಂಡಾಳ್ ಎಂದು ಯಾರು ಬೇಕಾದರೂ ಈ ಗ್ರಂಥದ ಪರಿಶೀಲನೆಯಿಂದ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಭಗವದನುಭವರೂಪವಾದ ಭೋಗದಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನೂ ತಪ್ಪಡೆ ಪಡೆದ ಮಹಾನುಭಾವರಾದ ಪೆರಿಯಾಳ್ವಾರ್ ತನಗೆ ತಂದೆ ಯಾದುದರಿಂದ ತನಗಾಗುವ ಕೊರೆಯೂ, ಇಲ್ಲ ಎಂದು ದುಂಬಿಗಳಿಂದಿಡಿದ ಕುರುಳಿನ ಗೋದೆಗೆ “ ಗೋದಾಗ್ರಜ”ರಾದ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾನುಜಮುನಿಗಳಂತೆ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಭಗವದ್ವಾಣಿಯಲ್ಲೂ ಭಾಗವತರಲ್ಲೂ ಬಹಳ ವಿಶ್ವಾಸ ಅಭಿಮಾನಗಳಿದ್ದುವು.

ತಮಿಳು ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಹಿರಿಯ ಪದವಿ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀ ಗೋದಾದೇವಿಯ ನಿದರ್ಶನವೊಂದೇ ಸಾಕು. ದಿನವೂ ಶ್ರೀ ವೈಷ್ಣವರು ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳಲ್ಲೂ ಭಗವಂತನಿಂದಿ ರಗಳಲ್ಲೂ ಪ್ರಾಜಿಸುವಾಗ ಶ್ರೀಗೋದಾದೇವಿಯ “ ತಿರುಪ್ಪಾವೈ ” ಯನ್ನು ಹಾಡುವರು ಹೆಂಗಸರು ಮಿಂದು ಭಗವಂತನ ಆರೋ ಗಣೆಗಾಗಿ ಅಡುಗೆ ಮಾಡುವಾಗ “ ತಿರುಪ್ಪಾವೈ ” ಯನ್ನು ಇನ್ನಿದಾಗಿ ಹಾಡುವರು. ಯದುಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮನ್‌ನಾರಾಯಣನ ಮತ್ತು ಜೆಲುವರಾಯನ ಗರ್ಭಗೃಹಗಳ ಮುಂದೆ, ಪರಾಂಕುಶ ಪರಕಾಲ ಯತಿವರರ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದಲ್ಲಿ, ಮಾರ್ಗಶಿರನೂಸದಲ್ಲಿ, ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಮುಂಜಾನೆಯಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯರೂ ಕಿರಿಯರೂ ಕಲೆತು ಏಕಕಂಠ ವಾಗಿ ಹಾಡುವ ಗೋಷ್ಠಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಸೇವಾಕಾಲವನ್ನೂ ಕೇಳಿ ನಲಿದವರ ಹಿಗ್ಗು ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದಕ್ಕೆ, ಕಾವ್ಯರಸಾಸ್ವಾದದಿಂದುಂಟಾ ಗುವ ಸಂತೋಷಕ್ಕೆ, ಸಮಾನವಾದುದು. “ಯದುಗಿರಿಯಮೌನ ವಿಕಾಸ ” ದಲ್ಲಿ ಯದುಗಿರಿಯ ವರಕವಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ. ಪು. ತಿ. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರು ವರ್ಣಿಸಿರುವ “ ಚಿನ್‌ಮೌನದ ” ಸೊಬ ಗನ್ನರಿತವರಿಗೆ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಮಾತಿನ ಸತ್ಯ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದು.

“ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರು ಹೇರಳವಾಗಿರುವರು. ಆದರೆ ಭಾಗವತ (ಹರಿದಾಸ)ರಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರೂ ಅವರ ಸಮ್ಯ ದ್ಧಿಯನ್ನು ಆಶಿಸುವರೂ ಬಹು ವಿರಳ ” ಎಂದು ವಿಶಿಷ್ಟಾದ್ವೈತ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿ (ಸಂರಕ್ಷಿಸಿ)ದ ಯತಿರಾಜರಾಮಾನುಜರು ಒಂದುಸಲ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯ ಕೊಡಿಸಿದರಂತೆ ಲೋಕದ ಇರುಳನ್ನು ನೀಗಿ, ಜನರ ಮರುಳನ್ನು (ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು) ಕಳೆದು, ಅಪಾರ ಕರುಣಾ

ನಿಧಿಯಾದ ಭಗವಂತನ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನೂ ಭಗವತ್ಸಂಬಂಧ
 ವುಳ್ಳವರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿ ಜನರನ್ನು ಸದ್ಗತಿಗೆ
 ಒಯ್ಯಲು ಪರಮಪುರುಷನ ಆಜ್ಞೆಯಿಂದ ಪರಮಪದದ
 ಸೂರಿಗಳು ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಹರಿದಾಸರಾಗಿ ಬಂದು ಅವತರಿಸಿದರು.
 ಇವರೇ “ ಆಳ್ವಾರುಗಳು”, ಭಗವಂತನ ಭಕ್ತಿ ಎಂಬ ಕಡಲಲ್ಲಿ
 ಮುಳುಗಿದವರು, ಸಾಧುಶಿಖಾಮಣಿಗಳು. ಭಗವದ್ಭಕ್ತರು
 ಶೂದ್ರರಲ್ಲ. ವಿಸ್ತರು, ಭಾಗವತರು, ಹರಿದಾಸರು, ಸಾಧುಗಳು,
 ಆರ್ಯರು, ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವರು, ಪ್ರಪನ್ನರು, ಮುನಿಗಳು ಎಂದು
 ಇವರನ್ನು ಆಚಾರ್ಯರು ಕೊಂಡಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ವರ್ಣ
 ದವರೇ ಆಗಲಿ ಜನಾರ್ದನನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದವರು ಶೂದ್ರರು,
 ಭಗವತ್ಸಂಬಂಧವುಳ್ಳ ಜನ್ಮವೇ ಉತ್ತಮವರ್ಣಕ್ಕಿಂತ
 ಮೇಲಾದುದು ಎಂದು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಘೋಷಿಸುತ್ತವೆ. ಸಂಸ್ಕೃತ
 ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿರುವ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಸುಗಾಂಶವು ಹೆಂಗಸರಿಗೂ
 ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನರಿತು
 ಸಕ್ಕದವನ್ನರಿಯದ ಗಂಡೂ, ಹೆಣ್ಣೂ, ಹಿರಿಯರೂ ಕಿರಿಯರೂ
 ಎಲ್ಲರೂ ಉಜ್ಜೀವಿಸಲಿ ಎಂದು ಆಳ್ವಾರುಗಳು ತಮ್ಮ ನಾಡಿನ
 ನುಡಿಯಾದ ಚಿಂದಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರುತಿಸ್ಮೃತೀತಿಹಾಸಪುರಾಣಾ
 ಗಮಗಳ ಸಾರವನ್ನೆಲ್ಲಾ ರಚಿಸಿದರು. ಇವೇ “ ತಮಿಳು,
 ವೇದಗಳು” ಎಂದೂ ಅವುಗಳ ಅಂಗೋಪಾಂಗಗಳೆಂದೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧ
 ವಾಗುವೆ ಈ ಉತ್ತಮವಾದ ಭಾವಗೀತೆಗಳ ಮಾಲೆಗೆ
 “ ದ್ರಾವಿಡದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧ ” ಗಳೆಂದೂ ನಾಲ್ಕುಸಾವಿರ “ ದಿವ್ಯಪ್ರ
 ಬಂಧ ”ಗಳೆಂದೂ ಹೆಸರಿದೆ. ಆಳ್ವಾರುಗಳು ಹತ್ತು ಜನ.
 ಪೊಯ್ ಹೈಯಾಳ್ವಾರ್, ಪೂದತ್ತಾಳ್ವಾರ್, ಪೇಯಾಳ್ವಾರ್,

ತಿರುಮಳಿ, ಶೈಷ್ಠಿರಾನ್, ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರ್, ಕುಲಶೇಖರಪ್ಪೆರುಮೂಳ್, ಸೆರಿಯಾಳ್ವಾರ್, ತೊಂಡರಡಿಪ್ಪೆಡಿ, ತಿರುಪ್ಪಾಣಾಳ್ವಾರ್, ತಿರುಮಂಗೈಯಾಳ್ವಾರ್ ಎಂಬುವು ಇವರ ಹೆಸರುಗಳು. ಇವರೂ ನಮಾಳ್ವಾರ್ ಶಿಷ್ಯರಾದ ಮಧುರ ಕವಿಗಳೂ ಪೆರಿಯಾಳ್ವಾರ್ ಬೆಳೆಸಿದ ಆಂಡಾಳ್ ಎಂಬ ಸ್ತ್ರೀರತ್ನವೂ ಹಾಡಿರುವ ಪದ್ಯಗಳ ಮೊತ್ತ ನಾಲ್ಕುಸಾವಿರವಾಗುವುದರಿಂದ ಇವರ ಗೀತೆ (ಕೀರ್ತನೆ, ಪ್ರಬಂಧ, ಸುಡಿ)ಗಳ ಮಂಡಲಕ್ಕೆ “ನಾಲ್ಕುಸಾವಿರ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧ”ವೆಂದು ಹೆಸರು ಬಂದಿದೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವರು ಮನೆ ಮಠಗಳಲ್ಲೂ ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಆದರಿಸಿ ನಿತ್ಯಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ ಬಳಸುವರು, ಈ ಹರಿದಾಸರ ಜಯಂತಿಗಳಲ್ಲೂ ಭಗವಂತನ ಉತ್ಸವಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಈ ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ಪದ್ಯಗಳನ್ನೂ ಪಠಿಸುವರು; ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ಆಂಡಾಳ್ ಹಾಡಿರುವ “ಪಾರಣಮಾಯಿರಂ” ಎಂದು ಮೊದಲಾಗುವ ಗೀತೆಯನ್ನು ಹಸಮಣೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿರುವ ನವದಂಪತಿಗಳ ಮುಂದೆ ಹಾಡಿ, ಬಂಧುಗಳ ಗುಣವನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿ, ಹೊಸಬಾಳಹೊಂದೇರನ್ನು ಹೂಡಲಿರುವ ಗಂಡುಹೆಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಹರಸುವರು. ಮರಣಹೊಂದಿದವರಿಗೆ ಭಗವತ್ಪಸಾದವನ್ನು ಧರಿಸುವಾಗ ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರ್ “ತಿರುವಿರುತ್ತಂ” ಎಂಬ ಗೀತೆಯ ಮೊದಲಪದ್ಯವನ್ನೂ ಇತರ ಆಳ್ವಾರುಗಳ ಸಿರಿನುಡಿಗಳನ್ನೂ ಹಾಡುವರು. ಉತ್ತರ ಕ್ರಿಯೆಗಳಾದ ಮೇಲೆ ವೇದ, ಪ್ರಬಂಧಗಳು, ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿಯ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ, ರಾಮಾಯಣ, ಮಹಾಭಾರತ, ಮತ್ತು ಇತರ ಸತ್ಕೃತಿಗಳ ಪಾರಾಯಣವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ, ಹರಿದಾಸರ ಪಾದ

ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ (ಸಿರಿಯಡಿಗಳನ್ನು ತೊಳೆದು), ಹರಿದಾಸ ರನ್ನು; ಸತ್ಕರಿಸಿ, ಭಗವಂತನಿಗೂ ಭಾಗವತರಿಗೂ ಸಂಭಾವನೆಯನ್ನು ನೀಡುವರು. ಹೆಂಗಸರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮಲಗಿಸಲು ಪೆರಿಯಾಳ್ವಾರ್, ಕುಲಶೇಖರಾಳ್ವಾರ್, ತಿರುಮಂಗೈಯಾಳ್ವಾರುಗಳು ವಾತ್ಸಲ್ಯಭಾವದಿಂದ ಹಾಡಿರುವ ರಮ್ಯವಾದ ಶಿಶು ಗೀತೆಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾ ತೊಟ್ಟಿಲನ್ನು ತೂಗುವರು. ಹೀಗೆ ಈ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು ರಾಮಾನುಜ ದರ್ಶನದ ಅನುಯಾಯಿಗಳ ಬಾಳಿನಲ್ಲಿ ಹಾಸುಹೊಕ್ಕಾಗಿ ಸೇರಿ ಅವರಿಗೆ ಬಾಳಿನ ಗುರಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾ ಸನ್ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಸದಾ ತೋರಿಸುತ್ತಾ ಅವರಲ್ಲಿ ಭಗವದ್ಭಕ್ತಿ, ಸಾಹಿತ್ಯಾಭಿರುಚಿ, ಸತ್ಯಾಪ್ಯರಸಾಸ್ವಾದನೆ ಮೊದಲಾದ ಗುಣಗಳನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ ದಕ್ಷಿಣಭಾರತದ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು, ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಒಂದು ಅಡಿಚಿಟ್ಟ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಮೂಲಕ ಸಂರಕ್ಷಿಸಿ ಭರತಖಂಡದ ಜನತೆಗೆ ಮಹೋಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿವೆ. ಈ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಸಂರಕ್ಷಕಪರಂಪರಾಹಾರನಾಯಕಮಣಿಯಾದ ಭಗವದ್ ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರ ಉಪದೇಶಾವೃತ್ತದ ಸವಿಯನ್ನು ಕಂಡ ಉತ್ತರದೇಶದ ಕೆಲವರು ಆರ್ಯಾವರ್ತದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರ ದಲ್ಲಿದ್ದ ದೇಶಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾದ ಗೀತೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ವೈಷ್ಣವಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಈ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು ಭರತಖಂಡಕ್ಕೆ ಸ್ಫೂರ್ತಿದಾಯಕವಾದ ಉತ್ತಮ ವರ್ಗದ ಭಕ್ತಿಸಾಹಿತ್ಯವಾಗಿ, ವಿಶ್ವಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ ಪದವಿಯನ್ನುಗಳಿಸಿವೆ.

ಇಂತಹ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಭರತಖಂಡದ ಎಲ್ಲ ಭಾಷೆಗಳ ಜನರೂ ಆದರವಾದ ಸ್ವಾಗತವನ್ನು ತ್ತು ಅದರಿಂದ ತಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಹಜವಾಗಿದೆ, ಉಚಿತವಾಗಿದೆ. ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಗಂಡುಹೆಣ್ಣಿನ ಭೇದವಿಲ್ಲ, ಜಾತಿಭೇದವಿಲ್ಲ, ಹಿರಿಯರು ಕಿರಿಯರು ಎಂಬ ಭೇದವಿಲ್ಲ, ಎಂಬ ತತ್ವವನ್ನು, ಭರತಖಂಡದ ಭಾಷೆಗಳಂತೆ ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಷೆಗಳೂ ಅವುಗಳ ಶ್ರೇಷ್ಠಕೃತಿಗಳ ಮಾಲೆಗಳೂ ಸಾರುತ್ತವೆ ತಮಿಳು ನಾಡಿನ ಹರಿದಾಸರಲ್ಲಿ ಕಿರಿಯ ಹೆಣ್ಣೊಂದು ಹರಿದಾಸಶಿರೋಮಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರನ್ನು ಗುರುವಾಗಿ ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಅವರ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಭಗವದ್ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಹರಿದಾಸರೆಲ್ಲರ ಭಕ್ತಾದರಗಳಿಗೆ ಪಾತ್ರೆಯಾಗಿರುವ ಅಂಶವನ್ನೂ ಹೆಂಗುಸಿನ ಮೇಲ್ಮೆಯನ್ನೂ ಘಂಟಾಘೋಷವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲದ ಎಲ್ಲಾ ದೇಶದ ಜನರಿಗೂ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕನ್ನಡನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಈ ಸಾಹಿತ್ಯ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರಚಾರವಾಗಬೇಕು. ಇದುವರೆಗೆ ಇದರ ಪ್ರಚಾರವನ್ನು ಮಾಡಿರುವ ಚಿಕ್ಕದೇವರಾಜರ ಒಡೆಯರ ಆಸ್ಥಾನಕವಿಗಳೂ ಸಂಚಿಹೊನ್ನಮ್ಮನೂ ಶ್ರೀಗಳಾದ ಎಂ. ಜ. ಶ್ರೀನಿವಾಸೈಯಂಗಾರ್, ಎಂ. ಟಿ. ನರಸಿಂಹೈಯಂಗಾರ್ (ಶ್ರೀಕಲ್ಪಿ) ಮೂರು ಅಪ್ರಮೇಯ ಐಯಂಗಾರ್, ಉಭಯ ವೇದಾಂತಪ್ರವರ್ತನ ಸಭಾಭಿಮಾನಿಗಳು, ಮಾಸ್ತಿ ವೆಂಕಟೇಶ ಐಯಂಗಾರ್, ವಿ. ರಂಗಾಚಾರ್ ಮೊದಲಾದ ಮಹನೀಯರನ್ನು ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ಸ್ಮರಿಸಿ ಇವರು ಆರಂಭಿಸಿರುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಹಿರಿಯ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡಿಗರೆಲ್ಲರ ಸೌಹಾರ್ದ-ಸಹಾನುಭೂತಿ-ಸಹ

ಕಾರಗಳು ಭಗವತ್‌ಕೃಪೆಯಿಂದ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಒದಗಲಿ ಎಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇನೆ.

ಆಳ್ವಾರುಗಳು ಭಗವಂತನ ನಿರ್ಹೇತುಕ ಕಟಾಕ್ಷದಿಂದ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನವನ್ನೂ ಪರಮಭಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಪಡೆದು ವೈರಾಗ್ಯ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳಾಗಿ ಭಗವದನುಭವದಲ್ಲೇ ಬಾಳನ್ನು ಸವೆಯಿಸಿದ ಮಹಾನುಭಾವರು. ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರಂತೆ ಏಕಕಂಠರಾಗಿ ಸಿರಿಯೊಡೆಯನಾದ ನಾರಾಯಣನೇ ಪರದೇವತೆ, ಸಕಲಕಲ್ಯಾಣಗುಣನಿಧಿಯಾದ ಆತನು ಭಕ್ತರಿಗೆ ಸುಲಭನು, ಅವರನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಲು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬಹುವಿಧವಾಗಿ ಅವತಾರಮಾಡುವನು, ಅವತಾರಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದ ಗರ್ಭ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯರಾದ ನಮ್ಮ ಉಜ್ಜೀವನಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿಯಾದ ಪುರುಷೋತ್ತಮನು ಶ್ರೀರಂಗ, ತಿರುಪತಿ, ಕಾಂಚೀ ಪುರ, ಬದರಿ, ಸಾಲಿಗ್ರಾಮ, ಅಯೋಧ್ಯೆ, ಜಗನ್ನಾಥ, ಘಟಿಕಾಚಲ, ತಿರುವಲ್ಲಿಕ್ಕೇಣಿ, ಬೃಂದಾವನ, ಮಧುರೆ, ವನಗಿರಿ, ಯದುಗಿರಿ, ತಿರುವನಂತಪುರ, ದರ್ಭಶಯನ, ತಿರುಕ್ಕುರುಹೂರ್, ತಿರುಕ್ಕೋಳೂರ್, ತಿರುಕ್ಕೋವಲೂರ್, ತಿರುಕ್ಕೋಟ್ಟಿಯೂರ್ ನೊದಲಾದ ದಿವ್ಯದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸೌಶೀಲ್ಯ, ಸೌಲಭ್ಯ, ವಾತ್ಸಲ, ನೊದಲಾದ ಗುಣಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಾ ಅರ್ಚಾರೂಪಿಯಾಗಿ ಆಶ್ರಿತಜನ ರಕ್ಷಣೋನ್ಮುಖನಾಗಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದಾನೆ, ಅವನ ಸೇವೆಯೇ ಹಿರಿಯ ಪುರುಷಾರ್ಥ, ಅದಕ್ಕೆ ಅವನ ಸಿರಿಯಡಿಗಳೇ ಉಪಾಯ, ಎಂದು ಹಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾದ ಶ್ರೀವಿಲ್ಲಿಪುತ್ತೂರಿನ ವಿಷ್ಣು ಚಿತ್ತರೆಂಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮರು

ಈ ಗ್ರಂಥದ ನಾಯಕಿಯಾದ ಗೋದಾದೇವಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದರು. ತಂದೆ ಮಕ್ಕಳ ಸಂಗ್ರಹವಾದ ಜೀವನದ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ.

ಪೆರಿಯಾಲ್ವಾರ್ ಎಂದು ವಿಷ್ಣು ಚಿತ್ತರಿಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಹೆಸರು ಉಂಟು. ಇದು ಅವರಿಗೆ ಬಂದ ಪರಿಹೀಗೆ:—ಶ್ರೀವಿಲ್ಲಪುತ್ತೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ತುಲಸೀ ತೋಟವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ಬಗೆಬಗೆಯ ಹೂಗಳನ್ನೂ ತುಲಸೀದವನಗಳನ್ನೂ ಅಕ್ಕರೆಯಿಂದ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಟ್ಟಿ, ಚೆಲುವಾದ ಆ ಮಾಲೆಗಳನ್ನು ದಿನವೂ ಅವರು “ ವಟಪತ್ರಶಾಯಿ ”, “ ರಂಗರಾಜ ”, ಎಂದು ಭಕ್ತರಿಂದ ಕೊಂಡಾಡಲ್ಪಡುತ್ತಾ ಆಲದೆಲೆಯ ಮೇಲೆ ವಿಲ್ಲಪುತ್ತೂರಿನಲ್ಲಿ ಪವಡಿಸಿರುವ ಭಗವಂತನಿಗೆ ತಪ್ಪದೆ ಸಮರ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಭಗವಂತನೇ ಈ ಭಕ್ತರಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಕಟಾಕ್ಷವನ್ನು ಮಾಡಿ ಇವರಿಂದ ಲೋಕೋಜ್ಜೀವನವಾಗಲಿ ಎಂದು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿ ಇವರ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ ಬಂದು ಪಾಂಡ್ಯರಾಜನಾದ ವಲ್ಲಭದೇವನ ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಭಗವತ್ಪರತ್ವವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವಂತೆ ಅಪ್ಪಣೆಮಾಡಿದನು. ಭಗವಂತನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಜ್ಞಾನಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಗ್ರೇಸರರಾಗಿ ಇವರು ರಾಜಾಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ “ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನೇ ಪರತತ್ತ್ವ ” ಎಂದು ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದ ವಿದ್ವಾಂಸರೆಲ್ಲರೂ ರಾಜನೂ ಮೆಚ್ಚುವಂತೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿ ವಿದ್ಯಾಶುಲ್ಕವನ್ನೂ ರಾಜನಿಂದ ಸನ್ಮಾನವನ್ನೂ ಪಡೆದರು. ರಾಜನು ಬಹುಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ ಇವರನ್ನು ಆನೆಯ ಮೇಲೆ ಅಂಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಮೆರೆವಣಿಗೆಯಿಂದ

ಕರೆತರುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಭಗವಂತನು ಇವರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾದನು. ಭಗವಂತನ ದಿವ್ಯ ಸುಂದರ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಪರಮಾನಂದಭರಿತರಾದ ಇವರಿಗೆ ಕಲಿಕಲ್ಮಷದೂಷಿತರಾದ ಕ್ಷುದ್ರ ಮನುಷ್ಯರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ದೇಶಕಾಲಾತೀತವಾದ ರೂಪಕ್ಕೆ ಏನು ಕೂಡು ಬರುವುದೋ ಎಂಬ ಶಂಕೆಯುಂಟಾಯಿತು. ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಇವರಿಗಿದ್ದ ಸ್ನೇಹಾತಿಶಯವೇ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ವಾತ್ಸಲ್ಯಭಾವದಿಂದ ದೇವರನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಇವರು ಭಗವಂತನು ಸರ್ವಶಕ್ತ, ಸರ್ವರಕ್ಷಕ, ಸರ್ವೇಶ್ವರ ಎಂಬುದನ್ನೂ ಮರೆತು ಆದಿದೇವನಿಗೆ ಮಂಗಳಾಶಾಸನವನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಅಷ್ಟಕ್ಕೇ ತೃಪ್ತರಾಗದೆ ಮೆರೆವಣಿಗೆಯನ್ನು ನೋಡಲು ಬಂದಿದ್ದವರನ್ನೆಲ್ಲ ಕರೆದು ಅವರೊಡನೆ ಸೇರಿ ಪರಿಪರಿಯಾಗಿ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಮಂಗಳವನ್ನು ಕೋರಿ ಹಾಡಿದರು. ಹೀಗೆ ಏಲಕ್ಷಣವಾದ ಭಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಭಾವಬಂಧವನ್ನೂ ಉಳ್ಳ ಭಟ್ಟನಾಥರ ಭಕ್ತ್ಯತಿಶಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸಲು ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಅವರನ್ನು ಪೆರಿಯಾಳ್ವಾರ್ (ಮಹಾಭಕ್ತ) ಎಂದು ಕರೆದರು,- ವ್ಯಾಸರು ಸಿದುರನನ್ನು " ಮಹಾಮತಿ " ಎಂದು ಕರೆದಂತೆ.

ಈ ಹರಿದಾಸರು ಒಂದು ದಿನ ತಮ್ಮ ತುಲಸೀತೋಟ (ನಂದನವನ) ದಲ್ಲಿ ಅಗೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಒಂದು ತುಲಸೀಗಿಡದೆಡಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ವೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸುಂದರವಾದ, ಆಪ್ರಾಕೃತ ತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ, ಹೆಣ್ಣುಮಗು ಸಿಕ್ಕಿತು, ಯಾಗಕ್ಕಾಗಿ ಉಳುತ್ತಿದ್ದ ಜನಕಮುಕಾರಾಜನಿಗೆ ಸೀತೆ ಸಿಕ್ಕಿದಂತೆ. ಭಗವದಾರಾಧನ (ಯಾಗ)ಪರರಾಗಿದ್ದಾಗ, ಜನಕನಂತೆಯೇ

ಭಗವಂತನ ಮಾವನಾಗುವ ಸೌಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದ ಪರಮ ಭಾಗವತರಾಗಿದ್ದ ಈ ಮಹಾತ್ಮರಿಗೆ ಭೂದೇವಿಯೇ ಭೂಸುತಿಯಂತೆ ಆಯೋಜನೆಯಾಗಿ ಕಲಿಯುಗದ ಫಲ ನೆಯ ನಳವರ್ಷದಲ್ಲಿ (ಕ್ರಿ.ಪೂ. ೩೦೦೫ ರಲ್ಲಿ) ಕರ್ಕಾಟಕ ಮಾಸದ ಪೂರ್ವಫಲ್ಲನೀ (“ ತಿರುವಾಡಿಪ್ಪೂರಂ ” ಎಂದು ತಮಿಳು ನಾಡಿನವರು ಆಚರಿಸುವ ಸುದಿನ) ನಕ್ಷತ್ರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀವಿಲ್ಲಿಪೂ ತ್ತೂರಿನ ನಂದನವನದಲ್ಲಿ ಗೋಚರವಾದಳು ಎಂದು ದಿವ್ಯ ಸೂರಿಚರಿತಂ, ಗುರುಪರಂಪರಾ, ಪ್ರಪನ್ನಾವೃತಂ ಎಂಬ ಗ್ರಂಥ ಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಈ ಮಗುವಿನ ಕೂದಲು ಬಲು ಚೆಲುವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ “ ಕೋದೈ ” ಎಂದು ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತರು (ವೆರಿಯಾಳ್ವಾರ್) ಹೆಸರಿಟ್ಟರೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಈ ಪದದ ಸಂಸ್ಕೃತರೂಪವೇ “ ಗೋದಾ ” ಎಂಬುವುದು. ದೇವದೇವನಾದ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನ ದಿವ್ಯ ಮಹಿಷಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಭೂನಿಳಾ ದೇವಿಯರಂತೆ ಭಗವಂತನನ್ನೇ ಒಲಿದು ವರಿಸಿ ಅವನಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯಳಾದುದರಿಂದ ಈಕೆಯನ್ನೂ ಹರಿದಾಸರು ಅವರಂತೆಯೇ ಗೋದಾದೇವಿಯೆಂದು ಕರೆಯುವರು. ನಮ್ಮೊಡೆಯನ ರಾಣಿಯಾದ ಈಕೆಯನ್ನು ಆಂಡಾಳ್ (ರಾಣಿ, ಯಜಮಾನಿ, ಸ್ವಾಮಿನಿ,) ಎಂದು ತಮಿಳರು ಕರೆಯುವರು ಮತ್ತು ಈಕೆಯ ಅವತಾರ ಮಹೋತ್ಸವವನ್ನು ಬಹಳ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಆಚರಿಸುವರು. ಶ್ರೀ ರಾಮನವಮಿಯಂತೆ, ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಜಯಂತಿಯಂತೆ, “ ಅಮ್ಮನವರ ವರ್ಧಂತಿ ” ಎಂದು ಇದನ್ನು ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವರು ಆದರಿಸಿ ಕೊಂಡಾಡುವರು. ತುಳಸಿಗೆ ಪರಿಮಳ ಸಹ

ಜವಾಗಿರುವಂತೆ ಈಕೆಗೆ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ (ಭಕ್ತಿ) ಸಹಜವಾಗಿತ್ತು. ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೨ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿದ್ದ ಮಹಾದೇವಿಯಕ್ಕೆ ಶಿವನನ್ನಲ್ಲದೆ ಮತ್ತಾರನ್ನೂ ಕಣ್ಣೆತ್ತಿ ನೋಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವಂತೆ. ಅವಳಂತೆಯೇ ಅವಳೊಲಿದ ಶಿವನ ತಂದೆಯ ತಂದೆಯೂ ಪುರುಷೋತ್ತಮನೂ ಶಂಖಚಕ್ರಗದಾಪಾಣಿಯಾದ ಪರಂಬ್ರಹ್ಮ ಸ್ವರೂಪಿಯೂ ರಮಾಲೋಲನೂ ಆದ ಕೇಶವ, ಮಾಧವ, ನಾರಾಯಣ, ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಶ್ರೀರಂಗನಾಥ, ಎಂಬಿವೇ ಮೊದಲಾದ ಹೆಸರುಗಳನ್ನೂ ಎಣಿಕೆಗೆ ಮೀರಿದ ಸಿರಿಗುಣಗಳನ್ನೂ ಉಳ್ಳ ಕಂತುಪಿತನಾದ ಭಗವಂತನನ್ನಲ್ಲದೆ ಮತ್ತಾರನ್ನೂ ಈಕೆ ನೆನೆಯಳು.

ಶ್ರೀಮದ್ವರವರ ಮುನಿಗಳು “ ಉಪದೇಶರತ್ನ ಮಾಲೈ ” ಎಂಬ ಗುರುಪರಂಪರಾಸಾರಸಂಗ್ರಹರೂಪವಾದ ಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗೋದಾದೇವಿಯ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಮೂರು ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಡಿದಾರೆ. ಅವುಗಳ ಭಾವಾನುವಾದವಿದು:—“ ಓ! ” ಇಂದು ತಿರುವಾಡಿಪ್ಪರಂ. ನಮಗಾಗಿ ಅಲ್ಲವೆ ಇಲ್ಲಿ ಅಂಡಾಳ್ ಅವತರಿಸಿದಳು, ಕುಂದಿಲ್ಲದ ಬಾಳುವೆಯ ವೈಕುಂಠದ ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ ಭೋಗವನ್ನೂ ಅನಾದರಿಸಿ ಅಳ್ವಾರ್ ಸಿರಿಮಗಳಾಗಿ ? ಪೆರಿಯಾಳ್ವಾರ್ ಮಗಳಾಗಿ ಅಂಡಾಳ್ ಹುಟ್ಟಿದ ತಿರುವಾಡಿ ಪ್ಪರದ ಹಿರಿಮೆ ಮತ್ತೊಂದು ದಿನಕ್ಕುಂಟೋ ? ಮನವೇ, ಅರೈದು ನೋಡು. ಅಂಡಾಳೆಗೆ ಸಾಕಿಯಿದ್ದಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೂ ಒಪ್ಪುಂಟು. (ಸಮಾನವಾದ ದಿನವುಂಟು.) ಅಂಜುವ (ಪೆರಿಯಾಳ್ವಾರ್) ಕುಳಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಂತತಿಯಾಗಿ, ಅಳ್ವಾರುಗಳ

ಗೃಮೆಗೂ ವಿಾರಿಸಿಂತಿರುವ ಪ್ರಭಾವದವಳಾಗಿ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಪಕ್ವಚರಿತೆಯಾಗಿದ್ದ (ಹೀಚೇಹಣ್ಣಾದಂತಿರುವ) ಅಂಡಾಳನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ದಿನಪೂ ನಲಿದು ನುತಿಸೆನ್ನ ಮನವೇ “

ಮಗು ಬಾವಿಗೆ ಬಿದ್ದಕೂಡಲೆ ತನ್ನ ಜೀವವನ್ನೂ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಬಾವಿಗೆ ಬೀಳುವ ತಾಯಿಯಂತೆ ಸಂಸಾರಿಗಳಾದ ನಮ್ಮ ದುರ್ಗತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಸಹಿಸಲಾರದೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಈ ಭವದ ಕೆಸರಿನಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಲು, ನಮ್ಮ ಆತ್ಮೋದ್ಧಾರವನ್ನು ಮಾಡಲು, ಪರಮಪದವನ್ನು ತೊರೆದು ನೆಲದಮೇಲೆ ನೆಲದೇವಿಯೇ ಬಂದು ಗೋದಾವರೀವಿಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ದೇವರನ್ನು ನಾವೆಂತು ಪ್ರೀತಿಸಬೇಕು ? ಅವನನ್ನೊಲಿಸುವ ದಾರಿಯಾವು ? ನಮ್ಮ ಸ್ವರೂಪವೇನು ? ನಮಗೆ ಹಿತವಾವುದು ? ನಮ್ಮ ಪುರುಷಾರ್ಥವೇನು ? ಪರತತ್ತ್ವವಾವುದು ? ಎಂಬುದನ್ನು ತನ್ನ ಸರಳಸುಂದರವಾದ ಗೀತೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಡಿದ ನಮ್ಮನ್ನು “ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಾಳಿ ” ಎಂದು ಹರಸಿದಾಳೆ. ಪಂಚಸಾಂಡವರಿಗೆ ಪರೀಕ್ಷಿದ್ರಾಜನು ಸಂತಾನಬೀಜವಾದಂತೆ ಹರಿವಾಸರ ಪ್ರಪನ್ನಕುಲಕ್ಕೆ ಗೋದಾವರೀವಿಯೊಬ್ಬಳೇ ಮಗಳು. ಹತ್ತು ಜನರ ಭಗವದ್ಭಕ್ತಿಯೂ ಈಕೆಗೆ ಸ್ತ್ರೀಧನವಾಗಿ ಬಂದಿತು. ಜ್ಞಾನಭಕ್ತಿಯೈರಾಗ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಈಕೆ ತನ್ನ ತಂದೆಯವರನ್ನೂ, ಅವರ ಸೋದರರಾದ ಇತರ ಆಳ್ವಾರುಗಳನ್ನೂ ವಿಾರಿಸಿರುವಳು. ಇವಳಂತೊಬ್ಬರಿಲ್ಲ. ಅದರಂತೆಯೇ ಗೋದಾಜಯಂತಿಯಂತಹ ಮತ್ತೊಂದು ದಿನವಿಲ್ಲವೆಂದು ತ್ರೀಮದ್ವರವರಮುನಿಗಳ ಆಶಯ. (ಆಭಿಪ್ರಾಯ.)

ಶ್ರೀಮದ್ವರವರ ಮುನಿಗಳಿಗೆ “ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರ್” ಅವರ ‘ಸಿರಿಬಾಯನುಡಿ’ಯ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನೂ ಪುರುಷನೂ ತಿಳಿಸುವ “ಆಚಾರ್ಯ ಹೃದಯ” ವೆಂಬ ಸುಂದರಜಾಮಾತೃಮುನಿಗಳೆಂಬ ಆಚಾರ್ಯರ ಪ್ರಬಂಧದ ಎಲ್ಲ ಅರ್ಥಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿದ ಮೇಲುಕೋಟಿಯೆಂದು ಈಗ ಹೆಸರುಳ್ಳ ಯದುಗಿರಿಯ ನಿವಾಸಿಗಳೂ ಯದುಗಿರಿನಾರಾಯಣನ ಪುಷ್ಪಕ್ಷೀರಸೇವಾಪರಾಯಣರೂ ಆಗಿದ್ದು ಅವನಿಂದ “ತಾಯಿ” ಎಂದೆನಿಸಿಕೊಂಡು ಸಂಭಾವಿತರಾದ, ‘ಶ್ರೀಶಾಸುಂದಾಸ’ ಗುರುಗಳೆಂದೂ ‘ಜನನಿ ಗುರು’ ಗಳೆಂದೂ ಸಾಧುಗಳು ಕೊಂಡಾಡುವ, ವಿಮಲಚರಿತರಾದ ಆಯಿ ದೇವರಾಜರು “ತಿರುಪ್ಪಾವೈ” ಪ್ರಬಂಧಕ್ಕೆ ರಚಿಸಿರುವ ತಮ್ಮ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಗೋದಾದೇವಿಯ ವೈಲಕ್ಷಣ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದಾರೆ:-

“ತಿರುಪ್ಪಾವೈ”ಗೆ ಅರ್ಥವನ್ನು ದಯೆಗೈದು ಹೇಳಿ’ ಎಂದು ಒಂದು ಸಲ ಒಬ್ಬರು ಭಗವದ್ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಅವರು ಹೀಗೆ ನುಡಿದರಂತೆ:- “ತಿರುಪ್ಪಲ್ಲಾಂಡಿಗೆ ಆಳು (ಆಧಿಕಾರಿ) ಸಿಕ್ಕಿದರೂ ತಿರುಪ್ಪಾವೈಗೆ ಆಳು ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. (ಎಂದರೆ ಭಗವತ್ಸವ್ಯದ್ವಿಯನ್ನು ಬಯಸುವವರು ಸಿಕ್ಕಿದರೂ ಭಾಗವತಸವ್ಯದ್ವಿಕಾಮರು ದುರ್ಲಭರೆಂದು ಭಾವ). ಮೀಸೆ ಬೆಳೆದಿರುವ ಕಲ್ಲೆದೆಯ ಗಂಡಸರು ಇದನ್ನು ಕೇಳಲು ಆಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲ. ವಿರಹಸಹನೆಯಿಲ್ಲದ ಮೆಲೊಮ್ಮಲೆಯ ಹೆಂಗಸರು ಕೇಳಬೇಕು. ಅವರಲ್ಲಿಯೂ ಭಗವದನುಭವವನ್ನು ಬಯಸುವ ಸ್ತ್ರೀಮವುಳ್ಳ ಶ್ರೀಭೂನೀಳಾದೇವಿಗಳಿಗೂ ಕೇಳಲು ಎಡೆಯಿಲ್ಲ.

“ ಮೆಲುನಡೆಯ ಹಂಸಗಳು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಹರಡಿ ಆಟವಾಡುವ ವಿಲ್ಲಿಪುತ್ತೂರಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವವನ ಹೊನ್ನ ಡಿಯನ್ನು ಕಾಣುವ ಒಂದಾಸೆಯಿಂದ ಕಯಲ್ (ಮಾನು) ಗಳೊಡನೆ ಮೇಲಾಟವಾಡುವ ಕಂಗಳೆರಡೂ ನಿದ್ರಿಸುವು ” ಎಂದು ಹಾಡಿರುವ ಗೋದಾದೇವಿ ಹೆಣ್ಣಾಗಿ ಯೇ ಹುಟ್ಟಿದುದರಿಂದ “ ಮಧುರಭಾವ ” ದಿಂದ ಹಾಡಿರುವ ಅಳ್ವಾರುಗಳಿಗಿಂತ ಈಕೆಗೆ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿಯೂ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿಯೂ ಇತ್ತು. ಗಂಡುಸರಾದ ಅಳ್ವಾರುಗಳಿಗೆ ಭಗವದ್ವಿರಹವನ್ನು ಧರಿಸಲು ಪುಂಸ್ತ್ವದ ಆಸರೆಯಿತ್ತು. ಸುಮಕೋಮಲೆಯಾದ ಗೋದಾದೇವಿಗೆ ಪ್ರಿಯನಾದ ಭಗವಂತನ ವಿರಹವನ್ನು ಸಹಿಸುವುದು ಬಹು ಕಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಈಕೆಯ ಭಗವದ್ಭಕ್ತಿಯೂ ವಿರಹವ್ಯಥೆಯೂ ಅಳ್ವಾರುಗಳ ಪ್ರೇಮವಿರಹವೇದನೆಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಮಿಗಿಲಾದುವು. ಹರಿದಾಸರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವ (ಪುಂಸ್ತ್ವ) ವನ್ನು ಮರೆತು ಹಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈಕೆಗೆ ಈ ಆರೋಪಣೆಯೇ ಬೇಕಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವಾಪದೇಶಾದಿಗಳಿಂದ ಭಗವದ್ಭಾವಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲೆ ವೆರಿಯಾಳ್ವಾರ್ ರೀತಿ, ಅನ್ವಾಪದೇಶಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲೆ ಅವರ ಮಗಳ ರೀತಿ ’ ಎಂದು ‘ ಶ್ರೀಶಾನುದಾಸ ’ ಗುರುಗಳು ಹೇಳಿದಾರೆ. ಸಜಾತೀಯ ಪ್ರೇಮವು ಗಂಡುಸರಲ್ಲಾಗಲಿ ಹೆಂಗುಸರಲ್ಲಾಗಲಿ ತಗ್ಗಿನಿಂದ ದಿಣ್ಣೆಗೆ ನೀರನ್ನು ಹಾಯಿಸುವಂತೆ ಕಷ್ಟ ಸಾಧ್ಯ; ಆದರೆ ಗಂಡುಸು ಹೆಂಗುಸನ್ನಾಗಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಗಂಡುಸನ್ನಾಗಲಿ ಪ್ರೀತಿಸುವುದು ಹಳ್ಳದಲ್ಲಿ ನೀರು ಹರಿಯುವಂತೆ ಸುಕರ ಎಂದು ಪೆರಿಯವಾಚ್ಚಾನ್ ಪಿಳ್ಳೈ ಎಂಬ, ನಾಲ್ಕುಸಾವಿರ

ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧಗಳಿಗೂ ಶ್ಲಾಘ್ಯವಾದ-ಮಣಿ ಪ್ರವಾಳ "ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿರುವ ಆಚಾರ್ಯರು ನುಡಿದಿದಾರೆ. ನಂದಗೋಪನಿಗೆ ಕೃಷ್ಣನಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರೀತಿಗಿಂತಲೂ ಗೋಪಿಗಳಿಗೆ ಕೃಷ್ಣನಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರೀತಿ ಅಧಿಕವಾದುದು. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಗೋಪಿಗಳು ಕೃಷ್ಣವಿರಹದಲ್ಲಿ ಬಹಳವಾಗಿ ಬಳಲಿದರು. ಚಿಂತಯಂತಿ ಎಂಬ ಗೋಪಿ ಕೃಷ್ಣನ ವಿರಹದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣವನ್ನೇ ತೊರೆದಳು. ರಾಧೆಯಂತೆ, ಸೀತೆಯಂತೆ ಕೃಷ್ಣನ ವಿರಹದಿಂದ ಗೋದಾದೇವಿ ಬಹಳವಾಗಿ ಬಳಲಿ ಗೋಳಾಡಿದಳು. ಇವಳ ಪ್ರಲಾಪನೇ, ಪ್ರೇಮಾಲಾಪನೇ, " ನಾ ಯ್ ಚ್ಚಿ ಯಾ ರ್ ತಿರುಮೋಳ.". (ನಾಯಕಿಯ ಸಿರಿನುಡಿ, (' ನಾಯಕೀಗೀತಿ ') ಎಂಬ ಸುಂದರವಾದ ಭಾವಗೀತಾಗುಚ್ಛವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತು. ಅಂಥಾಳಿಗೆ " ಶೂಡಿಕೊಟ್ಟು ನಾಯ್ ಚ್ಚಿಯಾರ್ " ದೇವನಿಗೆ ಹೂವನ್ನು ಮುಡಿದುಕೊಟ್ಟು, ರಾಣಿ (ನಾಯಕಿ) ಎಂಬ ಒಂದು ಹೆಸರಿದೆ. ಶಬರಿಯು ಸವಿದು ನೋಡಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದ ರುಚಿಯಾದ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ರಾಮನು ಸವಿದಂತೆ ರಾಮನ ಬೇರೊಂದು ರೂಪವಾಗಿ ಶ್ರೀ ವಿಲ್ಲಿವುತ್ತೂರಿನಲ್ಲಿ ವಟಪತ್ರಶಾಯಿ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಅರ್ಚಾಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಪರಮಪುರುಷನು ಗೋದೆಯು ಹೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಮುಡಿದುಕೊಂಡಿದ್ದ ನರುಗಂಪಿನ ಸುಂದರವಾದ ಕುಸುಮಗಳ ಸಿರಿಮಾಲೆಗಳನ್ನು ಆದರಿಸಿ ಧರಿಸಿದುದರಿಂದ ಗೋದಾದೇವಿಗೆ " ಸೂಡಿಕೊಟ್ಟು "ವಳು ಎಂಬ ಹೆಸರು ಬಂತು. ಇದರ ಕತೆಯನ್ನು ಹೀಗೆ ಸಂಗ್ರಹಿಸಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ವಿಲ್ಲಿಪುತ್ತೂರಿನ ವಟಸತ್ರಶಾಯಿಗೆ ಪೆರಿಯಾಳ್ವಾರ್ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಪುಷ್ಪಮಾಲೆಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಛಂಫೆಯೇ ಹೇಳಿದೆ. ಗೋದೆಯು ಬೆಳೆದು ಕೊಂಚ ದೊಡ್ಡವಳಾದಮೇಲೆ ಪೆರಿಯಾಳ್ವಾರ್ ಅವರ ಸಹವಾಸದಿಂದ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಅಪಳಿಗಿದ್ದ ಪ್ರೇಮ ಹುಲುಸಾಗಿ ಬೆಳೆಯಿತು. ಆಳ್ವಾರ್ ಹೇಳಿದ ಭಗವಂತನ ಚರಿತ್ರೆಗಳನ್ನೂ ಹಾಡಿದ ಗೀತೆಗಳನ್ನೂ ಕೇಳಿ ಅವರು "ಸಿರಿದೇವಿಯಂತೆ" ಬೆಳೆಸಿದ ಈ ಮಗಳು ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಅನುರಕ್ತಿಯಾಗಿ ಶಂಬಚಕ್ರಗದಾಪಾಣಿಯಾದ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ನನ್ನಲ್ಲದೆ ಮುತ್ತಾರನ್ನೂ ವರಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯಂತೆ ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದಳು. ಭಗವಂತನಿಗೆ ತಾನು ಅಭಿಮತಿಯೂ ಅನುರೂಪೆಯೂ ಆಗುವೆನೋ ಎಂಬುದನ್ನರಿಯುವ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಈ ಆಳ್ವಾರ್ ಸಿರಿಮಗಳು ದಿನವೂ ದುಕೂಲವನ್ನುಟ್ಟು ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ರೂಪನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವಳು, ಕೈಬಳೆಗಳನ್ನು ಕುಲುಕುವಳು, ಜಿಂದುಟಿಗಳನ್ನು ಸಿಂಗರಿಸುವಳು, ಒಡವೆಗಳನ್ನು ತೊಡುವಳು, ಭಗವಂತನು ಬರುವನೋ ಏನೋ ಎಂದು ನೋಡುವಳು, ಬರದಿರಲು ಹಾಗೆಯೇ ಮೋಹಂಗತಿಯಾಗುವಳು. "ಸಾವಿರನಾಮಗಳುಳ್ಳ ದೇವನ" ಪರಿಯನ್ನು ಅಕ್ರಮವಾಗಿ ಹೇಳುವಳು. ಹೀಗೆ ಎಣೆಯಿಲ್ಲದ ಮಾಮಣವಣ್ಣನ ಮೇಲೆ ಇವಳಿಗೆ ಹುಚ್ಚು ಹಡಿದಿದೆ" ಎಂದು ಒಂದು ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಾಪದೇಶದಿಂದ ನುಡಿದಿರುವ ಪೆರಿಯಾಳ್ವಾರ್ ಸಿರಿಮಡುಗಳನ್ನು ಅವರ ಮಗಳಿಗೂ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಅನ್ವಯಿಸಬಹುದು. ಇದರಂತೆ ಒಂದುದಿನ ತಂದೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲದೆ

ಇದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಂಡಾಳ್ ಮಡಿಯುಟ್ಟು, ತನಗೆ ಮನಬಂದಂತೆ ಸಿಂಗಾರವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡೂ ತಲೆಯನ್ನು ಬಾಚಿಕೊಂಡೂ ದುಂಬಿಗಳ ಹಿಂದಿನಂತೆ ಕಪ್ಪಾಗಿಯೂ ಹೂವಿನಂತೆ ನರುಗಂಪನ್ನು ಬೀರುತ್ತಲೂ ಮೆದುವಾಗಿಯೂ ಇದ್ದ ಕೂದಲ ಹೆರಳಿನಮೇಲೆ ದೇವರಿಗೆಂದು ತಂದೆಯವರು ಕಟ್ಟಿಟ್ಟಿದ್ದ ಸುಂದರವಾದ ಹೂ ಮಾಲೆಗಳನ್ನು ಸೂಡಿ (ಮುಡಿದು) ಕೊಂಡೂ ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಕೊಂಡೂ ಭಗವಂತನಿಗೆ ತಕ್ಕ ಪಥು ತಾನಾಗುವಳೋ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಚಿಲುವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಬಳಿಕ, ತನಗೆ ಭಗವಂತನೊಲಿಯುವನು ಎಂದು ತೋರಿದಮೇಲೆ, ಹೂಮಾಲೆಗಳನ್ನು ಹಿಂದಿನಂತೆ ಬುಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ದಿನವೂ ಹೀಗೆಯೇ ಈಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅದು ಆಳ್ವಾರ್ರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದುದಿನ ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಆಳ್ವಾರ್ ಮಗಳ ಮೇಲೆ ಕೋಪಿಸಿಕೊಂಡು “ ಹೀಗೆ ಮಾಡಬಾರದಮ್ಮಾ! ದೇವರಿಗೆ ಅದನ್ನು ಮೀಸಲಾಗಿಟ್ಟಿತ್ತು. ನೀನು ದಿನವೂ ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆಯೋ ಏನೋ?” ಎಂದು ನುಡಿದರು. ಆದಿನ ಅವರು ಆ ಹೂವನ್ನು ವಟಪತ್ರಶಾಯಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಲಿಲ್ಲ. ಈ ದಿನ ದೇವರ ಸೇವೆಗೆ ಕುಂದು ಬಂತಲ್ಲಾ ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ದುಃಖವಾಯಿತು. ಅದುದರಿಂದ ಹೇಗೋ! ದೇವರ ಹಾಡುಗಳನ್ನೂ ವೇದಮಂತ್ರಗಳನ್ನೂ ಹಾಡಿ, ಕಾಲವನ್ನು ಕಳೆದು ಆ ದಿನವೆಲ್ಲ ಉಪವಾಸವಿದ್ದು ರಾತ್ರಿ ಮಲಗಿದರು. ಆ ಇರುಳು ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ವಟಪತ್ರಶಾಯಿಯೇ ಬಂದು “ಆಳ್ವಾರ್ರೇ, ಇಂದು ನೀವೇಕೆ ಹೂವನ್ನು ತರಲಿಲ್ಲ?” ಎಂದು ಕೇಳಲು,

ಆಳ್ವಾರ್ಯ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಆದಿನ ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿದರು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಭಗವಂತನು “ನಿಮ್ಮ ಮಗಳು ಮುಡಿದು ಕೊಂಡು ಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆಯೇ ಹೂಮಾಲೆಗೆ ಪರಿಮಳಬರುವುದು, ಅದು ನನಗೆ ಪ್ರಿಯವಾಗುವುದು. ಅವಳು ಸೂಡಿಕೊಟ್ಟ ಹೂಮಾಲೆಯನ್ನೇ ನನಗೆ ನೀವು ದಿನವೂ ಅರ್ಪಿಸಿ” ಎಂದು ಆಳ್ವಾರ್ಯರಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಆಳ್ವಾರ್ಯರಿಗೆ ಬಹು ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಅಂದಿನಿಂದ ಅವರು ತಮ್ಮ ಮಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಹೆಂಗುಸಲ್ಲ, ಪರಮಪುರುಷನದಿವ್ಯ ಮಹಿಷಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾದ ಶ್ರೀದೇವಿಯೋ ಭೂದೇವಿಯೋ ನೀಳಾದೇವಿಯೋ ಆಗಿರಬೇಕೆಂದರಿತರು. ಅವಳಲ್ಲಿ ವಾತ್ಸಲ್ಯದೊಡನೆ ಭಕ್ತಿ ಗೌರವಗಳೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆಳ್ವಾರ್ಯರಿಗೆ ಉಂಟಾದುವು.

ಗೋದೇಗೆ ಬಾಲ್ಯ ಕಳೆದು ಯೌವನ ಬರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಪತಿಸಂಯೋಗವಾದಾಗ ಮಾತ್ರ ಸುಲಭವಾಗಿ ತೋರುವಂತಹ ಸೀತೆಯ ವಯಸ್ಸನ್ನು ಕಂಡ ಜನಕನಂತೆ ಅವರು ಚಿಂತಾರ್ಥವದಲಿಮಗ್ನರಾದರು. ಬಳ್ಳಿಯ ಚಿಗುರುಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಒಂದು ಮರವನ್ನು ಆಸರೆಯಾಗಿ ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಓಡುವಂತೆ ದೇವನನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಓಡುತ್ತಿದ್ದ ಗೋದೆಯು ಪುರುಷೋತ್ತಮನನ್ನಲ್ಲದೆ ಮತ್ತಾರನ್ನೂ ವರಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಪೆರಿಯಾಳ್ವಾರ್ಯರಿಗೆ ಬಹಳಯೋಚನೆ ಬಂತು. ಆಗ ಅವರ, ಶ್ರೀರಂಗವೇ ಮೊದಲಾದ, ಹರಿದಾಸರು ಕೊಂಡಾಡಿರುವ ನೂರೆಂಟು ದಿವ್ಯ ದೇಶಗಳ ಭಗವಂತನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನೂ ಸಿರಿ

ಗುಣಗಳನ್ನೂ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿ ಇವರಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಮನೆಯಾರಿಗೆ ಒಲಿದಿದೆ? ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳೆಂದು ತಮ್ಮ ಮಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದರು. ಆಗ ಆಂಡಾಳ್ “ ಶ್ರೀ ರಂಗನಾಥನನ್ನು ವರಿಸಿ ಅವನನ್ನೇ ಮದುವೆಯಾಗುವೆನು ” ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ “ ಶ್ರೀರಂಗದ ಸುಂದರವರನು (ಅಳ.ಹಿಯ ಮಣವಾರ್ಷ ಎಂದು ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನ ಉತ್ಸವಮೂರ್ತಿಯ ಸಿರಿನಾಮ) ಗೋದೆ ತಕ್ಕವರ ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಸಂತೋಷಿಸಿದರು.

ಆದರೆ ಇವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಮದುವೆಯಾಗುವುದೆಂತು? ಎಂದು ಬಹಳವಾಗಿ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಾ ಒಂದುದಿನ ಮಲಗಿದ್ದಾಗ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನು ಬಂದು ತಾನು ಗೋದೆಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವುದಾಗಿಯೂ ಆಳ್ವಾರ್ ಆಕೆಯನ್ನು ಶ್ರೀರಂಗಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರಬೇಕೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿದನು. ಆಳ್ವಾರ್ ಈ ಕನಸನ್ನು ಕಂಡ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನ ಪರಿಚಾರಕರು ಸಕಲಮರ್ಯಾದೆಗಳೊಡನೆ ಗೋದೆಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡುಹೋಗಲು ಶ್ರೀವಿಲ್ಲಿಪುತ್ತೂರಿಗೆ ಬಂದರು. ಅವರೊಡನೆಯೂ ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯನಾದ ಪಾಂಡ್ಯರಾಜ ವಲ್ಲಭದೇವನೊಡನೆಯೂ ಆಳ್ವಾರ್ ತಮ್ಮ ಸಿರಿಮಗಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಶ್ರೀರಂಗಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಗೋದೆಯು ಯಾರ ಕಣ್ಣಿಗೂ ಬೀಳಬಾರದೆಂದು ಅವಳನ್ನು ಒಂದು ರತ್ನದ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ, ಆ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯನ್ನು ದುಕೂಲದಿಂದ ಮುಚ್ಚಿ, ಶ್ರೀರಂಗಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡುಹೋದರು. ಅಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಂಗರಾಜನನ್ನು ಕಣ್ತುಂಬ ನೋಡಿ ಗೋದೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಹೊಂದಿದಳು. ಆಳ್ವಾರ್

ಮತ್ತು ಅವರ ಪರಿವಾರದವರ ಕಣ್ಣಿಂದೆಯೇ ಅವಳು ಶ್ರೀರಂಗ ನಾಥನು ಪವಡಿಸಿರುವ ಶೇಷಶಯನವನ್ನು ಹತ್ತಿ ಆತನ ಪಾದದಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯವಾದಳು. ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನು ಬಹಳವಾಗಿ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು “ಕ್ಷೀರಸಾಗರದಂತೆ ನೀವೂ ನನಗೆ ಮಾವಂದಿರಾದಿರಿ” ಎಂದು ಗೌರವಿಸಿ ಆಳ್ವಾರಿಗೆ ತೀರ್ಥಪ್ರಸಾದಗಳನ್ನು ತ್ತು ಅವರನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದನು. ಭಗವಂತನಿಂದ ಹೀಗೆ ಸನ್ಮಾನಿತರಾದ ಆಳ್ವಾರ್ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ವಿಷಾದದಿಂದಲೂ ಶ್ರೀವಿಲ್ಲಿ ಪುತ್ತೂರಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಎಂದಿನಂತೆ ವಟಪತ್ರಶಾಯಿಯ ಪುಷ್ಪ ಕೈಂಕರ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಭಗವದ್ಗುಣಾನುಭವದಲ್ಲಿಯೂ ನಿರತರಾಗಿದ್ದರು.

ಇಂತಹ ಅಧ್ಭುತವಾದ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳ ಗೋದಾದೇವಿಯು “ತಿರುಪ್ಪಾವೈ” ಮತ್ತು “ನಾಯ್ ಚ್ಚಿಯಾರ್ ತಿರುಮೋಳಿ.” ಎಂಬ ಎರಡು ಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನು ಸಂಘದ ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿದಾಳೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯದಾದ “ತಿರುಪ್ಪಾವೈ”ಯಲ್ಲಿ ಮೂವತ್ತು ಪಾಶುರ (ಪದ್ಯ)ಗಳಿವೆ ; ಇದು ಮಾರ್ಗಶಿರಮಾಸದಲ್ಲಿ ಗೋಪಕನ್ನಿಕೆಯರು ಮಾಡಿದ ವ್ರತವನ್ನು ವರ್ಣಿಸುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವರು ದಗವಂತನ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಅನುಸಂಧಾನಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಎರಡನೆಯದಾದ “ನಾಯ್ ಚ್ಚಿಯಾರ್ ತಿರುಮೋಳಿ. (ನಾಯಕೀ ಗೀತೆ) ಎಂಬ ಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಛಂದಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಬದ್ಧವಾಗಿರುವ ಬಹು ಸುಂದರವಾದ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಭಾವಗೀತಾರತ್ನಗಳಿವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದರಲ್ಲೂ ಹತ್ತುಪದ್ಯಗಳಿವೆ ; ಆದರೆ ೪, ೫,

ಮತ್ತು ೬ನೇ ಗೀತೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಹನ್ನೊಂದು ಪದ್ಯಗಳಿವೆ “ನಾಯಕೀಗೀತೆ” ಯಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ನೂರನಲವತ್ತಮೂರು ಪಾಶುರ (ಪದ್ಯ)ಗಳಿವೆ. ಇದರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಭಾವಗೀತೆಯ ಕೊನೆಯ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ “ಶ್ರೀವಿಲ್ಲಿ ಪುತ್ತೂರಿನ ಒಡೆಯರಾದ ಭಟ್ಟನಾಥನ ಗೋದೆ” ಹಾಡಿದಕೆಂದೂ ಅದನ್ನರಿತವರಿಗೆ ಬರುವ ಫಲವಾವುದೆಂಬುದೂ ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

೯೦ಡಾಳ್ ಲೋಕೋಜ್ಞೇವನಾರ್ಥವಾಗಿ ಭಗವದನ ಭವಾಭಿನವೇಶದಿಂದ ಚಿಂದಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ಹಾಡಿರುವ ಈ ಪ್ರಬಂಧಗಳ ತಾತ್ಪರ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಈಗಾಗಲೇ ಉದ್ದವಾಗಿ ಬಿಳಿದು ಬಿಟ್ಟಿರುವ ಈ ಪರಿಚಯಾತ್ಮಕಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ಮುಗಿಸಬಹುದು.

“ತಿರುಪ್ಪಾವೈ ಒಂದು ಅಪೂರ್ವಕೃತಿ, ಸಾಂಕೇತಿಕವಾದ ಪ್ರಬಂಧ. ಮಾರ್ಗಶಿರವ್ರತವನ್ನು ಮಾಡುವ ನೆಪದಿಂದ ಈ ಸುಂದರವಾದ ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಅಂಡಾಳ್ ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವಳೆಂದು ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನರಿತ ಹಿರಿಯರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಾರೆ. ಅರ್ಜುನನು ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಮಸ್ವರೂಪೋಪಾಯಪುರುಷಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಭಗವಂತನಿಂದ ನಿಷ್ಕರ್ಷೆಮಾಡಿಸಿದಂತೆ ಈ ಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ಅಂಡಾಳ್ ಜೀವ ಪರಮಾತ್ಮಸಂಬಂಧವನ್ನೂ ತತ್ತ್ವ ಹಿತ ಪುರುಷಾರ್ಥ ತದ್ವಿರೋಧಿಗಳನ್ನೂ ನಿಷ್ಕರ್ಷಿಸಿದ್ದಾಳೆ. ನಾರಾಯಣನ ಅಡಿದಾವರಿಯ ಊಳಿಗವೇ ಪುರುಷಾರ್ಥ, ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಉಪೇಯ

ಅಥವಾ ಫಲ. ಅದೇ ಮುಕ್ತಿಯ ಅಥವಾ ಮಹಾನಂದದ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಪದವಿ. ಅದನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಭಗವಂತನ ಸಿರಿಯಡಿಗಳೇ ಉಪಾಯ, ಸಾಧನ, ಅಥವಾ ಪ್ರಾಪಕ. ಇದೇ ಶರಣಾಗತಿಮನ್ತ್ರದ ಸಾರಾರ್ಥ. ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನೇ ಪರತತ್ತ್ವ, ಅವನ ಉಪಾಸನೆಯೇ, ಧ್ಯಾನ, ಭಕ್ತಿ ಅಥವಾ ಶರಣಾಗತಿಯೇ ಹಿತ; ನಿತ್ಯಕೈಂಕರ್ಯವೇ ಪುರುಷಾರ್ಥ. ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನಿಗೆ ಜೀವಾತ್ಮಗಳು ಅಧೀನ. ಪತಿ-ಪತ್ನಿ, ತಂದೆ-ಮಗು, ತಾಯಿ-ಮಗು, ಗೆಳೆಯರು, ಸ್ವಾಮಿ-ಭೃತ್ಯ ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಸಂಬಂಧಗಳು ಇವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಇವೆ " ಲೋಕಕ್ಕೆ ತಾಯಿ, ತಂದೆ, ಒಡಹುಟ್ಟು, ಮನೆ, ಆಸರೆ, ಗೆಳೆಯ, ಗತಿ, ಎಲ್ಲವೂ ನಾರಾಯಣನೇ " ಎಂದು ಉಪನಿಷತ್ ಘೋಷಿಸುತ್ತದೆ. ನಾರಾಯಣನು ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನಾದುದರಿಂದ ವಿಶ್ವದ ಪತಿಗೆ ವಿಶ್ವಜೀವಿಗಳೂ ಪತ್ನಿಪ್ರಾಯವಾದುವು ಎಂದು ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥವನ್ನರಿತವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಂಬಂಧವನ್ನರಿತೇ ಆಳ್ವಾರುಗಳು ತಮ್ಮನ್ನು ಹೆಣ್ಣೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಬಹುಸುಂದರವಾದ ಭಾವಗೀತೆಗಳನ್ನು ಹಾಡಿರುವರು. ಇದಕ್ಕೆ ಅನ್ಯಾಪದೇಶವೆಂದು ಹೆಸರು. ಅವರು ಸ್ವಾಮಿ-ಭೃತ್ಯಭಾವವನ್ನು ಅರಿತು ಹಾಡಿರುವ ಗೀತೆಗಳು ಸ್ವಾಪದೇಶದವು. ತಿರುಪ್ಪಾವೈಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕುಲದ ಅಂಡಾಳ್ ಗೋಪಕುಲದವಳಂತೆ ಹಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಇದೂ ಅನ್ಯಾಪದೇಶವೇ. ಇದರ ಸ್ವಾಪದೇಶಾರ್ಥವು ಜೀವ-ಪರಮಾತ್ಮರ, ಸ್ವರೂಪ ಸ್ವಭಾವಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಪ್ರಬಂಧದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿದು.

ಮಾರ್ಗಶಿರವೃತ್ತದ ನೆಪದಿಂದ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಅಂಡಾಳ್ ಹೀಗೆ ಬೇಡುತ್ತಾಳೆ,-“ ನಿನಗೆ ಅಡಿಯಾಳಾದ ಈ ಆತ್ಮವು ಅನರ್ಥ ಪಡದಂತೆ ಸ್ವರೂಪಾನುರೂಪವಾದ ನಿನ್ನ ಕೈಂಕರ್ಯ (ಸೇವೆ)ಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಅದು ನಿತ್ಯವಾಗಿ (ಯಾವ ದಾತ್ಯಭಾವಿಯಾಗಿ) ರುವಹಾಗೆ ಕರುಣಿಸು ” ಎಂದು.

ಐಮವರ್ಷದ ಅಂಡಾಳ್ ತುಂಬಿದ ಜ್ಞಾನಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವಳಾಗಿ ವಟಸತ್ರಶಾಯಿಯ ಬಳಿ ಹೋಗಿ ಅವನೊಡನೆ ಮಾತಾಡಿ ಗುಣಾನುಭವವನ್ನು ಮಾಡಬಯಸಿದಳು. ಅರ್ಚಾವತಾರ ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಭಗವಂತನು ಅವಳ ಬಯಕೆಯಂತೆ ನಡೆದು ಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಅವರಿಂದ ಈಕೆಗೆ ಬಹು ದುಃಖವಾಯಿತು. ಭಗವಂತನನ್ನು ಸೇರುವ ದಾರಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಉಂಟೋ? ಎಂದು ಆಕೆ ವಿಚಾರಿಸಿದಳು. ಹಿಂದೆ ಭಗವಂತನು ಕೃಷ್ಣನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದಾಗ ಗೋಪಕನ್ನಿಕೆಯರು ಮನಬಂದಂತೆ ಅವನೊಡಗೂಡಿ ಅನುಭವಿಸಿದರು ಎಂದು ಹಿರಿಯರಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಳು. ಅದು ದೇಶಾಂತರದ, ಕಾಲಾಂತರದ, ಸುದ್ದಿಯಾಗಯಿತಲ್ಲವೆಂದು ಬಹಳವಾಗಿ ಮರುಗಿದಳು. ತನ್ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಣಯಾಸರಾಧವಿರುವುದರಿಂದ ಭಗವಂತನು ಮಾತಾಡಿಸಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಚಿಂತಿಸಿ ತನಗೆ ಆ ಭಾಗ್ಯವಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂದು ಶೋಕಿಸಿದಳು. ಆಗ ಅವಳ ಹಿತ್ತೈ ಪಿಗಳು ಹಿಂದೆ ರಾಸಕ್ರೀಡೆಯಾದನಂತರ ಅಗಲಿದ ಕೃಷ್ಣನ ವಿರಹವನ್ನು ಸಹಿಸಲಾರದೆ ಗೋಪಿಯರು “ ದುಷ್ಟಕಾಳಿಯ ತಿಷ್ಠಾತ್ರ ” ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಅನುಕರಿಸಿ ಬದುಕಿ

ದರೆಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಅನುಕರಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅವನ ಭಕ್ತಿಯರನ್ನು ಅನುಕರಿಸುವುದು ನಮ್ಮೆಂದು ನಿಷ್ಕರ್ಷಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಅನುಕರಣಮಾಡಿ ಆ ದುಃಖವನ್ನು ಸಹಿಸಿದಳು. ಆ ಅನುಕರಣಪೂರ್ತಿಯಿಂದ ಗೊಲ್ಲರ ನಡೆನುಡಿಗಳೆಲ್ಲ ಗೋದೇಗೆ ಸಹಜವಾಗಿ ಬಂದುಬಿಟ್ಟವು. ತಾನಿದ್ದ ಶ್ರೀವಿಲ್ಲಿ ಪುತ್ತೂರನ್ನೇ ನಂದಗೋಕುಲವೆಂದೂ ಅಲ್ಲಿ ಬಿಜಯಮಾಡಿಸಿರುವ ಭಗವಂತನನ್ನೇ ಕೃಷ್ಣನೆಂದೂ ಆ ಊರಿನ ಹೆಂಗೆಳೆಯರನ್ನೇ ಗೋಪಿಗಳೆಂದೂ ತನ್ನನ್ನು ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳೆಂದೂ ಭಾವಿಸಿ ಶಿಷ್ಟಾಚಾರಸಿದ್ಧವಾದ ಮಾರ್ಗಶಿರವ್ರತವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ನಡೆಸಿದ ಬಗೆಯನ್ನು ತಿರುಪ್ಪಾವೈಯಲ್ಲಿ ಆಂಡಾಳ್ ಹಾಡಿದಾಳೆ.

ಶ್ರಿಯಃಪತಿಯೂ ಪರಿಪೂರ್ಣಕಾಮನೂ ಪರಮಪದನಿವಾಸಿಯೂ ಪರದೇವತೆಯೂ ಆದ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನು ತನ್ನ ಸೌಶೀಲ್ಯ ಸೌಲಭ್ಯ ವಾತ್ಸಲ್ಯ ಸೌಂದರ್ಯಾದಿಗುಣಗಳಿಂದ ಜನರ ಮನವನ್ನಾಕರ್ಷಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸಲು ಗೋಪಾಲಬಾಲನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದನಷ್ಟೆ. ಗೋಪಕನ್ನಿ ಕೆಯರೊಡನೆ ಆಡುವ ಕೃಷ್ಣನು ಧೂರ್ತನಾಗಿದ್ದಾನೆ, ಅವನಲ್ಲಿ ಗೋಪಿಯರು ಅನುರಕ್ತಿಯರಾಗಿದಾರೆ, ಆದುದರಿಂದ ಅವನ ಮುಖವನ್ನವರು ನೋಡದಂತೆ ಅವರನ್ನು ನೆಲಮಾಳಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಸಬೇಕೆಂದು ಗೋಪವೃದ್ಧರು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿ ಊರಿನ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳನ್ನೆಲ್ಲ ಮರೆಸಿಟ್ಟರು,-ಕೃಷ್ಣನ ಜನನವಾದ ಮೇಲೆ ಬೆಣ್ಣೆಯನ್ನು ಬಚ್ಚಿಟ್ಟಹಾಗೆ. ಹೀಗೆ ಕೃಷ್ಣನನ್ನೂ ಗೋಪಿಗಳನ್ನೂ ಅಗಲಿಸಿದ ಧರ್ಮ-ಹಾಸಿಯಿಂದಲೋ ಕೃಷ್ಣನ ಮತ್ತು ಗೋಪಿಯರ ಭಾಗ್ಯ

ದಿಂದಲೋ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಮಳೆಯಾಗದೇ ಹಸುಗಳಿಗೆ ನೀರೂ ಹುಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋಗಿ ಗೋಪವೃದ್ಧರಿಗೆ ಬಹಳ ಯೋಚನೆ ಉಂಟಾಯಿತು. ಆಗ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ಮನುಷ್ಯರೂ ಹಸುಗಳೂ ಬದುಕುವ ದಾರಿ ಏನು? ಎಂದು ಆಲೋಚಿಸಿ ವರ್ಷದೇವತೆ ತೃಪ್ತನಾದರೆ, ಮಳೆಯಾಗುವುದೆಂದು ನಿಷ್ಕರ್ಷಿಸಿ ಊರಿನ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲ ವ್ರತವನ್ನು ಮಾಡಲಿ ಎಂದು ಅವರನ್ನೆಲ್ಲ ಬಂಧನದಿಂದ ಬಿಡಿಸಿ, ನಂದಗೋಪನು ಮುದುಕನಾದುದರಿಂದ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಅಧಿಕಾರಿಯಾದ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಘಟಕನಾಗಿರುವಂತೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದರು. ಬಳಿಕ ಕೃಷ್ಣನೂ ಗೋಪಬಾಲೆಯರೂ ಬೆಳಗಿನ ಜಾವದಲ್ಲಿ ಎಮ್ಮ ಯಮುನಾ ತೀರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಮಿಂದು, ವ್ರತವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ಆ ದಿನವನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯವನ್ನೂ ಕೊಂಡಾಡಿದರು. ಬೆಳುದಿಂಗಳಿಂದ ಬೆಳಗುವ ಬಾನಿನಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಸಮಲರ ನರುಗಂಪಿನಿಂದ ತುಂಬಿದ, ನಿಬಿಡವಾದ ತೋಪುಗಳಿಂದ ಕಂಗೊಳಿಸುವ, ಹರಳು ಗಲ್ಲಿನ ಪೀಠಗಳಿಂದಲೂ ಮರಳುದಿನ್ನೆಗಳಿಂದಲೂ ಶೋಭಾಯು ಮಾನವಾದ, ಯಮುನಾ ನದಿಯ ತೀರದಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನೂ ಗೋಪಿಗಳೂ ವಿನೋದದಿಂದ ಕೊಂಚಕಾಲವನ್ನು ಕಳೆದು, “ತಡಮಾಡಿದರೆ ತಾಯ್ತಂದೆಗಳು ಅತಿಶಂಕೆ ಮಾಡುವರು. ಆದುದರಿಂದ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸೇರಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಕೃಷ್ಣನ ಮಾತಿನಂತೆ ಎಲ್ಲ ಹೆಣ್ಣುಕೃಷ್ಣ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಮಲಗಲು ಯತ್ನಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಕೆಲವರಿಗೆ ನಿದ್ರೆ ಬಂತು. ಕೃಷ್ಣ ವಿರಹದಿಂದ ಕೆಲವರಿಗೆ ನಿದ್ರೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ನಿದ್ರೆ ಬರದವರು

ಕೃಷ್ಣನ ಗುಣಚೇಷ್ಟಿತಗಳನ್ನು ನೆನೆಯುತ್ತಾ ವಿರಹವೇದನೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾ ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ದುಃಖಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೃಷ್ಣನ ಹೆಂಗುಸರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟು ನೀಳಾದೇವಿಯ ಮಂದಿರವನ್ನು ಸೇರಿದನು. ಬೆಳಗಿನ ಜಾವದಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಎಚ್ಚರಗೊಂಡವರು ಮಲಗಿದವರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅವರೆನ್ನೆಲ್ಲ ಎಬ್ಬಿಸಿ, ಎಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ನಂದಗೋಪನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿ ತಮ್ಮ ಆಪೇಕ್ಷೆಯನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಬಿನ್ನವಿಸಿ, ರಾಮನ ಪಾದದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ಭರತನಂತೆ ಕೃಷ್ಣನ ಅಡಿದಾವರೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು, ತಮ್ಮ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಪಡೆದರು. ಇದೇ “ ತಿರುಪ್ಪಾವೈ ” ಪುಟಂ ಧದ ಸಾರಾಂಶ. ಗೋಪಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ್ದವರಾರು ? ಎಚ್ಚತ್ತವರಾರು ? ಎಂದರೆ ಗುಣವಿದ್ದರು ಮಲಗಿದ್ದವರು, ಕೈಂಕರ್ಷಪರರು ಎಚ್ಚತ್ತವರು ಎಂದು ಆಯಿ ದೇವರಾಜಮುನಿಗಳು ತಿಳಿಸಿದಾರೆ. ರಾಮಶರಗಳಂತೆ ಕೃಷ್ಣನ ಗುಣಗಳೂ ವಿವಿಧವಾದ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಗೋಪಸ್ತ್ರೀಯರ ಮೇಲೆ ಉಂಟುಮಾಡಿದವು. “ ವೈಕುಂಠದಲ್ಲಿಯೂ ಅಮರರು, ಮುನಿಗಳು ಎಂಬ ಎರಡು ಬಗೆಯ ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳಿರುವರು. ಮುನಿಗಳನ್ನು ಹೋಲುವ ಗೋಪಿಗಳು ಮಲಗಿದ್ದರು ; ಅಮರರಂತಹ ಗೋಪಿಗಳು ಎಚ್ಚತ್ತು ಉಳಿದವರನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಲು ಹೋದರು ” ಎಂದರಿಯಬೇಕು.

ಬಲ್ಲವರು ಮಗನಿಂದ, ಶಿಷ್ಯನಿಂದ, ಸೋಲನ್ನು ಬಯಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀಗೋದಾದೇವಿಯು ಈ ಹೇಳಿಕೆಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ನಿದರ್ಶನ. : “ ತಂದೆ ತಮ್ಮ ಸ್ವರೂಪವನ್ನೇ ಅಳಿಸಿ ದೇವನನ್ನು ಪಡೆಯಬಯಸಿದರೆ ಮಗಳು ತನ್ನನ್ನೇ ಅಳಿಸಿ

ದೇವನ ಭಕ್ತರನ್ನು ಪಡೆಯಬಯಸಿದಳು. ಪೆರಿಯಾಲ್ವಾರ್
 “ ಪಲವರುಷ, ಪಲವರುಷ, ಪಲಸಾವಿರವರುಷ, ಪಲಕೋಟಿ
 ನೂರುಸಾವಿರವರುಷ ಮಲ್ಲರನ್ನಾಳಿದ ತಿಣ್ಣತೋಳ ಮಣಿವಣ್ಣಾ!
 ನಿನ್ನ ಚೆನ್ನಡಿಯ ಚೆಲುವಿಗೆ ಸಿರಿಕಾಪು (ರಕ್ಷೆ, ಮಂಗಳ) ಎಂದು
 ಮೊದಲು ಹಾಡಿದರೆ ಭಗವದನುಭವದ ವಿಪಾಕವಾಗಿ ಬರುವ
 ಭಾಗವತಸಮಾಗಮಾಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂದ ಅವರ ಸಿರಿಮಗಳಾದ
 ಅಂಡಾಳ್ “ನೀರಾಡಲು(ಭಗವಂತನೊಡಗೂಡಲು)ಬರುವವರೇ,
 ಬನ್ನಿರಿ” ಎಂದು ಹಾಡಿದಾಳೆ. ಈ ಭಾಗವತಾಭಿಮಾನ ಎಲ್ಲಾ
 ಅಲ್ವಾರುಗಳ ಸಿರಿನುಡಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕಂಡುಬುದರೂ ಅದು ಎದ್ದು
 ಕಾಣುವುದು ಪರಾಂಕುಶರ ಪಾದಭಕ್ತರಾದ ರಾಮಾನುಜಾ
 ಚಾರ್ಯರಲ್ಲಿ, ಮಧುರ ಕವಿಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಪೆರಿಯಾಲ್ವಾರ್
 ಸಿರಿಮಗಳಾದ ಗೋದಾದೇವಿಯಲ್ಲಿ!

ತಿರುಮಂಗೈಯಾಲ್ವಾರ್, ಭಗವತ್ಪ್ರಾಮೋಹಿತರಾಗಿ
 ಸಾಹಸಕಾಡ್ಯವನ್ನೇ ಮಾಡಕೊರಟರು, “ ಮಡಲೂರಿದರು.”
 ಸಾಹಸಮಾಡುವವರನ್ನು ಕಂಡರೆ ಬಲವಿದೆ ಎಂದು ಭಗವಂತನು
 ಅವರನ್ನು ಉಪೇಕ್ಷಿಸವನೆಂದೂ ಅವನು ಎಲ್ಲಾ ಉಪಾಯ
 (ಧರ್ಮ)ಗಳನ್ನೂ ತೊರೆದು ತನ್ನನ್ನೇ ಶರಣವಾಗಿ ಹಿಡಿ ಎಂದು
 ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ವ್ರತವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಅದನ್ನು ಕೊಂಚವೂ
 ಸಹಿಸದೆ ಕೊಡಲೇ ಭಗವಂತನು ಬಂದು ತನ್ನೊಡನೆ ಕಲೆತು
 ಬಿಡುವನೆಂದೂ ಭಾವಿಸಿ ವ್ರತವನ್ನು ಅಂಡಾಳ್ ಆಚರಿಸಿದಳು
 ಎಂದು ಶ್ರೀಶಾನುದಾಸಗುರುಗಳು ತಿಳಿಸಿದಾರೆ. ತಿರುಪ್ಪಾವೈಯಲ್ಲಿ
 ಮೂವತ್ತು ಪದ್ಯಗಳಿವೆ. ಇವುಗಳ ಸಾರಾಂಶವನ್ನು ಕೆಳಗೆ
 ಪದ್ಯಸಂಖ್ಯೆಗಳೊಡನೆ ಸೂಚಿಸಿದೆ.

೧—ಪ್ರಾಪ್ಯಪ್ರಾಪಕಸಂಗ್ರಹ. “ನಾರಾಯಣನೇ (ಪ್ರಾಪ್ಯ) ಹರೆಯನ್ನು (ಪ್ರಾಪಕ)ಕೊಡುವನು” ಎಂದು ಇದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಹುಲ್ಲನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಹಸುವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಗಿಗೆ ಸೇರಿಸಿ ಹುಲ್ಲು ಹಾಕುವಂತೆ ಭಗವಂತನ ಸೇವೆಗೆ ಭಗವಂತನೇ ಉಪಾಯ ಎಂದು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳೂ ತಿಳಿಸುತ್ತವೆ.

೨—ಕೃತ್ಯಾಕೃತ್ಯ ವಿವೇಕವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

೩—ವ್ರತದಿಂದ ಬರುವ ಫಲಗಳನ್ನು ಸಾರುತ್ತದೆ :— ಪರಮೆಪುರುಷಾರ್ಥವಾದ ಸಾಧುಸಮಾಗಮವಲ್ಲದೆ ಮಳೆ ಬೆಳೆ ಮೊದಲಾದ ಐಹಿಕ ಪುರುಷಾರ್ಥವೂ ಭಗವತ್ಸಮಾಶ್ರಯಣದಿಂದ ಸಿಕ್ಕುವುದು.

೪—ಮಳೆರಾಯನನ್ನು ನಾಡೆಲ್ಲಾ ನಲಿಯುವಂತೆ ಮಳೆ ಸುರಿಸಲು ಬೇಡುತ್ತಾರೆಂದೂ ಭಾಗವತರಿಗೆ ದೇವತಾಂತರಗಳು ನಿಯಾಮ್ಯರೆಂದೂ ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

೫—ಉತ್ಸವಕ್ಕೆ ಹೊರಟಕೂಡಲೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗಿ ಬರುವ ಪಾಪಗಳೆಲ್ಲ ನಾಶವಾಗುವುವು ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಐದು ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ವ್ರತಕ್ಕೆ ಕಾಲವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಮಾಡ ಬೇಕಾದುದನ್ನು ಹೇಳಿ, ವ್ರತಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿಯಿತ್ತವರಿಗೂ ಟಾಗುವ ನಲ್ಮೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿ, ಭಗವತ್ಪರರ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಆಂಡಾಳ್ ಹಾಡಿದಾಳೆ.

೬—೧೫. ಮುಂದಿನ ಹತ್ತು ಪದ್ಯಗಳು ನಂದಗೋಕುಲದ ಐದು ಲಕ್ಷ ಕುಳದ ಹೆಂಗಸರೆಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟು ಗೂಡುವಂತೆ ಒಬ್ಬರ

ನ್ನೊಬ್ಬರು ಎಬ್ಬಿಸುವುದನ್ನು ವರ್ಣಿಸುತ್ತವೆ. ಹತ್ತು ಜನರನ್ನು ಅಂಡಾಳ್ ಇಲ್ಲಿ ಎಬ್ಬಿಸಿರುವಳು ; ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಹತ್ತುಜನ ಅಳ್ವಾರುಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಿರುವಳೆಂದು ಹಿರಿಯರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

೧೬—೨೨. ಗೋಪಕನಿಗೆಯರೆಲ್ಲ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಸೇರಿ ನಂದ ಗೋಪನ ಅರಮನೆಯ ಕಾವಲ (ಪಾಲಕ)ನನ್ನು ಮೊದಲು ಎಚ್ಚರಗೊಳಿಸಿ ತರುವಾಯ ನಂದಗೋಪ, ಯಶೋದಾ, ಬಲ ರಾಮಕೃಷ್ಣರನ್ನೆಬ್ಬಿಸುವುದನ್ನು ಈ ಪದ್ಯಗಳು ವರ್ಣಿಸುತ್ತವೆ. ೧೮ನೇ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ನಪ್ಪಿನ್ನೈ (ನೀಳಾದೇವಿ)ಯನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸುತ್ತಾರೆ. ಬಳಿಕ ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ, ತರುವಾಯ ನಪ್ಪಿನ್ನೆಯೊಡನೆ ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿ ಕೃಷ್ಣನನ್ನೂ, ಎಬ್ಬಿಸುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ತಮ್ಮ ಅಭಿಮಾನಶೂನ್ಯತೆಯನ್ನೂ ಅನನ್ಯಾರ್ಹಶೇಷತ್ವ (ಭಗವಂತನಿಗಲ್ಲದೆ ಮತ್ತಾರಿಗೂ ತಾವು ಅಲ್ಲ ಎಂಬ ಭಾವ) ವನ್ನೂ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

೨೩—ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಓಲಗದಲ್ಲಿದ್ದು ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೇಳಬೇಕೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ.

೨೪—ತಮ್ಮ ಕೋರಿಕೆಯಂತೆ ಸಿಂಹಾಸನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಮಂಡಿಸಿದ ಭಗವಂತನ ಸೌಕುಮಾರ್ಯವನ್ನು ಕಂಡು ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯವನ್ನೂ ಮರೆತು ಅವರು ಅವನಿಗೆ ಮಂಗಲಾಶಾಸನವನ್ನು ಮಾಡುವುದನ್ನು ವರ್ಣಿಸುತ್ತದೆ.

೨೫—ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಬಯಕೆ ಏನೆಂದು ಕೇಳಿದ ಭಗವಂತನಿಗೆ ತಾವು ಅರ್ಥಿಗಳಾಗಿ ಬಂದವರೆಂದೂ ಹರೆಯನ್ನು ಕರುಣಿಸಿ

ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಿರಿಗೆ ತಕ್ಕ ಅವನ ಸಂಪತ್ತನ್ನೂ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನೂ ಹಾಡಿ ನಲಿಯುವುದಾಗಿಯೂ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

೨೧—ರಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನು ತಮಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾದುದನ್ನು ಬಿನ್ನವಿಸುತ್ತಾರೆ.

೨೨—ರಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನು ಗೋಪಿಗಳನ್ನು ಸಿಂಗರಿಸುವ ಪರಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದೆ.

೨೩—ನೀವು ನಾಡಿಗೆ ಮಳೆಯನ್ನು ಬೇಡಿದಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಬಯಕೆ ಏನು? ನಿಮಗೆ ಗತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲಿರುವ ಸಾಧನ, ಯೋಗ್ಯತೆಗಳೇನು? ಎಂದು ಕೃಷ್ಣನು ಕೇಳಲು ಗೋಪಿಗಳು ತಮಗೆ ಬೇರೆ ಸಾಧನವೊಂದೂ ಇಲ್ಲ, ತಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯದಿಂದ ತಮ್ಮ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಅವನೇ ತಮ್ಮ ಸಾಧನ ಮತ್ತು ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿ ತಾವು ಮಾಡಿರುವ ತಪ್ಪನ್ನೆಲ್ಲ ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿ ತಮ್ಮ ಉಪಾಯಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಕರ್ಷಿಸಿ ವಿವರಿಸಿದಾರೆ.

೨೪.—ರಲ್ಲಿ ಉಪೇಯ (ಫಲ)ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ. “ಹೊತ್ತುಮೂಡುವ ಮುನ್ನ ಬಂದು ನಿನ್ನ ಹೊಂದಾವರೆ ಯಡಿಗಳಿಗೆ ಮಂಗಲಾಶಾಸನವನ್ನು ಮಾಡುವುದೇ ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಗೋವಿಂದಾ, ಸಾವಧಾನಚಿತ್ತನಾಗಿ ಕೇಳು. ದನಗಾಯ್ದು ಬಾಳಿಕೊಂಡಿರುವ (ಏನೂ ಅರಿಯದ) ನಮ್ಮ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ನೀನು ನಮ್ಮನ್ನು ನಿನ್ನ ಅಂತರಂಗ ಕೈಂಕರ್ಯಗಳಿಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳದಿರಕೂಡದು. ನಮಗೆ ವ್ರತಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಹರೆ ಮೊದಲಾದ ಸಾಧನಗಳಾವುವೂ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಏಳೇಳು ಹುಟ್ಟುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಿನ್ನೊಡನೆ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಕೈವರಾಗಿ [ಲಕ್ಷ್ಮಣನಂತೆ] ನಿನ್ನ ಸಂತೋಷಕ್ಕಾಗಿ ಯೇ ನಾವು ಎಲ್ಲಾ ಬಗೆಯ ಉಳಿಗಳನ್ನೂ ಮಾಡುವೆವು. ಇದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ನಮ್ಮ ಉಳಿದ ಬಯಕೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬದಲಾಯಿಸು” ಎಂದು ಈ ಪದ್ಯದ ತಾತ್ಪರ್ಯ. ಪರಾರ್ಥವಾಗಿ ಭಗವತ್ತೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದೇ ಪ್ರಸನ್ನನ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಎಂತಹ ಉದಾತ್ತವಾದ ಭಾವನೆಯಿದು !

೩೦—ನೇ ಪದ್ಯವು ಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ಕಲಿತವರಿಗೆ ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ವ್ರತವನ್ನು ಆಚರಿಸಿದವರ ಫಲ ಸಿಗುವುದೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

ತಿರುಪ್ಪಾವೈ ಸ್ವಾಪದೇಶಾರ್ಥ ಸಂಗ್ರಹ

ನಾಲಾಯಿರ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾದ ಮತ್ತು ವಿಶೇಷ ಪ್ರಚಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ “ತಿರುಪ್ಪಾವೈ” ಅಷ್ಟು ಪ್ರಚಾರವನ್ನು ಪಡೆಯದೆ ಇರುವ ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರ್, ಹಾಡಿರುವ “ತಿರುವಿರುತ್ತಂ” ಎಂಬ ಪ್ರಬಂಧದಂತೆ, ಬಹಳ ಗೂಢವಾದ ಅರ್ಥಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದೆ. ಇದರ ಸಾಂಕೇತಿಕಭಾವನಾ ವಿಶೇಷಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಪೂರ್ವಾಚಾರ್ಯರು ಬಗೆಬಗೆಯಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದಾರೆ. ಆಳ್ವಾರುಗಳ ಭಾವಜ್ಞರಲ್ಲಿ ಹೆಸರುಗಳಿಸಿರುವವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾದ, “ಕರ್ಣಾಟಕದೇಶದ ಸಿರಿಯ ಕರ್ಣಾಲಂಕಾರ” ವೆಂದು ಶ್ರೀಮದ್ವೇದಾಂತದೇಶಿಕರು ಕೊಂಡಾಡಿರುವ

ಯದುಗಿರಿಯ ನಿವಾಸಿಗಳ ಶಿರೋಭೂಷಣರಾದ, “ ತಿರುನಾ ರಾಯಣಪುರದ ತಾಯಿ ” ಎಂದು ತಮಿಳುನಾಡಿನವರೆಲ್ಲರೂ, ಆದರಿಸುವ (ಆಯಿದೇವರಾಜ, ಶ್ರೀಶಾನುದಾಸ, ಮಾತೃಗುರು) ಮುನಿಗಳು ಕರುಣಿಸಿ ರಚಿಸಿರುವ “ ತಿರುಪ್ಪಾವೈ ಸ್ವಾಪದೇಶಂ ” ಎಂಬ ಕೃತಿಯಿಂದ ಕೆಳಗಿರುವುದನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದೆ.

೧. “ ಭಗವತ್ಪರತ್ವವೇ ವೇದಾರ್ಥ. ಸರ್ವಸಮಾಶ್ರಯ ಣೇಯನಾದ ಭಗವಂತನ ಅವತಾರಗಳ ಸೌಂದರ್ಯವೇ ರುಚಿ ಜನಕವಾದುದು. ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಅಭಿರುಚಿಯುಳ್ಳವರು ಪ್ರಾಪ್ತ ತ್ವರೆಯಿಂದ ಮೇಲೆಬಿದ್ದು ಅವನನ್ನು ಆಶಿಸುವುದು ಪ್ರಾಪ್ತ. ಅವರಿಗೆ ರುಚಿಯುಳ್ಳವರು ಉದ್ದೇಶ್ಯರು. ಭಗವದನುಭವದಿಂ ದುಂಟಾದ -ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಮಾಡುವ ನಿತ್ಯಕೈಂಕರ್ಯವೇ ಪ್ರಾಪ್ತ, ಅದರ ಸಾಧನವೂ ಭಗವಂತನ ಸಿರಿಯಡಿಗಳೇ ಎಂದು ಮೊದಲ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ.

೨. ಭಾಗವತರಿಗೆ ಇರಬೇಕಾದ ಎರತ್ತಿಯನ್ನೂ ಸ್ವಭಾವ ವನ್ನೂ ಎರಡನೆಯ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ.

೩. ಭಗವತ್ಸಮಾಶ್ರಯಣದಿಂದ ಕೈಂಕರ್ಯದ ಜತೆಗೆ ಐಹಿಕ ಫಲಗಳೂ ಅನುಷಂಗಿಕವಾಗಿ ಸಿದ್ಧಿಸುವುವು ಎಂದು ಮೂರನೆ ಪದ್ಯ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

೪. ಅನನ್ಯಪ್ರಯೋಜನರಾಗಿ ಭಗವತ್ಸಮಾಶ್ರಯಣ ವನ್ನು ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಇಂದ್ರಾದಿದೇವತೆಗಳು ನಿಯಾಮ್ಯರಾಗು ವರೆಂದು ತಿಳಿಸಿ ಈ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಉತ್ಕರ್ಷವನ್ನು ನಾಲ್ಕನೆಯ ಪದ್ಯ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತದೆ.

೫. ಹೀಗೆ ಭಗವಂತನನ್ನು ಭಜಿಸುವವರಿಗೆ ಭಗವದನು ಭವದ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ದುರಿತಗಳೆಲ್ಲವೂ ದೂರವಾಗುವುವು ಎಂದು ಐದನೆಯ ಪದ್ಯ ಸಾರುತ್ತದೆ.

ಮೊದಲನೆಯ ಐದು ಪದ್ಯಗಳೂ ಕ್ರಮವಾಗಿ ದೇವತಾ ಸಾರ್ವಭೌಮನಾದ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನ ಪರ, ವ್ಯೂಹ, ವಿಭವ, ಅಂತರ್ಯಾಮಿ, ಅರ್ಚಾವತಾರಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುವು.

೬-೧೫. ಮುಂದಿನ ಹತ್ತುಪದ್ಯಗಳು ಭಗವದ್ವಿಷಯ ಅಪರಿಚ್ಛಿನ್ನವಾದುದರಿಂದಲೂ ತನಿಯಾಗಿ ಅನುಭವಿಸಲಾರದ ಚಾಪಲದಿಂದಲೂ ಭಾಗವತರಿಗೆ ಭಕ್ತರೆಲ್ಲರ ಸಹವಾಸವೂ ಬೇಕಾಗುವುದೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತವೆ.

೬. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೇವಲ ಭಗವತ್ ಪ್ರಿಯ ರಾಗಿರುವ ಹರಿದಾಸರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಭಕ್ತಪ್ರಿಯ ರಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಸಾಧುಗಳ ಸ್ವಭಾವವೆಂದು ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ.

೭. ಭಗವದ್ವಿಷಯವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಮರೆತವರಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಅದನ್ನು ತಿಳಿಸಿ, ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ತಮಗೆ ತಿಳಿದಿರುವುದನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತಾ, ಕಾಲಕ್ಷೇಪವನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಶ್ರೀ ವೈಷ್ಣವರಿಗೆ ಸ್ವಭಾವವೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

೮ ನೇ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವವರ ಗುಣಾತಿಶಯದಲ್ಲಿ ವಿಪ್ರರಿಗೆ ಆಸೆ ಇರಬೇಕೆಂದೂ ಅವರ ಮೂಲಕ ಭಗವಂತನನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಹೇಳಿದೆ.

೯. “ ಭಗವಂತನು ತನಗೆ ಉಚಿತ ತೋರಿದಂತೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಕೊಳ್ಳಲಿ ” ಎಂದಿರುವ ಹರಿದಾಸರನ್ನು ಭಗವದ್ಭಕ್ತಿಯಾದಿಂದ ತದೇಕ ಭೋಗರಾಗಿರುವರು ಭೋಗಾರ್ಥವಾಗಿ ಪ್ರೇರಿಸುವುದು ಅವರಿಗೆ ಸ್ವರೂಪವೆಂದು ಒಂಬತ್ತನೆಯ ಪದ ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

೧೦. ಭಗವಂತನು ತನ್ನ ಆತ್ಮವೆಂದೂ ಪ್ರಾಣವೆಂದೂ ಹೇಳಿರುವ ಜ್ಞಾನಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಪನ್ನರಿಗೆ ಆಸೆ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಹತ್ತನೆಯ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ.

೧೧.—ನೆಯ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಭಗವತ್ಸಂಬಂಧ ಎಡೆಬಿಡದಿರುವ ಸಂತಾನ ಪ್ರಸೂತರು ಹರಿದಾಸರಿಗೆ ಪೂಜ್ಯರೆಂದೂ ಅವರ ಮೂಲಕ ಭಗವಂತನನ್ನಾಶ್ರಯಿಸುವುದು ಸ್ವರೂಪವೆಂದೂ ಹೇಳಿದೆ.

೧೨. ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಭಾಗವತರು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಅವರ ಸಂಬಂಧಸಂಬಂಧಿಗಳೂ ಶ್ರೀ ವೈಷ್ಣವರಿಗೆ ಉದ್ದೇಶ್ಯರೆಂದು ಹೇಳಿದೆ.

೧೩. ಭಗವದನುಭವರೂಪವಾದ ಜ್ಞಾನ ಭಕ್ತ್ಯಾದಿ ಸದ್ಗುಣಭರಿತರಲ್ಲಿ ಆ ಸುಗುಣಗಳಿಗಾಗಿ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಶರಣರು ಆಸೆಪಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

೧೪ನೇ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಭಗವದನುಭವವನ್ನು ಮಾಡಿಸಬಲ್ಲ ಹಿರಿಯರನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಭಗವದ್ಭಜನವನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಆರೈಗೆ ಸ್ವರೂಪವೆಂದು ಹೇಳಿದೆ.

೧೫.—ನೇ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀನೈಷ್ಠವ ಸಮಾಜ ದರ್ಶನಾಕಾಂಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಕಂಡರೆ ಆ ಗೋಷ್ಠಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಪ್ರೀತಿಸಿ ಸಂತೋಷಿಸುವುದು ಭಗವದ್ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರಿಗೆ ಸ್ವರೂಪವೆಂದು ಹೇಳಿದೆ.

೧೬-೧೭ನೆಯ ಪದ್ಯಗಳೆರಡೂ ಭಗವಂತನನ್ನು ಸಮೀಪಿಸುವವರು ಅವನ ಬಳಿ ಇರುವವರನ್ನು ಪುರುಷಕಾರ (ಘಟಕ, ಸಹಾಯಕ, ಆಚಾರ್ಯ) ವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಭಗವಂತನಿರುವೆಡೆಗೆ ಸಾರಬೇಕು ಎಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ.

೧೭ನೆಯ ಪದ್ಯ ಭಗವದ್ವಿಷಯಾಕಾರ ತತ್ಪ್ರಿಯಸಾಪೇಕ್ಷವೆನ್ನುತ್ತದೆ.

೧೮. ಶ್ರೀದೇವಿಯನ್ನು ಪುರುಷಕಾರವಾಗಿ ವರಿಸಿದರೆ ಅವನೂ ಅವಳೂ ಸ್ಪರ್ಧಿಸಿ ಪ್ರೀತಿಸುವ ಪರಿಯನ್ನೇ ಪದ್ಯವರ್ಣಿಸುತ್ತದೆ.

೧೯. ದೇವೀಸಹಿತನಾದ ಭಗವಂತನಿರುವೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದೇ ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮ ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

೨೦. ಭಗವಂತನು ಪ್ರಬುದ್ಧನಾಗಿ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಗೈಯಲು ಆಶ್ರಿತರು ನಿರ್ಮಮರಾಗಿ ಅವನ ಗುಣಕೀರ್ತನೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

೨೧ ಭಗವಂತನ ವಿಶೇಷ ಕಟಾಕ್ಷಕ್ಕೆ ಆಶ್ರಿತರು ತಾವು ಅವನಿಗಲ್ಲದೆ ಮತ್ತಾರಿಗೂ ದಾಸರಲ್ಲವೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಬಿನ್ನವಿಸಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

೨೨. ಕರ್ಮಪರತಂತ್ರರಾದ ಪ್ರಯೋಜನಾಂತರಪರರಿಗಿಂತಲೂ ಅನನ್ಯ ಪ್ರಯೋಜನರಾಗಿದ್ದೂ ಉಪಾಯಾಂತರ ನಿಷ್ಠರಾಗಿರುವವರಿಗಿಂತಲೂ ಸಿದ್ಧಸಾಧನನಿಷ್ಠರು (ಭಗವಂತನೇ ಉಪಾಯೋಪೇಯನೆಂದು ದೃಢವಾಗಿ ನಂಬುವವರು) ಭಗವಂತನೇ ತಾವು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಲು ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಈ ಪದ್ಯ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

೨೩ನೇ ಪದ್ಯವು ಅರ್ಥಿಗಳು ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ದಯಮಾಡಿ ಸಿರುವ ಶ್ರೀಲೋಲನಿಗೆ ಸ್ವರೂಪಾನುಗುಣವಾದ ಸೇವೆಯನ್ನು ಬಿನ್ನವಿಸಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

೨೪. ಅರ್ಥಿಗಳಾಗಿ ಬಂದರೂ ಆಶ್ರಿತರು ತಮ್ಮ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮರೆತು ಮಂಗಳಾಶಾಸನವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗುವಂತಹ ವೈಲಕ್ಷಣ್ಯವುಳ್ಳ ಭಗವಂತನ ಸ್ವರೂಪನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ.

೨೫. ಸ್ವರೂಪಲಾಭದಂತೆ ದುಃಖನಿವೃತ್ತಿಯೂ ಭಗವದಾಶ್ರಯಣದಿಂದಲೇ ಎಂದು ಈ ಪದ್ಯ ಹೇಳುತ್ತದೆ.

೨೬. ಭೋಗೋಪಕರಣ ಸಿದ್ಧಿಯೂ ಭಗವಂತನಿಂದಲೇ ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ.

೨೨. ಕೈಂಕರ್ಯವೇ ಸ್ವರೂಪಾನುರೂಪವಾದ ಪುರುಷಾರ್ಥವೆಂದು ನಿಷ್ಕರ್ಷಿಸಿ ಪ್ರತಿಬಂಧಕನಿವೃತ್ತಿಗೂ ಉದ್ದೇಶ್ಯವಾದ ಪುರುಷಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಗೂ ಭಗವಂತನೇ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಅಲಂಕರಿಸಬೇಕೆಂದು ಈ ಪದ್ಯ ಸಾರುತ್ತದೆ.

೨೩. ಕೆಳಗೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಪನ್ನನ ಸ್ವಭಾವಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿ, ಆಕೆಂಚನೈ (ಬಡತನ) ವನ್ನೂ ಪ್ರಾಪ್ತಿ (ಸಂಬಂಧ) ಯನ್ನೂ ಬಿನ್ನವಿಸಿ, ಅದೇ ಆಸರೆಯಾಗಿರುವ ತಮಗೆ ಭಗವಂತನೇ ತನ್ನ ಸೇವೆಯೆಂಬ ಪರಮಪುರುಷಾರ್ಥರೂಪವಾದ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಸಿದ್ಧಿಗೆ ಸಾಧನವಾಗಬೇಕೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿ, ತಮ್ಮ ಸರ್ವಾಪರಾಧಗಳನ್ನೂ ಕ್ಷಮಿಸುವಂತೆ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಮೊರೆಯಿಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಪದ್ಯ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

೨೪ನೇ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಸಿದ್ಧೋಪಾಯ (ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರ್ಮ, ಧರ್ಮಮೂರ್ತಿ) ವಾದ ಭಗವಂತನನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ಅಧಿಕಾರಿಗೆ (ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವನಿಗೆ) ಅವನಿಂದ ಬರುವ ಸ್ವರೂಪಾನುರೂಪವಾದ ಫಲವೂ ತದ್ವಿರೋಧಿನಿವೃತ್ತಿಯೂ ಭಗವಂತನಿಂದಲೇ ಉಂಟಾಗುವುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ.

೨೫ನೇ ಪದ್ಯ ಮೇಲೆ ತಿಳಿಸಿದ ಅನುಷ್ಠಾನ(ಆಚರಣೆ) ವಿಲ್ಲದವರಿಗೂ ಅವರ ಸಿರಿನುಡಿಯೇ ಫಲವನ್ನು ಕೊಡುವುದೆಂದು ತಿಳಿಸಿ ಪ್ರಬಂಧದ ಪರಿಸಮಾಪ್ತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

ನಾಯಕೀಗೀತೆ

ಗೋದೆಯು ಮೇಲೆ ತಿಳಿಸಿದಂತೆ ವ್ರತವನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ಅವಳ ಆಸೆ ಕೈಗೂಡಲಿಲ್ಲ. ಭಗವಂತನಲ್ಲಿದ್ದ ಅತ್ಯಧಿಕವಾದ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಅವಳ ಮನಸ್ಸು ಕದಡಿಹೋಯಿತು, ಯುಕ್ತಾಯುಕ್ತವಿವೇಚನೆಯೂ ಹೋಯಿತು. ಭಗವಂತನೇ ಉಪಾಯ ಮತ್ತು ಉಪೇಯ ಎಂದು ದೃಢವಾಗಿ ನಂಬಿದ್ದ ಅಂಡಾಳ್ ಪ್ರಾಸ್ಯತ್ವರೆಯಿಂದ “ಅವನು ಬಂದಾಗ ಬರಲಿ” ಎಂದು ಇರಲಾರದೆ ಹೋದಳು. ಭಗವದ್ವಿಶ್ಲೇಷವನ್ನು ಸಹಿಲಾರದೆ ಆಕೆ ಹೇಗಾದರೂಮಾಡಿ ಭಗವಂತನೊಡನೆ ಸೇರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ವಿರಹಿಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಲು ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನಾದರೂ ಬಲಿದಾನ ಮಾಡುವಂತಹ ಕಾಸುನ ಕಾಲಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು “ವೆಂಕಟೇಶನೊಡನೆ ನನ್ನನ್ನು ಸೇರಿಸು” ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ನಾಯಕೀಗೀತೆಯ ಮೊದಲನೆಯ ಭಾವಗೀತೆ ವರ್ಣಿಸುತ್ತದೆ. ಎರಡನೆಯದು ಗೋಪಕನಿಗೆ ಯರು ಮಗಳನ್ನು ತಂದು ಕಿರುಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಾ ಆಟವಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಕೃಷ್ಣನು ಬಂದರೂ ಅವನನ್ನು ಅವರು ಗಮನಿಸದಿರಲು, ಅವನು ಅವರ ಕಿರುಮನೆಗಳನ್ನು ಕಾಲಿನಿಂದ ಒದೆದು ಅಳಿಸಲು ಹೋದುದನ್ನೂ ಅದನ್ನು ಕಂಡು “ದಮ್ಮಯ್ಯ, ನಮ್ಮ ಕಿರುಮನೆಗಳನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡಬೇಡ” ಎಂದು ತೊದಲುಮಾತಿನಿಂದ ನುಡಿದುದನ್ನೂ ವರ್ಣಿಸುತ್ತದೆ. ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಆಡುತ್ತಿದ್ದ ಗೋಪಬಾಲೆಯರ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡುಹೋಗಿ ಒಂದು ಮರದಮೇಲೆ ಕುಳಿತು

ಅವರ ಜಲಕ್ರೀಡೆಯನ್ನು ಬಿಡುಗಂಗಳಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾ ನಗುತ್ತಿದ್ದ ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಕೈಮುಗಿದು ಆ ಹುಡುಗಿಯರು “ನಮ್ಮ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ದಯೆಗೈದು ಕೊಡಯ್ಯಾ” ಎಂದು ಕೇಳಿದುದನ್ನು ಮೂರನೆಯ ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಕೃಷ್ಣನು ಬಂದು ತನ್ನೊಡನೆ ಕೂಡುವನೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಲು “ ಕೂಡಲ್ ” ಎಂಬ ನಕ್ಷೆಯನ್ನು ಬರೆದು, “ ಕೃಷ್ಣನು ಬಂದು ನನ್ನನ್ನು ಕೂಡುವುದಾದರೆ ಅದನ್ನು ತಿಳಿಸು ” ಎಂದು ಅದರ ಕಾಲಿಗೆ ಬಿದ್ದು ಆಂಡಾಳ್ (ನಾಲ್ಕನೆಯ ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ) ಬೇಡುತ್ತಾಳೆ. ಐದನೆಯ ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ “ ನಾರಾಯಣನನ್ನು ನಾನಿರುವೆಡೆಗೆ ಬರುವಂತೆ ಕೂಗು ” ಎಂದು ಗೋಡೆ ಒಂದು ಕೋಗಿಲೆಯನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಆರನೆಯ ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನು ತನ್ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾದಂತೆ ಕನಕು ಕಂಡ ಪರಿಯನ್ನು ಗೆಳತಿಗೆ ಗೋಡೆ ವರ್ಣಿಸಿದಾಳೆ. (ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವರಲ್ಲಿ ಇದರಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿರುವಂತೆ ಇಂದಿಗೂ ಮದುವೆ ನೆರವೇರುತ್ತದೆ ; ಈ “ ಸಿರಿನುಡಿಯನ್ನು ” ಅವರು ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಡುತ್ತಾರೆ). “ ಮಾಧವನ ಸಿರಿಬಾಯ ವಾಸನೆ ಕರ್ಪೂರದ ಕಂಪಿನಂತೆ ಇರುವುದೋ ? ಕಮಲದ ಹೂ ವಿನ ಕಂಪಿನಂತಿರುವುದೋ ? ಹವಳದಂತಿರುವ ಚೆಂಡುಟಿ ರುಚಿಯಾಗಿರುವುದೋ ? ಹೇಳು, ಪಾಂಚಜನ್ಯವೇ ! ” ಎಂದು ಏಳನೇ ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನ ಶಂಖವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾಳೆ.

ತಿರುಪತಿಯ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರನಿಗೆ ಮೋಡಗಳ ಮೂಲಕ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವ ಎಂಟನೆಯಗೀತೆ ಬಹುಸುಂದರ

ವಾಗಿದೆ. “ ಭಗವಂತನು ಬರದಿರುವುದರಿಂದ ನಾನು ಕೃಶಳಾಗಿ ಅವನ ಗುಣವನ್ನು ಹಾಡಿ ಜೀವವನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಒಂದು ದಿನವಾದರೂ ಅವನು ಬಂದು ನನ್ನ ಮೊಲೆಯ ಕುಂಕುಮಕರ್ಮವಳಿಯುವಂತೆ ತಂಗಿದರೆ ನನ್ನ ಸಿರು ತಂಗುವುದು. ಗೋವಿಂದನು ಬಂದು ನನ್ನ ಜೀವವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವನೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಅವನು ಬರದಿದ್ದಲ್ಲಿ ನಾನು ಸಾಯುವೆನು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಾನು ಗತಿಯೆಂಬುದನ್ನು ನೆನೆಯದೆ ನನ್ನನ್ನು ಕೊಂದರೆ ಒಂದು ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಕೊಂದನೆಂದು ಲೋಕ ವೆಲ್ಲಾ ಅವನನ್ನು ಹಳಿಯುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಇದಕ್ಕೆ ಅವನು ಕೊಡುವ ಬದಲನ್ನು ನನಗೆ ತಿಳಿಸಿ ” ಎಂದು ಗೋದೆ ಮೋಡ ಗಳನ್ನು ಬೇಡುತ್ತಾಳೆ.

ಮೋಡಗಳು ಮಳೆಯನ್ನು ಸುರಿಸಿ ಹೊರಟುಹೋದವು. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಮರಗಿಡಬಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಂದವಾದ ಹೂಗಳರಳಿ ದುವು. ದುಂಬಿಗಳು ರೈಂಕರಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದುವು. ನವಿಲು ಗಳು ಗರಿಯನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ಕುಣಿಯತೊಡಗಿದುವು. ಇವುಗಳಿಂದ ಗೋದಾವೇರಿಗೆ ತನ್ನ ಕಾಂತನಾದ ಕೃಷ್ಣನ ಕಾಂತಿ, ಮಾತು, ರೂಪ, ಸೌಂದರ್ಯಗಳು ನೆನಪಿಗೆ ಬಂದು ಬಹುದುಃಖವಾಯಿತು. ತನ್ನನ್ನು ವಿರಹತಾಪದಿಂದ ಕೊಲ್ಲಲು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿ ತಾನು ಮುಖ ವನ್ನು ತೋರಿಸದೆ ತನ್ನಂತಿರುವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುವ ನೆಂದು ಎಣಿಸಿ ಗೋದೆ ಬಹಳವಾಗಿ ಗೋಳಾಡಿದಳು. ಕೊನೆಗೆ ಭಗವಂತನು ಸ್ವತಂತ್ರನಾದರೂ ತನ್ನ ತಂದೆಯಾದ ಪೆರಿಯಾಳ್ವಾ

ರ್ರಿಗೆ ಪರಾಧೀನನಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವರ ಮೂಲಕ ಅವನನ್ನು ಕಾಣಬಹುದೆಂದು ತಾನೇ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ತಂದುಕೊಂಡಳು. ಗೋದಾದೇವಿಯ ಈ ಅವಸ್ಥೆಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವ ಒಂಬತ್ತು ಮತ್ತು ಹತ್ತನೆಯ ಗೀತೆಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಪ್ರಕೃತಿಯ ವರ್ಣನೆಯೂ ಪ್ರಕೃತಿಗೂ ಪ್ರಣಯಿಗಳಿಗೂ ಇರುವ ಪರಸ್ಪರಸಂಬಂಧವೂ ಯಾವ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕಾದರೂ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ತರುವಂತಹವು.

ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಗೀತೆವು ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನಲ್ಲಿ ಆಂಡಾಳಿ ಗಿದ್ದ ಭಾವಬಂಧವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀರಂಗರಾಜನ ಅವಯವಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೂ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳಿಗೂ ಆಂಡಾಳ್ ಮರುಳಾಗಿ ಪರವಶಳಾಗಿದಾಳೆ. “ ನಾನು ಪ್ರೀತಿಸಿದರೂ ಅವನೇಕೆ ನನ್ನ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಒದಗಲಿಲ್ಲ? ತನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವವರನ್ನು ತಾನು ಪ್ರೀತಿಸುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿರುವ ಅವನೇ ತನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಳಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಹೋದರೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅವನನ್ನು ಬಲಾತ್ಕರಿಸುವವರಾರು ?” ಎಂದು ಆಂಡಾಳ್ ಗೆಳತಿಯರನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾಳೆ.

ಭಗವಂತನು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಅವನ ವಾದಸ್ಪರ್ಶದಿಂದ ಪವಿತ್ರವಾಗಿರುವ ದೇಶಗಳಿಗಾದರೂ ಹೋಗಿ ಕಾಲವನ್ನು ಕಳೆಯಲು ಆಂಡಾಳಿಗೆ ಶಕ್ತಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಹಿಂದೆ ಕೃಷ್ಣನು ಓಡಾಡಿದ ಮಧುರೈ, ಯಮುನಾತೀರ, ಗೋವರ್ಧನ, ದ್ವಾರಕೆ ಮೊದಲಾದ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ತನ್ನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು

ಹೋಗಿ ಬಿಡುವಂತೆ ತನ್ನ ಸುಖದುಃಖಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಭಾಗಿಗಳಾದ ಸಖಿಗಳಿಗೆ ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ. ಆದರೆ ಅವರೂ ಈಕೆಯಂತೆಯೇ, ಏಕೆ ಇವಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿಯೇ!, ಇವಳ ವಿರಹ ವೇದನೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಕೃಶರಾಗಿದ್ದರು. ಆಗ ಅಂಡಾಳ್ ಭಗವತ್ಸ್ವರ್ಶವುಳ್ಳ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ವಸ್ತುವನ್ನು ತಂದು ಅದನ್ನು ತನಗೆ ಮುಟ್ಟಿಸಿ ತನ್ನ ವಿರಹ ಕ್ಲೇಶವನ್ನು ಕಳೆಯುವಂತೆ ಪರಿಜನರಿಗೆ ತಿಳಿಸುವುದನ್ನು ಹದಿನಾರನೆಯ ಗೀತೆಯು ವರ್ಣಿಸುತ್ತದೆ. “ ಗೋದೇ, ಭಗವಂತನು ಬರದಿದ್ದರೆ, ಇನ್ನು ಬದುಕುವುದಿಲ್ಲ ” ಎನ್ನುವಂತೆ ಆಕೆಗೆ ಪರಮಭಕ್ತಿ ಬಂತು. ಆಗ ಗಜೇಂದ್ರನನ್ನು ಪರಮಾಪತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕಾಯ್ದ ಪರಮಪುರುಷನು ಬಂದು ಅವಳಿಗೆ ತನ್ನ ದರ್ಶನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಅದರಿಂದ ಪರಮಾನಂದವನ್ನು ಪಡೆದ ಗೋದೇ ತಾನು ಕಂಡ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಹದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನೋತ್ತರರೂಪವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿದಾಳೆ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನನ್ನೊಲಿದ ಒಡಲಿನೊಡನೆ ಅವನನ್ನು ಕಂಡು ಅವನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದ ಗೋದಾದೇವಿಯ ಮನೋರಥವು ಬೃಂದಾವನದಲ್ಲಿ ಗೋಪಿಯರೊಡನೆ ಹಿಂದೆ ವಿಹರಿಸಿದ ಪದ್ಮನಾಭನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ನೆರವೇರಿತು.

ಅಂಡಾಳ್ ಕರುಣಿಸಿ ರಚಿಸಿದ ಈ ಎರಡು ಪ್ರಬಂಧಗಳ ಅನುವಾದವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದ ವಾಚಕರಿಗೆ ಅವುಗಳ ತಮಿಳು ಮೂಲವನ್ನು ವ್ಯಾಸಂಗಮಾಡುವ ಬಯಕೆಯುಂಟಾದರೆ ಈ ಲೇಖನದ ಉದ್ದೇಶವು ಸಿದ್ಧಿಸಿದಂತೆಯೇ.

“ನಾಯಕೀಗೀತೆ” ಯಲ್ಲಿ ೧೪ “ಸಿರಿನುಡಿ” (ಭಾವಗೀತೆ) ಗಳೂ ೧೪೩ ಪಾಶುರ (ಪದ್ಯ)ಗಳೂ ಇವೆ. ೪-೫-೬ನೇ ಗೀತೆ ಗಳಲ್ಲಿ ೧೧ ಪದ್ಯಗಳಿವೆ; ಉಳಿದವುಗಳಲ್ಲಿ ೧೦ ಪದ್ಯಗಳಿವೆ. ಪ್ರತಿ ಗೀತೆಯ ಕೊನೆಯ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಕೀರ್ತನಕಾರರ ಊರು, ಹೆಸರು, ಪದ್ಯ ಸಂಖ್ಯೆ, ಫಲಶ್ರುತಿಗಳ ಪ್ರಸ್ತಾಪವಿದೆ. ಈ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಗೀತೆಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಆರು ಛಂದಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ರಚಿತವಾಗಿವೆ.

ಶ್ರೀ ವೈಷ್ಣವರು ಆದರಿಸುವ ನೂರೆಂಟು ದಿವ್ಯದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗೋದಾದೇವಿಯು ಹಾಡಿರುವ ಹತ್ತು ದಿವ್ಯ ದೇಶಗಳಿವು: ಆಯ್‌ಪ್ಪಾಡಿ (ಗೋಕುಲ), ಪಾರ್ಕಡಲ್ (ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿ), ಬೃಂದಾವನ, ಗೋವರ್ಧನಗಿರಿ, ಯಮುನಾನದಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮಧುರಾನಗರಿ, ಶ್ರೀನಿಲ್ಲಪುತ್ತೂರ್, ತಿರುವೇಂಗಡಂ (ತಿರುಪತಿ ಬೆಟ್ಟ), ತಿರುಮಾಲಿರುಂಶೋಲೈ (ವನಗಿರಿ), ಶ್ರೀರಂಗ, ತಿರುಕ್ಕಣ್ಣಪುರಂ, ದ್ವಾರಕಾ ಮತ್ತು ಕುಡಂದೈ(ಕುಂಭಕೋಣ).

“ಚಂದ್ರನನ್ನು ಹೋಲುವ ಮೊಗದವಳೇ, ಮದನನ್ನು ಹಡೆದವಳೇ, ಹಿರಿಯ ತೇಜದ ರೂಪದವಳೇ, ಕಂಜದಮಲರ ಕಣ್ಣಿನ ಚೆಲುವೆಯೇ, “ಪು ದು ವೈ” ಯವರೊಡೆಯನ ಮಗಳಾಗಿ “ಪೂರ್ವಫಲ್ಲುಫೀ” ತಾರೆಯಲ್ಲಿ ಉದಿಸಿದವಳೇ, ಯತಿರಾಜನ ತಂಗಿಯೇ, ನಿ ನ ಗೆ ದಿ ರು ಂ ಟೋ ?” —
ತಿರುನಾರಾಯಣಪುರಂ ಅರೈಯರ್ ಪಾಶುರದ ಅನುವಾದ

ಶ್ರೀಶಾನುದಾಸ ಗುರವೇ ನಮಃ
ಶ್ರೀಮತೇ ರಾಮಾನುಜಾಯನಮಃ
ಶ್ರೀ ಯೈ ನಮಃ ; ಶ್ರೀಮತೇ ನಾರಾಯಣಾಯ ನಮಃ ||

ತ ನ ಿ ಯ ಂ ಗ ಳ್

ಶ್ರೀ ಶೈಲೇಶದಯಾಪಾತ್ರಂ ಧೀಭಕ್ತ್ಯಾದಿಗುಣಾರ್ಣವಂ |
ಯತೀಂದ್ರಪ್ರವಣಂ ವಂದೇ ರಮ್ಯಜಾಮಾತರಂಮುನಿಂ
ನಂಬಿರುಮಾಳ್ || ೧

ಆಚಾರ್ಯಹೃದಯಸ್ಯಾರ್ಥಾಃ ಸಕಲಾಯೇನದರ್ಶಿತಾಃ |
ಶ್ರೀಶಾನುದಾಸಮಮಲಂ ದೇವರಾಜಂ ತಮಾಶ್ರಯೇ
—ವರವರಮುನಿಃ || ೨ ||

ಶ್ರೀಶಾನುದಾಸಗುರುಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ
 ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ
 ಶ್ರೀದೇವಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ, ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ

ತ ನಿ ಪ ದ್ಯ ಗ ಳು .

ತಿರುಮಲೈಯಾಳ್ವಾರ್ ಎಂಬವರ ದಯೆಯಿಂದ ಉಪದೇಶ
 ವನ್ನು ಪಡೆದು ಜ್ಞಾನಭಕ್ತಿ ಮೊದಲಾದ ಸುಗುಣಗಳಿಗೆ ಆಕರ
 ವಾಗಿರುವ, ಯತಿರಾಜರಾಮಾನುಜರಲ್ಲಿ ಆ ಸ ಕ್ತ ವಾ ದ
 ಮನಸ್ಸುಳ್ಳ ಶ್ರೀಮದ್‌ವರವರಮುನಿ (ಮಣವಾಳಮಾಮುನಿ,
 ಪೆರಿಯ ಜೀಯರ್ ಎಂಬ ಆಚಾರ್ಯ)ಗಳನ್ನು ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ.
 —ಶ್ರೀರಂಗನಾಥ.

“ ಆಚಾರ್ಯ ಹೃದಯ”ದ ಎಲ್ಲಾ ಅರ್ಥಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿದ,
 ಯದುಗಿರಿಯ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನ ಸೇವಾಪರಾಯಣರಾದ,
 ಸರಿಶುದ್ಧವಾದ ಸ್ವ ಭಾ ವ ವು ಳ್ಳ, “ ಶ್ರೀಶಾನುದಾಸರೆಂಬ ”
 ತಿರುನಾರಾಯಣಪುರತ್ತಾಯ್, (“ಮೇಲುಕೋಟೆಯ ತಾಯಿ”),
 ಎಂದು ಯದುಗಿರೀಶನೇ ಮೆಚ್ಚಿ ಕೂಗಿದ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನುಳ್ಳ
 ಜನನ್ಯಾಚಾರರಾದ) ಆಯಿ ದೇವರಾಜರನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸುತ್ತೇನೆ—
 ವರವರಮುನಿಗಳು.

ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೇಂಕಟನಾಥಾಯಃ ಕವಿತಾರ್ಕಿಕ ಕೇಸರೀ |
ವೇದಾನ್ತಾಚಾರ್ಯವರ್ಯೋನೇ ಸನ್ನಿಧತ್ತಾಂಸದಾಹೃದಿ

—ವರದಾಯಃ || ೩ ||

ರಾಮಾನುಜಮುನಿರ್ಜೀಯಾತ್ ಯೋಹರೇರ್ಭಕ್ತಿಯನ್ವಿತಃ |
ಕಲಿಕೋಲಾಹಲಕ್ರೇಡಾಮುಧಾಗ್ರಹಮಪಾಹರತ್

—ಪರಾಶರಭಟ್ಟಾಯಃ || ೪ ||

ನೀಳಾತುಂಗಸ್ತನಗಿರಿತಟೇ ಸುಪ್ತಮುದ್ಬೋಧ್ಯಕೃಷ್ಣಂ
ಪಾರಾರ್ಥ್ಯಂ ಸ್ವಂ ಶ್ರುತಿಶತಶಿರಸ್ಸಿದ್ಧಮಧ್ಯಾಪಯಂತೀ |
ಸ್ವೋಚ್ಛಿಷ್ಟಾಯಾಂ ಸ್ರಜಿನಿಗಳಿತಂ ಯಾ ಬಲಾತ್ಕೃತ್ಯೈ

ಭುಂಕ್ತೇ

ಗೋದಾತಸ್ಯೈನಮ ಇದಮಿದಂ ಭೂಯ ಏವಾಸ್ತು ಭೂಯಃ

—ಪರಾಶರಭಟ್ಟರ್ || ೫ ||

“ ಕವಿತಾರ್ಕಕಸಿಂಹ ”ರೆಂದೂ “ ವೇದಾನ್ತಾಚಾರ್ಯ ”
ರೆಂದೂ ಶ್ರೀರಂಗದ ದಿವ್ಯದಂಪತಿಗಳಿಂದ ಹೆಸರುಗಳಿಸಿದ ಜ್ಞಾನ,
ವೈರಾಗ್ಯ, ಭಕ್ತಿ ಮೊದಲಾದ ಗುಣಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ತೂಪಿಲ್
ವೇಂಕಟನಾಥರು ಯಾವಾಗಲೂ ನನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರಲಿ!

—ವರದಗುರುಗಳು.

ಹರಿಭಕ್ತಿ ಎಂಬ ಯನ್ತ್ರದಿಂದ ಕಲಿಪುರುಷನ ಆಟದ
ಕೋಲಾಹಲವೆಂಬ ಪಿಶಾಚವನ್ನು ಓಡಿಸಿದ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾನುಜ
ಮುನಿಗಳಿಗೆ ವಿಜಯವಾಗಲಿ !—ಪರಾಶರಭಟ್ಟರು.

ನಪ್ಪಿನ್ನೈ (ನೀಳಾದೇವಿ)ಯ ಜಿಳಿ ಮಲಗಿದ್ದ ಕೃಷ್ಣನನ್ನೆ
ಬ್ಬಿಸಿ ನೂರಾರು ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳು ಸಾರುವ ತನ್ನ ಪರಮ
ಪುರುಷಾರ್ಥವನ್ನು ಬಿನ್ನವಿಸಿ, ನಮಗೆ “ ನೀವೂ ಹೀಗೆಮಾಡಿ
ಉಜ್ಜೀವಿಸಿ ” ಎಂದು ಉಪದೇಶಿಸುವ ಗೋದಾದೇವಿಗೆ ನಮ
ಸ್ಕಾರ. ಯಾರ ಮುಡಿಯಲ್ಲಿ ಸೂಡಿ (ಮುಡಿದು) ಕೊಟ್ಟ ಹೂ
ಮಾಲೆಯನ್ನು ದೇವನು ಆದರಿಸಿ ಧರಿಸಿದನೋ ಆ ಪರಮ
ಪ್ರಣಯಿಯಾದ ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ವಲ್ಲಭೆಗೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ
ನಮಸ್ಕಾರಗಳು !—ಪರಾಶರಭಟ್ಟರು.

ತನಿಯನ್‌ಗಳ್

ಅನ್ನವಯಲ್ ಪುದುವೈಯಾಣ್ಡಾಳ್, ಅರಂಗರೈ
 ಪನ್ನು ತಿರುಪ್ಪಾವೈಪಲ್ ಪದಿಯಂ, ಇನ್ನಿ ಶೈಯಾಲ್ |
 ಪಾಡಿಕೊಡು ತ್ತಾಳ್ ನಲ್ ಪಾವಾಲ್ಯೈ, ಪೂವಾಲ್ಯೈ
 ಶೂಡಿಕೊಡು ತ್ತಾಳ್ಳೈ ಚ್ಚೊಲ್ಲು || ೧ ||

ಶೂಡಿಕೊಡುತ್ತ ಶುಡರ್ ಕೊಡಿಯೇ, ತೊಲ್ ಪಾವೈ
 ಪಾಡಿಯರುಳವಲ್ಲಪಲ್ ವಳೈಯಾಯ್, ನಾಡಿ ನೀ |
 ವೇಂಗಡವರೈ ಎನ್ನೈ ವಿಧಿಯೆನರ ಇಮ್ಮಾತ್ತಂ,
 ನಾಂ ಕಡವಾ ವಣ್ಣಮೇ ನಲ್ ಹು.—ಉಯ್ಯಕ್ಕೊಂಡಾರ್ ||೨||

ತಿರುಪ್ಪಾವೈ

*ಮಾರ್‌ಹಳಿ. ತ್ತಿಂಗಳ್ ಮದಿ ನಿರೈಂದನನ್ನಾಳಾಲ್
 ನೀರಾಡಪ್ಪೇದುವೀರ್ ಪೋದುಮಿನೋ ನೇರಿಕೈಯೀರ್
 ಶೀರ್‌ಮಲ್‌ದುಂ ಆಯ್‌ಪ್ಪಾಡಿ ಶೆಲ್ವಚ್ಚಿರುಮಿಾರ್‌ಹಾಳ್
 ಕೂರ್‌ವೇಲ್‌ಕೊಡುಂ ತೊಳಿ.ಲನ್ ನಂದಗೋರ್ಪಕುಮರನ್
 ಏರಾರ್‌ನ್ನ ಕಣ್ಣಿ ಯಶೋದೈ ಇಳಂ ಶಿಂಗಂ
 ಕಾರ್‌ಮೇನಿ ಚ್ಚೆಂಗಳ್ ಕದಿರ್ ಮದಿಯಂ ಪೋಲ್ ಮುಹತ್ತಾ
 ನಾರಾಯಣನೇ ನಮುಕ್ಕೈ ಪರೈತರುವಾನ್
 ಪಾರೋರ್ ಪುಹಳ.ಪ್ಪಡಿನ್ನೇಲೋರೆಂಬಾವಾಯ್ || ೧ ||

ತನಿಪದ್ಯಗಳು

- (೧) ಅಂಚೆಗಳ ಬಯಲ ವುದುವೆಯ ಆಂಡಾಳು ರಂಗೇಶನಿಗೆ
ಶ್ಲಾಘ್ಯವಾದ (ಎಲ್ಲರೂ ಕೊಂಡಾಡುವ) “ ತಿರುಪ್ಪಾ
ವೈ ”ಯ ಹಲವು ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಇಂಚರದಮಾಲೆಯಾಗಿ
ಹಾಡಿಕೊಟ್ಟಳು. ಒಳ್ಳೆಯ ಹೂಮಾಲೆಯನ್ನು ಸೂಡಿ
(ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಮುಡಿದು) ಕೊಟ್ಟವಳನ್ನು ನುತಿಸು.
- (೨) ಸೂಡಿಕೊಟ್ಟ ಸೊಡರ ಬಳ್ಳಿಯೇ, ಹಳೆಯ ಹಾಡನ್ನು
ದಯೆಗೈದು ಹಾಡಿದ ಹಲವು ಬಳೆಯವಳೇ, ನಾಡಿ
(ಆ ರೈ ದು) ನೀನು “ ವೇಂಗಡದವನಿಗೆ ನನ್ನನ್ನು
ವಿಧಿಸು ” ಎಂದ ಈ ಮಾತನ್ನು ನಾವು ಮೀರದಂತೆ
ದಯಮಾಡು.— ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷ.

ಸಿ ರಿ ನೊ ಲ ಂ ಪಿ

(೧) ಮಾರ್ಗಶಿರಮಾಸದಲ್ಲಿ ಪೆರೆನೆರೆದ ನಲ್ಲಿನದಲ್ಲಿ
ನೀರಾಡಲು ಬರುವವರೇ, ಬನ್ನಿರಿ, ಅಂದದ ಒಡವೆಯವರೇ.
ಸಿರಿನೆರೆದ ಆಯ (ಗೊಲ್ಲ) ವಾಡಿಯ ಚೆಂದುಳ್ಳಿ ಕೆರಿವೆಣ್ಣೆಳೇ,
ಕೂರ್ ವೇಲಿನ ಕ್ರೂರಕಾರ್ಯದ ನಂದಗೋಪನ ಕುವರ,
ಚೆಲುವು ತುಂಬಿದ ಕಣ್ಣಿನ ಯಶೋದೆಯ ಎಳೆಯಸಿಂಗ,
ಕಾರೊಡಲ ಚೆಂಗಣ್ಣು, ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರರನ್ನು ಹೋಲುವ
ಮೊಗದವ, ನಾರಾಯಣನೇ ನಮಗೆ ಹರೆಯನ್ನ ತರುವನು.
ಲೋಗರು ಹೊಗಳುವಂತೆ ಮೀಯಿರಿ. ಕೇಳು, ಆರಯ್,
ನನ್ನ ಹೆಣ್ಣೇ.

ವೈಯತ್ತುವಾಳ್.ವೀರ್‌ಹಾಳ್, ನಾಮುಂನಂಪಾವೈಕ್ಕು
ಶೆಯ್ಯುಂ ಕಿರಿಶೈಹಳ್ ಕೇಳಿರೋ, ಪಾರ್‌ಕಡಲುಳ್
ವೈಯತ್ತುಯಿನ್‌ರ ಪರಮನಡಿ ಪಾಡಿ

ನೆಯ್ಯುಣ್ಣೊಂಪಾಲುಣ್ಣೊಂ ನಾಳ್‌ಕಾಲೇನೀರಾಡಿ |
ಮೆಯಿಟ್ಟೆಳು.ದೋಂ ಮಲರಿಟ್ಟು ನಾಂ ಮುಡಿಯೋಂ
ಶೆಯ್ಯಾದನ ಶೆಯ್ಯೋಂ ತೀಕ್ಕುರಳೈಚ್ಚೆನ್‌ರೋದೋಂ
ಐಯಮುಂಪಿಚ್ಚೆಯ್ಯುಂ ಆನ್ನನೈಯುಂ ಕೈಕಾಟ್ಟೆ
ಉಯ್ಯುಮಾ ರೆಣ್ಣೆಯುಹನ್ನೇ ಲೋರೆಂಬಾವಾಯ್ || ೨ ||

ಓಂಗಿಯುಲಹಳನ್ನ ಉತ್ತಮನ್ ಪೇರ್‌ಪಾಡಿ
ನಾಂಗಳ್‌ನಂ ಪಾವೈಕ್ಕುಚ್ಚಾತ್ತಿ ನೀರಾಡಿನಾಲ್ |
ತೀಂಗಿನಿ ನಾಡೆಲ್ಲಾಂ ತಿಂಗಳ್‌ಮುಮ್ಮಾರಿ ಪೆಯ್‌ದು
ಓಂಗುಪೆರುಂ ಶೆನ್ನೆಲೂಡು ಕಯ-ಲುಹ-ಳ |
ಪೂಂ ಕುವಳೈ ಪ್ಪೊದಿಲ್ ಪೊರಿವಣ್ಡು ಕಣ್‌ಪಡುಪ್ಪ
ತೇಂಗಾಡೇ ಪುಕ್ಕರುನ್ನು ಶೀರ್ದ ಮುಲೈ ಪತ್ತಿ |
ವಾಂಗ, ಕುಡಂನಿರೈಕ್ಕುಂ ವಳಲಾಪೆರುಂಪಶುಕ್ಕುಳ್
ನೀಂಗಾದ ಶೆಲ್ವಂ ನಿರೈನ್ನೇಲೋರೆಂಬಾವಾಯ್ || ೩ ||

(೨) ಓ ! ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬಾಳುವವರೇ, ನಾವೂ ನಮ್ಮ ನೋಂಪಿ(ವ್ರತ)ಗೆ ಗೈಯುವ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿರಿ. ಹಾಲ್ ಗಡಲಿ ನೊಳಗೆ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಮಲಗುವ ಪರಮನಡಿಯನ್ನು ಹಾಡಿ ನೆಯ್ಯುಣ್ಣೆವು, ಹಾಲುಣ್ಣೆವು. ಮುಂಜಾನೆಯಲ್ಲಿ ನೀರಾಡಿ (ಮಿಂದು) ಕಾಡಿಗೆಯಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೆವು. ಮಲರಿಟ್ಟು ನಾವು ಮುಡಿಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾಡಬಾರದುದನ್ನು ಮಾಡೆವು ; ಕೆಟ್ಟಮಾತನ್ನು ಆಡೆವು. ಆದಷ್ಟು ಕೈತೋರಿಸಿ (ಕೊಟ್ಟು), ಬಾಳುವ ದಾರಿಯನ್ನು ನೆನೆದು ನಲಿಯುವೆವು, ಆರೈದು ಕೇಳೆನ್ನ ಹೆಣ್ಣೇ.

(೩) ಬೆಳೆದು ಲೋಕವನ್ನಳೆದ ಉತ್ತಮನ ಹೆಸರನ್ನು ಹಾಡಿ ನಾವುಗಳು ನಮ್ಮ ವ್ರತಕ್ಕಾಗಿ ನೀರಾಡಿದರೆ ಕೇಡಿಲ್ಲ (ಬರವಿಲ್ಲ) ದಂತೆ ನಾಡಿನಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಮೂರು ಮಳೆ ಹುಯ್ದು, ಬೆಳೆದ ಹಿರಿಯ ಕೆನ್ನೆಲ್ಲಿನ ನಡುವೆ ಕಯಲು,¹ ಹೊರಳಲು, ಅರಳಿದ ನೈದಿಲೆ ಹೂವಿನಲ್ಲಿ ಹೊಗರದುಂಬಿ ಹೊಕ್ಕು ಮಲಗಿರಲು, ಅಲ್ಲಾಡದೆ ಗಡುಸಾಗಿರುವ ದಪ್ಪ ಮೊಲೆಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಬಿಡಲು ಕೊಡವನ್ನು ತುಂಬುವ ಉದಾರಿಗಳಾದ ಹಿರಿಯ ಹಸುಗಳೂ ನೀಗದ ಸಿರಿಯೂ ನೆರೆಯುವುವು. ಆರೈದು ಕೇಳೆನ್ನ ಹೆಣ್ಣೇ.

ಆಳಿ. ಮಕ್ಕೈ. ಕೃಣ್ಣಾ ! ಒನ್ನು ನೀಕ್ಕೈ ಕರವೇಲ
 ಆಳಿ. ಯುಳ್ ಪುಕ್ಕು ಮುಹನ್ನು ಕೊಡಾರ್ ತ್ತೀರಿ |
 ಊಳಿ. ಮುದಲ್ ವನುರುವೆಂಪೋಲ್ ಮೆಯ್ ಕರುತ್ತು
 ಪಾಳಿ. ಯನ್ನೋಳುಡೈಪ್ಪರ್ ಪನಾಬನ್ ಕೈಯಿಲ್ |
 ಆಳಿ. ಪೋಲ್ ಮಿನ್ನಿ ವಲಂಬುರಿಪೋಲ್ ನಿನ್ನದಿರ್ ನ್ನು
 ತಾಳಾ. ದೇಶಾರ್ ಜ್ಜ ಮುದೈತ್ತ ಶರಮಕ್ಕೈ. ಪೋಲ |
 ವಾಳಿ. ವುಲಹಿನಿಲ್ ಪೆಯ್ ದಿಡಾಯ್ ನಾಂಗಳುಂ
 ಮಾರ್ ಹಳಿ. ನೀರಾಡಮಹಿಳ್. ನ್ನೇಲೋರೆಂಬಾವಾಯ್ || ೪ ||

ಮಾಯನೈ ಮನ್ನು ವಡಮದುರೈ ಮೈ ನ್ನನೈ
 ತೂಯಪೇರುನೀರ್ ಯುಮುನೈ ತ್ತುರೈ ವನೈ
 ಆಯರ್ ಕುಲತ್ತಿನಿಲ್ ತೋನ್ ರುಂ ಮಣಿವಿಳಕ್ಕೈ
 ತಾಯೈಕ್ಕುಡಲ್ ವಿಳಕ್ಕುಂ ಶೆಯ್ ದ ದಾಮೋದರನೈ |
 ತೂಯೋಮಾಯ್ ವನ್ದನಾಂ ತೂಮಲರ್ ತೂವಿತ್ತೊಳು. ದು
 ವಾಯಿನಾಲ್ ಪಾಡಿಮನತ್ತಿನಾಲ್ ಶಿನ್ನಿಕ್ಕು
 ಪೋಯ ಪಿಕ್ಕೈ. ಯುಂಪುಹುದರುವಾನಿನ್ ರನವುಂ
 ತೀಯಿನಿಲ್ ತೂಶಾಹುಂ ಶೆಪ್ಪೇಲೋರೆಂಬಾವಾವಾಯ್ || ೫ ||

(೪) ಗಂಭೀರನಾದ ಮಳೆರಾಯಾ ! ಒಂದು ಬಗೆಯಲ್ಲೂ ನೀನು ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲದಂತೆ ಕಡಲೊಳಹೊಕ್ಕು ಮೊಗೆದುಕೊಂಡು ಮೊಳಗುತ್ತಾ ಏರಿ, ಕಾಲದ ಮೊದಲನೆಯವನ ರೂಪದಂತೆ ಕರಿಯ ಮೈವೆತ್ತು, ಬಲವುಳ್ಳ ಅಂದವಾದ ತೋಳುಳ್ಳ ಪದ್ಮನಾಭನ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಗಾಲಿಯಂತೆ ಮಿಂಚಿ, ಬಲಮುರಿ ಶಂಖದವೂಲು ನಿಂತು ಮೊಳಗಿ, ಎಡೆಬಿಡದೆ ಶಾಂರ್ಙ್ಗವೊದೆದ ಶರದ ಮಳೆಯ ಮೊಲು ಲೋಕದಲ್ಲಿ [ಎಲ್ಲರೂ] ಬಾಳುವಂತೆ ಹುಯ್ಯಯ್ಯಾ ! ನಾವುಗಳೂ ಮಾರ್ಗಶಿರಮಾಸದಲ್ಲಿ ನಲಿದು ನೀರಾಡುವಂತೆ. ಆರೈದು ಕೇಳೆನ್ನ ಹೆಣ್ಣೇ.

(೫) ಮಾಯಿ (ಆಶ್ಚರ್ಯ ಗುಣಚೇಷ್ಟಿತ)ಯನ್ನು, ಬಡಗಣ ಮಧುರೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಯುವಕನನ್ನು, ಶುದ್ಧವಾದ ಹಿರಿ ನೀರಿನ ಯುಮುನೆತೊರೆಯವನನ್ನು, ಆಯರ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಮೈದೋರಿದ ಮಣಿದೀಪವನ್ನು, ತಾಯೊಡಲನ್ನು ಬೆಳಗಿದ ದಾಮೋದರನನ್ನು ನುತಿಸು. ಶುದ್ಧರಾಗಿ ಬಂದು ನಾವು ನಲ್ ಮಲರುಗಳನ್ನು ಚೆಲ್ಲಿ, ಬಾಯಿಂದ ಹಾಡಿ ಮನಸಾರ ನೆನೆಯಲು, ಹಿಂದಿನ ದೋಷವೂ ಮುಂದೆ ಬರಲಿರುವ ಪಾಪಗಳೂ ಬೆಂಕಿ ಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದ ಹತ್ತಿಯಂತಾಗುವುವು. ಆರೈದು ಕೇಳೆನ್ನ ಹೆಣ್ಣೇ.

ಪುಳ್ಳುಂ ಶಿಲಂಬಿನಹಾಣ್ ! ಪುಳ್ಳರೈಯನ್ ಕೋಯಿಲಿಲ್
 ವೆಳ್ಳೈ ವಿಳಿಶಂಗಿನ್ ಪೇರರವಂ ಕೇಟ್ಟೈಲೈಯೋ ?
 ಪಿಳ್ಳಾಯೆಳು.ಂದಿರಾಯ್ ಪೇಯ್ ಮುಲೈನಂಜುಂಡು
 ಕಳ್ಳಚ್ಚುಹಡಂ ಕಲಕ್ಕಳಿಯ ಕ್ಕಾಲೋಚ್ಚಿ |
 ವೆಳ್ಳತ್ತರವಿಲ್ ತುಯಿಲಮರ್ ನ್ನ ವಿತ್ತಿನೈ
 ಉಳ್ಳತ್ತಕ್ಕೊಂಡುಮುನಿವರ್ ಹಳುಂಯೋಹಿಹಳುಂ
 ಮೆಳ್ಳ ವೆಳು.ನ್ದು ಅರಿಯೆನ್ರಪೇರರವಂ
 ಉಳ್ಳಂಪುಹುನ್ನು ಕುಳಿರ್ ನ್ಡೇಬೋರೆಂಬಾವಾಯ್

|| ೬ ||

ಕೇಶುಕೇಶಿನೈಂಗುಂ ಆನೈಚಾತ್ತಂ ಕಲನ್ನು
 ಪೇಶಿನಪೇಚ್ಚರವಂ ಕೇಟ್ಟೈಲೈಯೋ ? ಪೇಯ್ ಪೈಣ್ಣೇ
 ಕಾಶುಂಪಿರವ್ವುಂ ಕಲಹಲಪ್ಪ ಕೈವೇರ್ ತ್ತು
 ವಾಶನರುಂಕುಳ.ಲಾಯ್ ಚ್ಚಿಯರ್ ಮತ್ತಿನಾಲ್ |
 ಓಲೈಪಡುತ್ತತಯಿರರವಂ ಕೇಟ್ಟೈಲೈಯೋ ?
 ನಾಯಹಪ್ಪೆಣ್ಣಾಬಿಳ್ಳಾಯ್ ! ನಾರಾಯಣನ್ ಮೂರ್ತಿ
 ಕೇಶವನೈವ್ವಾಡವುಂ ನೀಕೇಟ್ಟೇ ಕಿಡತ್ತಿಯೋ ?
 ತೇಶಮುಡೈಯಾಯ್ ತಿರವೇಲೋರೆಂಬಾವಾಯ್

|| ೭ ||

(೬) ಹಕ್ಕಿಗಳೂ ಕೂಗಿದವು ಕಾಣಮ್ಮಾ ! ಹಕ್ಕಿಯರಸನ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಮೊಳಗುವ ಬಿಳಿಯ ಶಂಖದ ಹಿರಿಯ ರವವನ್ನು ಕೇಳಲಿಲ್ಲವೋ ? ಮಗುವೇ, ಏಳಮ್ಮಾ ! ಪೇಯ (ಪೂತನಿಯ) ಮೊಲೆಯ ನಂಜುಂಡು, ಕಳ್ಳ ಶಕಟನನ್ನು ಹಾಳಾಗುವಂತೆ ಕಾಲಿಂದ ಒದೆದು, ಕಡಲಿನಲ್ಲಿ ಹಾವಿನ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿದ ಬಿತ್ತವನ್ನು ಮನದಲ್ಲಿ ಕೊಂಡು ಮುನಿಗಳೂ ಯೋಗಿಗಳೂ ಮೆಲ್ಲಗೆದ್ದು “ ಹರಿ ! ” ಎಂದ ಹಿರಿಯ ರವ (ದನಿ) ಒಳ ಹೊಗಲು ತಂಪಾಯಿತು. ಆರೈದು ಕೇಳಿನ್ನು ಹೆಣ್ಣೇ.

(೭) ಕೇಜ್ ! ಕೇಜ್ ! ಎಂದು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಅನೈಚ್ಛಾತ್ಮ (ಟಿಟ್ಟಿಭ)ಗಳು ಕಲೆತು ಹೇಳಿದ ಮಾತಿನ ರವವನ್ನು ಕೇಳಲಿಲ್ಲವೋ ? ಮುಗುದೆ ಹೆಣ್ಣೇ, ತಾಲಿಗಳ ಕಾಸೂ ಗುಂಡೂ ಘಲಘಲಿಸಲು, [ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು] ಕೈಯೆತ್ತಿ ವಾಸನೆಯನ್ನು ಬೀರುವ ಕುರುಳಿನ ಗೋಪಿಯರು ಮಂತಿಸಿಂದ (ಕಡೆಗೋಲಿನಿಂದ) ಕಡೆದ ಮೊಸರಿನ ರವವನ್ನು ಕೇಳಲಿಲ್ಲವೋ ? ನಾಯಕಿಯಾದ ಹೆಣ್ ಮಗುವೇ, ನಾರಾಯಣನ ಮೂರ್ತಿಯಾದ ಕೇಶವನನ್ನು ಹಾಡುವುದನ್ನು ನೀನು ಕೇಳಿಯೂ ಕೆಡೆದಿರುವೆಯೋ (ಮಲಗಿರುವೆಯೋ) ? ತೇಜವುಳ್ಳವಳೇ, ಬಾ ಗಿ ಲ. ನ್ನು ತಿರೆ. ಆರೈದು ಕೇಳಿನ್ನು ಹೆಣ್ಣೇ.

ಕೀಳ್.ವಾನಂ ವೆಳ್ಳೆನ್ನು ಎರುವೈಶಿರುವೀಡು
 ಮೇಯ್‌ವಾನ್‌ಪರನ್ನ ನಹಾಣ್ ಮಿಕ್ಕುಳ್ಳಪಿಳ್ಳೈಹಳುಂ
 ಪೋವಾನ್ ಪೋಹಿನ್ನಾರೈಪ್ಪೋಹಾಮಲ್ ಕಾತ್ತು, ಉನ್ನೈ
 ಕ್ಕೂವುವಾನ್‌ವಂದು ನಿನ್ನೋಂ ಕೋದುಕುಲಮುಡೈಯು |
 ಪಾವಾಯೆಳು.ಂದಿರಾಯ್ ಪಾಡಿಪ್ಪರೈಕೊಂಡು
 ಮಾವಾಯ್ ಪಿಳನ್ನಾನೈ ಮಲ್ಲರೈಮಾಟ್ಟಿಯು
 ದೇವಾದಿದೇವನೈ ಚೆನ್ನು ನಾಂಶೇವಿತ್ತಾಲ್
 ಆವಾವೆನ್ನಾರಾಯ್‌ನ್ನ ರುಳೇಲೋರೆಂಬಾಮಯ್ || ೮ ||

ತೂಮಣಿಮಾಡತ್ತು ಶುತ್ತಂ ವಿಳಕ್ಕೈರಿಯು
 ತೂಪಂ ಕಮಳ. ತ್ತುಯಿಲಣೈಮೇಲ್‌ಕಣ್‌ವಳರುಂ
 ಮಾಮಾನ್‌ಮಹಳೇ ! ಮಣಿಕ್ಕದವಂ ತಾಳ್‌ತಿರವಾಯ್
 ಮಾಮಿಾರವಳೈಯೆಳು.ಪ್ಪೀರೋ ? ಉನ್‌ಮಹಳ್‌ತಾನ್ |
 ಊಮೈಯೋ ? ಅನ್ನಿಚ್ಚೆಹುಡೋ ? ಅನನ್ನಲೋ ?
 ಏಮಪ್ಪೆರುಂತುಯಿಲ್ ಮನ್ನಿರಪ್ಪಟ್ಟಾಳೋ ?
 ಮಾಮಾಯನ್ ಮಾದವನ್ ವೈಹುಂದನೆನ್ನೈ |
 ನಾಮಂ ಪಲವುಂ ನವಿನೈಲೋರೆಂಬಾವಾಯ್ || ೯ ||

(೮) ಮೂಡಣ ಬಾನು (ಆಕಾಶ) ಬಿಳುಪಾಯಿತೆಂದು ಎಮ್ಮೆ ಹನಿಹುಲ್ಲನ್ನು ಮೇಯಲು ಚೆದರಿದವು ಕಾಣಮ್ಮಾ ಮಿಕ್ಕಿರುವ ಹೆಣ್ಣುಕೃಗಳೂ [ನಾನೂ] ಹೋಗಲು ಹೊರಟವರನ್ನು ಹೋಗದಂತೆ ಕಾಯ್ದು ನಿನ್ನನ್ನು ಕೂಗಲು ಬಂದು ನಿಂತೆವು. ಕುತೂಹಲವುಳ್ಳ ಹೆಣ್ಣೇ, ಏಳವ್ವಾ. ಹಾಡಿ ಹರೆಯನ್ನು ಕೊಂಡು ಕುದುರೆಯ ಬಾಯ ಸೀಳಿದವನನ್ನು, ಮಲ್ಲರನ್ನೆಳಸಿದ ದೇವಾಧಿ ದೇವನನ್ನು ಸಾರಿ ನಾವು ಸೇವಿಸಿದರೆ [ಅವನು] ಹಾ ! ಹಾ ! ಎಂದು ಆರೈದರುಳು (ವಿಚಾರಿಸು)ವನು.

(೯) ಶ್ಲಾಘ್ಯವಾದ ಮಣಿಮಾಡದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಲೂ ಬೆಳಕು ಉರಿಯಲು, ಧೂಪವು ಗಮಗಮಿಸಲು, ನಿದ್ದೆ ಬರಿಸುವ ಹಾಸಿಗೆ ಯಮೇಲೆ ಕಣ್ಣೆಳೆಸು=(ನಿ ದ್ದೆ ಗೈ)ವ ಮಾವನ ಮಗಳೇ ಮಣಿಯ ಕದದ ಚಿಲಕವ ತೆರೆಯೇ. ಅತ್ತೆಯವರೇ, ಅವಳನ್ನೆ ಬಿಟ್ಟು ಸುವಿರಾ ? ನಿಮ್ಮ ಮಗಳು ಮೂಗಿಯೋ ಅಥವಾ ಕಿವುಡಿಯೋ ? [ಅವಳಿಗೆ] ಆಲಸ್ಯವೋ ? ಕಾವಲಿಟ್ಟು ಹಿರಿಯ ನಿದ್ದೆ ಬರುವಂತೆ ಮಂತ್ರಿ ಸಲ್ಪಟ್ಟೆಳೋ ? ಮಾಮಾಯದವನು, ಮಾಧವನು. ವೈಕುಂಠ ಎಂದೆಂದು ನಾಮಗಳು ಹಲವನ್ನೂ ಹೇಳಿದವು, ಆರೈದು ಕೇಳಿನ್ನ ಹೆಣ್ಣೇ.

ನೋತ್ತು ಚ್ಚುವರ್ಕ್ಕಂ ಪುಹುಹಿನ್ರ ವಮ್ಮನಾಯ್
 ಮಾತ್ತಮುಂತಾರಾರೋವಾಶಲ್ ತಿರವಾದಾರ್
 ನಾತ್ತತ್ತು ಳಾ.ಯ್ ಮುಡಿ ನಾರಾಯಣನ್ ನಮ್ಮಾಲ್
 ಪೋತ್ತ ಪ್ಪರೈತರುಂ ಪುಣ್ಣಿಯನಾಲ್ ಪಣ್ಣೊರುನಾಳ್ |
 ಕೂತ್ತತ್ತಿನ್ ವಾಯ್ವಿಳ್.ನ್ನ ಕುಂಬಕರಣನುಂ
 ತೋತ್ತುಂ ಉನಕ್ಕೇ ಪೆರುಂತುಯಿಲ್ ತಾನ್ ತನ್ನಾನೋ ?
 ಆತ್ತವನಂದಲುಡೈಯಾಯ್ ! ಅರುಂಗಲಮೇ
 ತೇತ್ತಮಾಯ್ ವಂದು ತಿರವೇಲೋ ರೆಂಬಾವಾಯ್ ||೧೦||

ಕತ್ತುಕ್ಕರವೈ ಕ್ಕಣಂಗಳ್ ಪಲಕರನ್ನು
 ಶೆತ್ತಾರ್ ತಿರಲಳಿಯ ಚ್ಚೆನ್ರು ಶೆರುಚ್ಚೆಯ್ಯುಂ
 ಕುತ್ತಮೊನ್ನಿಲ್ಲಾದ ಕೋವಲರ್ ತಂ ಪೊರ್ಕೊಡಿಯೇ
 ಪುತ್ತರವಲ್ ಹುಲ್ ಪುನಮಯಿಲೇ ! ಪೋದರಾಯ್ |
 ಶುತ್ತತ್ತು ತೋಳಿ.ಮಾರೆಲ್ಲಾರುಂ ವನ್ನು ನಿನ್
 ಮುತ್ತಂ ಪುಹುನ್ನು ಮುಹಿಲ್ ವಣ್ಣನ್ ಪೇರ್ ಪಾಡ
 ಶಿತ್ತಾದೇ ಪೇಶಾದೇ ಶೆಲ್ವಪ್ಪೆಣ್ಣಾಟ್ಟಿ ನೀ
 ಎತ್ತು ಕ್ಕುರಂಗುಂ ಪೊರುಳೇಲೋರೆಂಬಾವಾಯ್ || ೧೧ ||

(೧೦) ನೋಂತು (ವ್ರತವನ್ನು ಮಾಡಿ) ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ಹೋಗುವ ಅಮ್ಮನೇ, [ಮರು]ವಾತನ್ನೂ ತಾರರೋ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯದವರು ? ಕಂಪುಳ್ಳ ತುಳಸೀ ಮುಡಿಯ ನಾರಾಯಣ ನಿಂದ, ನಾವು ಹೊಗಳಿದರೆ ಹರೆಯನ್ನು ತರು (ಕೊಡು) ವ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮನಿಂದ, ಹಿಂದೆ ಒಂದುದಿನ ಮೃತ್ಯುವಿನ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ಕುಂಭಕರ್ಣನೂ ಸೋತು ನಿನಗೇ ತನ್ನ ಹಿರಿಯನಿದ್ದೆಯನ್ನು ತಂದನೋ ? ಬಹುನಿದ್ದೆಯುಳ್ಳವಳೇ, ಅ ರುಮೆಯ ಒಡವೆಯೇ, ತಿಳಿವಿನೊಡನೆ ಬಂದು[ಕದವ]ತೆರೆಯೇ. ಆರೈದು ಕೇಳಿನ್ನ ಹೆಣ್ಣೇ

(೧೧) ಕರೆಯುವ ಹಸುಗಳ ಹಲವು ಮಂದೆಗಳ ಹಾಲ್ ಕರೆದು ಶತ್ರುಗಳ ಬಲವಳಿಯುವಂತೆ ನಾರಿ ಹೋರಾಡುವ ಕುತ್ತ (ದೋಷ)ವೊಂದೂ ಇಲ್ಲದ ಗೋವಳರ ಹೊಂಬಳ್ಳಿಯೇ, ಹುತ್ತದ ಹಾವಿನಂತೆ ನಿತಂಬವುಳ್ಳ ಕಾಡುನವಿಲೇ, ಬಾರವ್ವಾ ! ಸುತ್ತಣ ಗೆಳತಿಯರೆಲ್ಲರೂ ಬಂದು ನಿನ್ನ ಹಿತ್ತಲನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ಮುಗಿಲಾ ವಣ್ಣನ ಹೆಸರನ್ನು ಶಾಡಿದರೂ ಅಲ್ಲಾಡದೆ, ಮಾತಾಡದೆ, ಸಿರಿಯುಳ್ಳ ಹೆಣ್ಣೇ ! ನೀನು ಏಕೆಂತು ಮಲಗಿರುವೆ ? ಆರೈದು ಕೇಳಿನ್ನ ಹೆಣ್ಣೇ.

ಕಸೈತ್ತಿಳಂ ಕತ್ತಿರುಮೈ ಕನುಕ್ಕಿರಂಗಿ
 ನಿಸೈತ್ತು ಮುಲೈ ವಳಿಯೇ ನಿನ್ರುಪಾಲ್ ಶೋರ
 ನಸೈತ್ತಿಲ್ಲಂ ಶೇರಾಕ್ಕುಂ ನರ್ ಶೆಲ್ವನ್ ತಂಗಾಯ್
 ಪನಿತ್ತಲೈ ವಿಳ. ನಿನ್ ವಾಶಲ್ ಕಡೈಪತ್ತಿ |
 ಶಿನತ್ತಿನಾಲ್ ತೆನ್ನಿಲಂಗೈಕ್ಕೋಮಾನೈ ಚ್ಚೆತ್ತ
 ಮನತ್ತು ಕೈನಿಯಾನೈಪ್ಪಾಡವುಂ ನೀವಾಯ್ ತಿರವಾಯ್
 ಇನಿತ್ತಾನೆಳುಂದಿರಾಯ್ ಈದೆನ್ನ ಪೇರುರಕ್ಕುಂ !
 ಅಸೈತ್ತಿಲ್ಲತ್ತಾರುಂ ಅರಿಂದೈಲೋರೆಂಬಾವಾಯ್ || ೧೨ ||

ಪುಳಿನ್ವಾಯ್ ಕೇಂಡಾನೈ ಪೊಲ್ಲಾವರಕ್ಕನೈ
 ಕೆಳೈಕ್ಕಳೈನ್ನಾನೈ ಕೇರ್ತಿಮೈಪಾಡಿಪ್ಪೋಯ್
 ಪಿಳೈಹಳೆಲ್ಲಾರುಂ ವಾವೈಕ್ಕಳಂಪುಕ್ಕಾರ್
 ವೆಳೈಯೆಳು.ನ್ನದು ವಿಯಾಳಮುರಂಗಿತ್ತು |
 ಪುಳುಂ ಶಿಲಂಬಿನಹಾಣ್ ಪೋದರಿಕ್ಕಣ್ಣಿನಾಯ್
 ಕುಳೈ ಕ್ಕುಳಿರಕ್ಕುಡೈನ್ನು ನೀರಾಡಾದೇ
 ಪಳೈಕ್ಕಡತ್ತಿಯೋ ? ಪಾವಾಯ್ ನೀನನ್ನಾಳಾಲ್
 ಕಳುಂತವಿರ್ನ್ನು ಕಲಂದೈಲೋರೆಂಬಾವಾಯ್ || ೧೩ ||

(೧೨) ಅರಚುತ್ತಾ ಎಳೆಗರುವನ್ನುಳ್ಳ ಎಮ್ಮೆಗಳು ಕರುಗಳಿಗೆ [ಮರುಗಿ, ಅವನ್ನು] ನೆನೆಯಲು, ಮೊಲೆಯ ಬಳಿಯೇ ನಿಂತು ಹಾಲು ಸೋರಲು, ಅದು ಮನೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೊಯ್ದು ಕೆಸರಾಗಿರುವ ನಲ್ಲಿರಿಯವನ ತಂಗಿಯೇ, ಹನಿ ತಲೆಯಮೇಲೆ ಬೀಳಲು ನಿನ್ನ ಬಾಗಿಲ ಹತ್ತವನ್ನು ಹತ್ತಿ (ಬಾಗಿಲುವಾಡವನ್ನು ಹಿಡಿದು), ಕೋಪದಿಂದ ತೆಂಕಣ ಲಂಕೆಯ ಅರಸನನ್ನು ಕೊಂದ ಮನದಿನಿಯನನ್ನು ಹಾಡಿದರೂ ನೀನು ಬಾಯ್‌ತೆರೆಯೆ. ಇನ್ನಾದರೂ ಏಳು. ಇದೆಂಥ ಹಿರಿಯ ನಿದ್ದೆ ! ಮನೆಯವರೆಲ್ಲರೂ ಅರಿತರು. ಆರೈದು ಕೇಳೆನ್ನ ಹೆಣ್ಣೇ.

(೧೩) ಹಕ್ಕಿ (ಬಕ)ಯ ಬಾಯ ಸೀಳಿದವನ, ಹೊಲ್ಲ ರಕ್ಕಸನನ್ನು ಕಿತ್ತೊಗೆದವನ, ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾ ಹೋಗಿ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲರೂ ಸಂಕೇತಸ್ಥಳವನ್ನು ಹೊಕ್ಕರು. ಬೆಳ್ಳಿಯೆದ್ದಿತು ; ಗುರುವು ಮಲಗಿತು (ಮುಳುಗಿತು). ಹಕ್ಕಿಗಳೂ ಕೂಗುತ್ತಿವೆ ಕಾಣೆಯಾ ! ಹೂ ದುಂಬಿಯ ಕಣ್ಣಿನವಳೇ, ಬಲುತಂಪಾಗು ವಂತೆ ಮುಳುಗಿ ನೀರಾಡದೆ ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಡೆದೆಯೋ ? ಹೆಣ್ಣೇ, ನೀನು ನಲ್ಲಿನದಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳತನವನ್ನು ತೊರೆದು [ನಮ್ಮೊಡನೆ] ಕಲೆಯಮ್ಮಾ. ಆರೈದು ಕೇಳೆನ್ನ ಹೆಣ್ಣೇ.

ಉಂಗಳ್ ಪುಳೈ ಕೈಡೈತ್ತೋಟ್ಟಿತ್ತುವಾವಿಯುಳ್
ಶೆಂಗಳು. ನೀರ್ವಾಯ್ ನೆಹಿಳ್. ನ್ನ ಅಂಬಲ್ವಾಯ್

ಕೂಂಬಿನಹಾಣ್

ಶೆಂಗಳ್ ಪೊಡಿಕೂರೈ ವೆಣ್ ಪಲ್ ತವತ್ತವರ್

ತಂಗಳ್ ತಿರುಕ್ಕೋಯಿಲ್ ಶಂಗಿಡುವಾನ್ ಪೋಹಿನ್ರಾರ್ |

ಎಂಗಳೈ ಮುನ್ನಂ ಎಳು. ಪ್ಪುವಾನ್ವಾಯ್ ಪೇಶುಂ

ನಂಗಾಯೆಳು.ಂದಿರಾಯ್ ನಾಣಾದಾಯ್ ನಾವುಡೈಯಾಯ್

ಶಂಗೊಡುಶಕ್ಕರ ಮೇನ್ದಂ ತಡಕ್ಕೈಯನ್

ಪಂಗಯಕ್ಕಣ್ಣಾ ನೈಪ್ಪಾಡೇಲೋರೆಂಬಾವಾಯ್ || ೧೪ ||

ಎಲ್ಲೇ ಇಳಂಕಿಳಿಯೇ ! ಇನ್ನ ಮುರಂಗುದಿಯೋ ?

ಶಿಲ್ಲೆನ್ನೈಯೇಲ್ ಮಿನ್ ನಂಗೈಮಿಾರ್ ಪೋದರುಹಿನೈ

ವಲ್ಲೈ ಯುನ್ ಕಟ್ಟುರೈಹಳ್ ಪಂಡೇ ಉವಾಯರಿದುಂ

ವಲ್ಲೀರ್ಹಳ್ ನೀಂಗಳೇ ನಾನೇತಾನಾಯಿಡುಹ |

ಒಲ್ಲೈ ನೀ ಪೋದಾಯ್ ಉನಕ್ಕೆನ್ನ ವೇರುಡೈಮೈ (ಯೈ)

ಎಲ್ಲಾರುಂಪೋನ್ನಾರೋ ಪೋನ್ನಾರ್ ಪೋನ್ನೆಣ್ಣಕ್ಕೊಳ್

ವಲ್ಲಾ ನೈಕೊಸ್ತಾನೈ ಮಾತ್ತಾಯೈ ಮಾತ್ತಳಿ. ಕ್ಕ

ವಲ್ಲಾ ನೈ ಮಾಯನೈಪ್ಪಾಡೇ ಲೋರೆಂಬಾವಾಯ್ || ೧೫ ||

(೧೪) ನಿಮ್ಮಗಳ ಹಿತ್ತಲಿನ ತೋಟದ ಬಾವಿಯೊಳಗೆ ಶಿಂಗಳನೀರು (ಸೌಗಂಧಿಕೆ) ಬಾಯ್ಬೆರೆಯಿತು, ಆಂಬಲ್ (ನೈದಿಲೆ) ಬಾಯ್ ಮುಚ್ಚಿತು, ಕಾಣಮ್ಮಾ. ಕಾವಿಬಟ್ಟಿಯ ಬಿಳಿಹಲ್ಲ ತವಸಿಗಳು ತಮ್ಮಗಳ ದೇಗುಲದಲ್ಲಿ ಪೂಜೆಗೈಯಲು ಹೋಗುತ್ತಿದಾರೆ. ನಮ್ಮಗಳನ್ನು ಮುನ್ನ ಎಬ್ಬಿಸುವೆನೆಂದು ಮಾತುಕೊಟ್ಟ ನಂಗಿ (ಪೂರ್ಣ) ಯೇ, ಏಳಮ್ಮಾ, ನಾಚಿಕೆ ಗೆಟ್ಟವಳೇ, ನಾಲಗೆಯುಳ್ಳವಳೇ, ಶಂಖದೊಡನೆ ಚಕ್ರವನ್ನು ಹಿಡಿದಿರುವ ಹಿರಿಗೈಯವನನ್ನು, ಪಂಕಜಾಕ್ಷನನ್ನು ಹಾಡಲು. ಆರೈದು ಕೇಳೆನ್ನ ಹೆಣ್ಣೇ.

(೧೫) “ ಎಲೈ ಎಳೆಯ ಗಿಳಿಯೇ, ಇನ್ನೂ ಮಲಗಿ ದ್ವೀಯೋ ? ” “ ಸಿಕ್ಕೆಂದು ಕರೆಯಬೇಡಿ, ನಂಗಿಯರೇ, ಬರುತ್ತೀನೆ ”. “ ಬಲ್ಲವಳೇ, ನಿನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನೂ ನಿನ್ನ ಬಾಯನ್ನೂ ಹಿಂದೆಯೇ ಅರಿತೆವು. ” “ ಬಲ್ಲವರು ನೀವುಗಳೇ. ” “ ನಾನೇ ಆದರೂ ಆಗಲಿ ! ”. “ ಬೇಗ ನೀನು ಬಾರಮ್ಮಾ. ನಿನಗಿರುವ ಬೇರೆ ಸಂಪತ್ತೇನು ? ” “ ಎಲ್ಲರೂ ಬಂದರೋ ? ” “ ಬಂದರು. ಬಂದು ಎಣ್ಣೆ ಸಿಕ್ಕೊಳ್ಳೆ. ಬಲ್ಲನೆ ಕೊಂದವನನ್ನು, ಶತ್ರುಗಳ ಬಲವನ್ನ ಳಿಸಬಲ್ಲವನನ್ನು, ಮಾಯಿಯನ್ನು ಹಾಡಲು [ಬಾ.]. ಆರೈದು ಕೇಳೆನ್ನ ಹೆಣ್ಣೇ.

ನಾಯಹನಾಯ್ ನಿನ್ರ ನಂದಗೋಪನುಡೈಯ
 ಕೋಯಿಲ್ ಕಾಪ್ಪಾನೇ, ಕೊಡಿತೋನ್ರುಂತೋರಣ
 ವಾಶಲ್ ಕಾಪ್ಪಾನೇ, ಮಣಿಕ್ಕದವಂತಾಳ್ ತಿರವಾಯ್
 ಆಯರ್ ಶಿರುಮಿಯರೋಮುಕ್ಕು, ಅರೈಪರೈ |
 ಮಾಯನ್ ಮಣಿವಣ್ಣನ್ ನೆನ್ನಲೇವಾಯ್ ನೇರ್ನ್ದಾನ್
 ತೂಯೇಮಾಯ್ ವನ್ನೋಂ ತುಯಿಲೆಳ. ಪಾಡುವಾನ್
 ವಾಯಾಲ್ ಮುನ್ನ ಮುನ್ನಂ ಮಾತ್ತಾದೇಯಮ್ಮಾ, ನೀ
 ನೇಶ ನಿಲೈಕ್ಕದವಂ ನೀಕ್ಕೇಲೋರೆಂಬಾವಾಯ್ || ೧೬ ||

ಅಂಬರಮೇ ತಣ್ಣೇರೇ ಶೋರೇ ಅರಂಶಿಯ್ಯುಂ
 ಎಂಬೆರುಮಾನ್ ನಂದಗೋಪಾಲಾ ಎಳುಂದಿರಾಯ್
 ಕೊಂಬನಾರ್ ಕೈಲ್ಲಾಂ ಕೊಳುಂದೇ ! ಕುಲವಿಳಕ್ಕೇ
 ಎಂಬೆರುಮಾಟ್ಟಿಯಶೋದಾಯ್ ಅರಿವುರಾಯ್ |
 ಅಂಬರಮೂಡರುತ್ತೋಂಗಿ ಉಲಹಳನ್ನ
 ಉಂಬರ್ ಕೋಮಾನೇ ಉರಂಗಾದೆಳುಂದಿರಾಯ್
 ಶೆಂಬೊಕ್ಕಳ.ಲಡಿಚ್ಚೆಲ್ವಾ ! ಬಲದೇವಾ !
 ಉಂಬಿಯುಂನೀಯುಂ ಉರಂಗೇಲೋರೆಂಬಾವಾಯ್ || ೧೭ ||

(೧೬) ನಾಯಕನಾಗಿ ನಿಂತ ನಂದಗೋಪನ ಅರಮನೆ ಯನ್ನು ಕಾಯುವವನೇ, ಗುಡಿ (ಬಾವುಟ) ತೋರುವ ತೋರಣದ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಕಾಯುವವನೇ, ಮಣಿ-ಗದವಿನ ಚಿಲಕ ವನ್ನು ತೆರೆಯಯ್ಯಾ! ಗೊಲ್ಲರ ಕಿರಿಯ ಮಕ್ಕಳಾದ ನಮಗೆ ದನಿ ಗೈವ ಹರೆಯನ್ನು ಮಾಯಿ ಮಣಿವಣ್ಣನು ನೆನ್ನೆಯೇ ಕೊಡುವೆ ನೆಂದನು. ಶುದ್ಧರಾಗಿ ಬಂದಿರುವೆವು, ನಿದ್ದೆಯಿಂದೇಳುವಂತೆ ಹಾಡಲು. ಬಾಯಿಂದ ಮೊದಮೊದಲೇ ತಡೆಯದೆ, ಅಮ್ಮಾ (ಅಪ್ಪಾ, ಒಡೆಯಾ!), ನೀನು ಬಿಗಿಯಾದ ನೆಲೆಯ (ಕರುಮಾ ಡದ) ಕದವನ್ನು ತೆರೆ. ಆರೈದು ಕೇಳೆನ್ನ ಹೆಣ್ಣೇ.

(೧೭) ಅಂಬರ, ತಣ್ಣೀರು, ಅನ್ನ, ಇವನ್ನು ದಾ... ಮಾಡುವ ನನ್ನೊಡೆಯಾ! ನಂದಗೋಪಾಲಾ! ಏಳಯ್ಯಾ ಲತಾಂಗಿಯರೆಲ್ಲರ ಚಿಗುರೇ (ರಾಣಿಯೇ), ಕುಲದ ಬೆಳಕೇ. ನಮ್ಮ ಯಜಮಾನಿ ಯಶೋದೆಯೇ, ಏಳವ್ವಾ. ಅಂಬರ(ಆಕಾಶ) ವನ್ನು ನಡುವೆ ಹರಿದು ಬೆಳೆದು ಲೋಕವನ್ನಳೆದ ದೇವರೊಡೆಯನೇ, ನಿದ್ರಿಸದೆ ಏಳಯ್ಯಾ! ಚೆಂಬೊನ್ನನೇವುರದಡಿಯ ಚೆಲುವಾ, ಬಲದೇವಾ, ತಮ್ಮನೂ ನೀನೂ ನಿದ್ದೆಗೈಯಬೇಡಿ. ಆರೈದು ಕೇಳೆನ್ನ ಹೆಣ್ಣೇ.

ಉನ್ನು ಮದಹಳಿತ್ತನೋಡಾದ ತೋಳ್ವಲಿಯನ್
 ನನ್ನ ಗೋಪಾಲನ್ ಮರುಮಹಳೇ ! ನಪ್ಪಿನ್ನಾ ಯ್
 ಕಂದಂ ಕಮಳುಂ ಕುಳ.ಲೀ ಕಡೈ ತಿರವಾಯ್
 ವಂದೆಂಗುಂ ಕೋಳಿ.ಯಕ್ಕೈ.ತ್ತನಹಾಣ್ ಮಾದವಿ |
 ಪ್ಪನ್ನಲ್ ಮೇಲ್ ಪಲ್ ಕಾಲ್ ಕುಯಿಲಿನಂಗಳ್ ಕೂವಿನಹಾಣ್
 ಪನ್ನಾರ್ ವಿರಲಿ ಉನ್ ಮೈತ್ತುನನ್ ಪೇರ್ ಪಾಡ
 ಶೆನ್ನಾ ಮರೈಕ್ಕೈಯಾಲ್ ಶೀರಾರ್ ವಕ್ಕೈಯೊಲಿಪ್ಪ
 ವನ್ನು ತಿರವಾಯ್ ಮಹಿಳ್.ನ್ನೇಲೋರೆಂಬಾವಾಯ್ || ೧೮ ||

ಕುತ್ತು ವಿಳಕ್ಕೇರಿಯ ಕೋಟ್ಟುಕ್ಕಾಲ್ ಕಟ್ಟಿಲ್ ಮೇಲ್
 ಮತ್ತಿನ್ನ ಪಂಜ ಶಯನತ್ತಿನ್ ಮೇಲೇರಿ
 ಕೊತ್ತಲರ್ ಪೂಂಕುಳ.ಲ್ ನಪ್ಪಿನ್ನೈ ಕೊಂಗೈಮೇಲ್
 ವೈತ್ತು ಕೈಡನ್ನ ಮಲರ್ ಮಾರ್ ಪಾ ! ವಾಯ್ ತಿರವಾಯ್ |
 ಮೈತ್ತಡಂ ಕಣ್ಣಿನಾಯ್ ! ನೀ ಉನ್ ಮಣಾಳನೈ
 ಎತ್ತನೈಪೋದುಂ ತುಯಿಲೆಳ. ವೊಟ್ಟುಯ್ ಹಾಣ್
 ಎತ್ತನೈಯೇಲುಂ ಪಿರಿವಾತ್ತಹಿಲ್ಲಾಯಾಲ್
 ತತ್ತುವಮನ್ನು ತಹವೇಲೋರೆಂಬಾವಾಯ್ || ೧೯ ||

(೧೮) ಮದಗಜವನ್ನು ತಳ್ಳುವಂತಹ, [ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ] ಓಡದ (ಹಿಂಜರಿಯದ), ತೋಳ್ ಬಲವುಳ್ಳ ನಂದಗೋಪಾಲನ ಮರುಗಳೇ (ಸೊಸೆಯೇ), ನಪ್ಪಿನ್ನೆಯೇ, ಗಂಧವನ್ನು ಬೀರುವ ಕುರುಳವಳೇ, ಕದವ ತೆರೆಯೇ. ಬಂದು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಕೋಳಿ ಕೂಗುತ್ತಿವೆ ಕಾಣೇ. ಮಾಧವಿಯ ಹಂದರದ ಮೇಲೆ ಹಲವು ಸಲ ಕೋಗಿಲೆ ಹಿಂಡುಗಳು ಕೂಗುತ್ತವೆ ಕಾಣೇ. ಚೆಂಡನ್ನು ಹಿಡಿದಿರುವ ಬೆರಳವಳೇ, ನಿನ್ನ ಬಳಿ ಮಲಗಿರುವವನ ಹೆಸರನ್ನು ಹಾಡಲು, ಚಿಂದಾವರಿಯ ಕೈಯಿಂದ, ಅಂದವಾದ ಬಳಿ ಉಲಿಯುವಂತೆ, ನಲಿದು ಬಂದು ತೆರೆಯವ್ವಾ ! ಆರೈದು ಕೇಳೆನ್ನ ಹೆಣ್ಣೇ.

(೧೯) ಮಂಗಳ ದೀಪ ಉರಿಯಲು, ಕೋಡಿನ (ದಂತದ) ಕಾಲಿನ ಮಂಚದಮೇಲೆ ಮೆದುವಾದ ಹತ್ತಿಯ ಶಯನದ ಮೇಲೇರಿ, ಗೊಂಚಲು ಗೊಂಚಲಾಗಿ ಅರಕುವ ಹೂವುಳ್ಳ ಕುರುಳಿನ ನಪ್ಪಿನ್ನೆಯ ಮೊಲೆಯ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟು ಕೆಡೆದ ಮಲೆ ರೆಡೆಯವನೇ, ಬಾಯ್ತೆರೆಯಯ್ಯಾ. ಕಾಡಿಗೆಯ ನಿಡುಗಣ್ಣವಳೇ, ನೀನು ನಿನ್ನ ವರನನ್ನು ಕೊಂಚಹೊತ್ತೂ ನಿದ್ರೆಯಿಂದೇಳಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ ಕಾಣೇ. ಕೊಂಚ ವಾದರೂ ವಿರಹವನ್ನು ತಾಳಲಾರೆ ಯಲ್ಲಾ ! [ಇದು] ತತ್ತ್ವವಲ್ಲ, ತಕ್ಕುದಲ್ಲ. ಆರೈದು ಕೇಳೆನ್ನ ಹೆಣ್ಣೇ.

ಮುಪ್ಪತ್ತುಮೂವರಮರರು ಮುನ್ಶೆನ್ನು
 ಕಪ್ಪಂ ತವಿರುಂ ಕಲಿಯೇ ತುಯಿಲೆಳಾ.ಯ್
 ಶೆಪ್ಪಮುಡೈಯಾಯ್ ! ತಿರಲುಡೈಯಾಯ್ !, ಶೆತ್ತಾರ್ರು
 ವೆಪ್ಪಂ ಕೊಡುಕ್ಕುಂ ವಿಮಲಾ ! ತುಯಿಲೆಳಾ.ಯ್ |
 ಶೆಪ್ಪನ್ನ ಮೆನ್ ಮುಲೈ ಶೆವ್ವಾಯ್ ಚ್ಚಿರುಮರುಂಗುಲ್
 ನಪ್ಪಿನ್ನೈ ನಂಗಾಯ್ ! ತಿರುವೇ ತುಯಿಲೆಳಾ.ಯ್
 ಉಕ್ಕಮುಂ ತಟ್ಟೊಳಿಯಂ ತನ್ನನ್ ಮಣಾಳನೈ
 ಇಪ್ಪೋದೇ ಎಮ್ಮೈ ನೀರಾಟ್ಟೀಲೋರೆಂಬಾವಾಯ್ || ೨೦ ||

ವಿತ್ತ ಕಲಂಗಳ್ ಎದಿರ್ಪೊಂಗಿ ಮೀದಳಿಪ್ಪ
 ಮಾತ್ತಾದೇ ಪಾಲ್ ಶೊರಿಯುಂ ವಳ್ಳಲ್ಪೆರುಂಪಶುಕ್ಕಳ್
 ಆತ್ತಪ್ಪಡೈತ್ತಾನ್ ಮಹನೇ ! ಅರಿವುರಾಯ್
 ಊತ್ತಮುಡೈಯಾಯ್ ! ಶೆರಿಯಾಯ್ ! ಉಲಹಿನಿಲ್
 ತೋತ್ತಮಾಯ್ ನಿನ್ನ ಶುಡರೇ ! ತುಯಿಲೆಳಾ.ಯ್
 ಮಾತ್ತಾರುನಕ್ಕು ವಲಿತುಲೈನ್ನುನ್ ವಾಶಲ್ ಕಣ್
 ಆತ್ತಾದು ವನ್ನುನ್ನ ಡಿಸಣಿಯುಮಾವೋಲೇ
 ಪೋತ್ತಿಯಾಂ ವನ್ನೊಂ ಮಹಿಳ್.ನ್ನೇಲೋರೆಂಬಾವಾಯ್ ೨೧ ||

(೨೦) ಮುವ್ವತ್ತುಮೂವರಮರಗೂ ಮುಂದೆ ಸಂದು (ಹೋಗಿ) ಕಂಪವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವ ಕಲಿಯೇ, ಸುಸಿಲಿನಿಂ ದೇಳಯ್ಯಾ. ಸರಳ ಸ್ವಭಾವದವನೇ, ಪರಾಕ್ರಮವುಳ್ಳವನೇ, ಶತ್ರುಗಳಿಗೆ ದುಃಖವನ್ನು ಕೊಡುವ ವಿಮಲಾ, ನಿರ್ದೈಯಿಂ ದೇಳಯ್ಯಾ. ಕಲಶದಂತಹ ಮೆಲ್ಲೊಲೆಯ, ಚೆಂದುಟಿಯ, ಕಿ ರಿ ನ ಡು ವಿ ನ ನಪ್ಪಿನ್ನೆನಂಗಿಯೇ, ಸಿರಿಯೇ, ನಿರ್ದೈಯಿಂ ದೇಳವ್ವಾ. ಬೀಸಣಿಗೆಯನ್ನೂ ಕನ್ನಡಿಯನ್ನೂ ತಂದು ನಿನ್ನ ನಲ್ಲನಿಗೂ ನನಮಗೂ ಈ ಹೊತ್ತೇ ನೀರಾಟ (ಸ್ನಾನ)ಮಾಡಿಸು. ಆರೈದು ಕೇಳಿನ್ನ ಹೆಣ್ಣೇ.

(೨೧) ಹಿಡಿದ ಕೊಡಗಳು ಎದುರಿನಲ್ಲೇ ಹೊಂಗಿ(ಉಕ್ಕಿ) ಮೇಲೆ ಹರಿಯುವಂತೆ ಎಡೆಬಿಡದೆ ಹಾಲ್ಸುರಿಸುವ ಉದಾರಿ ಗಳಾದ ಹಿರಿಯ ಹಸುಗಳನ್ನು ಹೇರಳವಾಗಿ ಪಡೆದವನ ಮಗನೇ, ಅರಿತೇಳಯ್ಯಾ. ಆಶ್ರಿತವತ್ಸಲಾ, ಹಿರಿಯವನೇ, ಲೋಕದಲ್ಲಿ [ಎಲ್ಲರೂ ಕಾಣುವಂತೆ] ವೈದೋರಿ ನಿಂತ ಸೊಡರೇ, ಸುಸಿಲಿ ನಿಂದೇಳಯ್ಯಾ. ಹಗೆಗಳು ನಿನ್ನ ಬಲಕ್ಕೆಸೋತು, ನಿನ್ನ ಬಾಗಲಲ್ಲಿ ಆತುರದಿಂದ ಬಂದು ನಿನ್ನಡಿಯ ಸೇವಿಸುವಂತೆ ಕೈಮುಗಿದು ಮೊರೆಯಿಡುತ್ತಾ ನಾವು ಬಂದೆವು. ಆರೈದು ಕೇಳಿನ್ನ ಹೆಣ್ಣೇ.

ಅಂಗಣ್ ಮಾ ಇಾಲತ್ತರಶರ್ ಅಬಿಮಾನ
 ಬಂಗಮಾಯ್ ವಂದು ನಿನ್ ಪಳ್ಯಕಟ್ಟಿಲ್ ಕೇಳೇ
 ಶಂಗಮಿರುಸ್ಪಾಲ್ ಪೋಲ್ ವನ್ನು ತಲೈವೈಯ್ದೋಂ
 ಕಿಂಗಿಣವಾಯ್ ಚ್ಚೆಯ್ ದ ತಾಮರೈ ಪ್ಪುಪ್ಪೋಲೇ |
 ಶಿಂಗಣ್ ಶಿರಿಚ್ಚಿರಿದೇ ಎಮ್ಮೇಲ್ ವಿಳಿಯಾವೋ
 ತಿಂಗಳು ಮಾದಿತ್ತಿಯನುಂ ಎಳು.ನ್ದಾ ಪೋಲ್
 ಅಂಗಣಿರಂಡುಂ ಕೊಂಡೆಂಗಳ್ ಮೇಲ್ ನೋಕ್ಕುದಿಯೇಲ್
 ಎಂಗಳ್ ಮೇಲ್ ಶಾಬಮಿಳ್ ನ್ನಿಲೋರೆಂಬಾವಾಯ್ * || ೨೨ ||

*ಮಾರಿ ಮಲೈಮುಳೈಂಜಿಲ್ ಮನ್ನಿ ಕೈಡಂದುರಂಗುಂ
 ಶೀರಿಯ ಶಿಂಗ ಮರಿವುತ್ತು ತ್ತೀವಿಳಿ.ತ್ತು
 ನೇರಿ ಮಯಿರ್ ಪೋಂಗ ಎಸ್ಪಾಡುಂ ಪೇರ್ ನ್ನು ದರಿ
 ಮೂರಿ ನಿಮಿಲ್ ನ್ನು ಮುಳ.ಂಗಿ ಪ್ಪುರಪ್ಪಟ್ಟು |
 ಪೋದರುಮಾವೋಲೇ ನೀಪೂನೈಪ್ಪುವಣ್ಣಾ ! ಉನ್
 ಕೋಯಿಲ್ ನಿನ್ರು ಇಂಗನೇಪೋನ್ನರುಳಿ ಕೋಪ್ಪುಡೈಯ
 ಶೀರಿಯ ಶಿಂಗಾಶನತ್ತಿರುನ್ದ ಯಾಂವನ್ದ
 ಕಾರಿಯಮಾರಾಯ್ ನ್ನರುಳೇಲೋರೆಂಬಾವಾಯ್ || ೨೨ ||

(೨೨) ಅಂದವಾದ ಎಡೆಗಳಿರುವ ಹಿರಿಯ ನೆಲದ ಅರಸರು ಅಭಿಮಾನಭಂಗವಾಗಿ ಬಂದು ನಿನ್ನ ಮಲಗುವ ಮಂಚದಕೆಳಗೆ ಗುಂಪುಗುಂಪಾಗಿರುವಂತೆ ಬಂದು ಸೇರಿದೆವು. ಕಿಂಕಿಣಿ (ಕಿರು ಗಂಟೆ)ಗಳಂತೆ ಬಾಯ್ತೆರೆದ ತಾವರೆ ಹೂವಿನಂತೆ ಚಿಂಗಣ್ಣು ಕೊಂಚಕೊಂಚವಾದರೂ ನಮ್ಮಮೇಲೆ ಬೀಳಬೇಡವೋ? ತಿಂಗಳೂ ಅದಿತ್ಯನೂ [ಒಟ್ಟಿಗೇ] ಎದ್ದಂತೆ ಅಂದವಾದ ಕಂಗಳೆರಡರಿಂದಲೂ ನಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿವರೆ ನಮ್ಮಗಳ ಮೇಲಿನ ಶಾಪವಳಿಯುವುದು. ಆರೈದು ಕೇಳೆನ್ನ ಹೆಣ್ಣೇ.

(೨೩) ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಮಲೆಯ ಗವಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಕೆಡೆದು ನಿದ್ರಿಸುವ ಸಿರಿಯ ಸಿಂಗವು ಎಚ್ಚತ್ತು, ಕಣ್ಣಿಂದ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಕಾರುತ್ತಾ;—ಕಂಪುಳ್ಳ ಕೂದಲು ಮೇಲಕ್ಕೇಳಲು, ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೂ ಒಡಲನ್ನಾಡಿಸಿ ಒದರಿ, ನೀಳವಾಗಿ ನಿಮಿರಿ (ಮೈ ಮುರಿದು), ಮೊಳಗುತ್ತಾ ಹೊರಟು ಬರುವವೊಲು ನೀನೂ, “ ಪೂವೈ ” ಹೂಬಣ್ಣದವನೇ, ನಿನ್ನ ಅರಮನೆಯಿಂದ ಈ ಕಡೆ ಬಂದರುಳಿ, ವೈಭವದಿಂದ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದು, ನಾವು ಬಂದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಆರೈದರುಳು. ಆರೈದು ಕೇಳೆನ್ನ ಹೆಣ್ಣೇ.

*ಅನ್ನಿ ವ್ವಲಹ ಮಳಂದಾಯಡಿಪೋತ್ತಿ
 ಶೆನ್ನಂಗುತ್ತಿನ್ನಿ ಲಂಗೈಶೆತ್ತಾಯ್ ! ತಿರಲ್ ಪೋತ್ತಿ
 ಪೊನ್ನ ಚ್ಚಹಡಮುದೈತ್ತಾಯ್ ! ಪುಹಳ್ ಪೋತ್ತಿ
 ಕನ್ನು ಕುಣಲಾವೆರಿನ್ನಾಯ್ ! ಕಳಲ್ ಪೋತ್ತಿ |
 ಕನ್ನು ಕುಡೈಯಾ ವೆಡುತ್ತಾಯ್ ! ಕುಣಂ ಪೋತ್ತಿ
 ವೆನ್ನು ಪಹೈ ಕೆಡುಕ್ಕುಂ ನಿನ್ ಕೈಯಿಲ್ ವೇಲ್ ಪೋತ್ತಿ
 ಎನ್ನೆನ್ನುನ್ ಶೇವಹಮೇ ಎತ್ತಿಪ್ಪರೈ ಕೊಳ್ಳಾನ್
 ಇನ್ನುಯಾಂ ವಂದೋಮಿರಂಗೇಲೋರೆಂಬಾವಾಯ್ || ೨೪ ||

ಒರುತ್ತಿ ಮಹನಾಯ್ ಪ್ಪಿರನ್ನು, ಓರಿರವಿಲ್
 ಒರುತ್ತಿ ಮಹನಾಯೊಳಿತ್ತುವಳರ
 ತರಿಕ್ಕಿಲಾಸಾಹಿ ತ್ತಾನ್ ತೀಂಗು ನಿನ್ನೆನ್ನ
 ಕರುತ್ತೈಪ್ಪಿಳೈ ಪ್ಪಿತ್ತು ಕಂಜನ್ ವಯಿತ್ತಿಲ್ |
 ನೆರುವೈನ್ನ ನಿನ್ನ ನೆಡುಮಾಲೇ ! ಉನ್ನೈ
 ಅರುತ್ತಿತ್ತುವನ್ನೋಂ ಪರೈ ತರುದಿಯಾಹಿಲ್
 ತಿರುತ್ತಕ್ಕಶೆಲ್ವಮುಂಶೇವಹಮುಂ ಯಾಂ ಪಾಡಿ
 ವರುತ್ತಮುಂ ತೀರ್ನ್ನು ಮಹಿಳ್ ನ್ಡೇಲೋರೆಂಬಾವಾಯ್ || ೨೫ ||

(೨೪) ಅಂದೀಲೋಕವನ್ನಳಿದವನೇ, ನಿನ್ನ ಡಿಗೆ ಮಂಗಳವು ; ಸಂದಲ್ಲಿ ತೆಂಕಣಲಂಕೆಯನ್ನು ಗೆದ್ದವನೇ, ನಿನ್ನ ಬಲಕ್ಕೆ ಮಂಗಳವು ! ಅಳಿಯುವಂತೆ ಶಕಟವನ್ನೊದಿದವನೇ, ನಿನ್ನ ಜಸ್ಥಕ್ಕೆ ಮಂಗಳವು ! ಕರುವನ್ನು ಕುಣಲಾಗಿ (ಎಸೆಗೋಲಾಗಿ) ಎಸೆದವನೇ, ನಿನ್ನ ನೇವುರಕ್ಕೆ ಮಂಗಳವು ! ಕುಂದ (ಬೆಟ್ಟ) ವನ್ನು ಕೊಡೆಯಾಗಿ ಎತ್ತಿದವನೇ, ನಿನ್ನ ಗುಣಕ್ಕೆ ಮಂಗಳವು ! ಗೆದ್ದು ಹಗೆಯನ್ನು ಕೆಡಿಸುವ ನಿನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ವೇಲಿಗೆ ಮಂಗಳವು ! ಎಂದೆಂದೂ ನಿನ್ನ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನೇ ನುತಿಸಿ ಹರೆಯ ಕೊಳ್ಳಲು, ಇಂದು ನಾವು ಬಂದೆವಯ್ಯಾ, ದಯೆಗೈಯಾ. ಆರೈದು ಕೇಳೆನ್ನ ಹೆಣ್ಣೇ.

(೨೫) ಒಬ್ಬಳ ಮಗನಾಗಿ ಕುಟ್ಟಿ ಒಂದಿರುಳಿನಲ್ಲಿ [ಬೇರೆ] ಒಬ್ಬಳ ಮಗನಾಗಿ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಲು, [ಅದನ್ನು] ಸಹಿಸದವನಾಗಿ, ತನಗೆ ಕೇಡನ್ನು ನೆನೆದ ಕಂಸನ ಆಶಯವನ್ನಳಿಸಿ, ಅವನ ಬಸಿರಲ್ಲಿ (ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ) ಬೆಂಕಿಯನ್ನುವಂತೆ ನಿಂತ ನಿಡುದೈವವೇ, ನಿನ್ನನ್ನು ಅರ್ಥಿಸಿ ಬಂದೆವು. ಹರೆಯನ್ನು ತರುವಿಯಾದರೆ, ಸಿರಿಗೆತಕ್ಕ ಚೆಲುವನ್ನೂ ಬಲವನ್ನೂ ನಾವು ಹಾಡಿ, — ನಮ್ಮ ಕಷ್ಟವೂ — ತೀರಿ, ನಲಿಯುವೆವು. ಆರೈದು ಕೇಳೆನ್ನ ಹೆಣ್ಣೇ.

ವಾಲೇ ! ಮಣಿವಣ್ಣಾ ! ವಾರ್ಹಳಿ ನೀರಾಡುವಾನ್
 ಮೇಲ್ಮೆಯಾರ್ ಶೆಯವನಹಳಿ ವೇಂದುವನ ಕೇಟ್ಟಿಯೇಲ್
 ಇಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯೆಲ್ಲಂ ನಡುಂಗ ಮುರಲವನ

ಪಾಲನ್ನ ವಣ್ಣತ್ತುನ್ ಕಾಂಡಶನ್ನಿಯಮೇ |

ಪ್ರೇಲ್ವನ ಶಂಗಂಗಳ್ ಪ್ರೇಯ್ವಾದುದೈಯನವೇ

ಶಾಲವೈರುಂಪರೈಯೇಪಲ್ಲಾಂಡಿಶೈಪ್ಪಾರೇ

ಕೋಲವಳಕ್ಕೇ ಕೋಡಿಯೇ ಪಿತಾನಮೇ

ಅಲಿನಿಲ್ಮೆಯಾಯ್ ಆರುಳೇಲೋರೆಂಬಾಪಾಯ್ || ೨೬ ||

*ಕೂಡಾರೈ ವಿಲ್ಲುಂ ಶೀರ ಗೋವಿಂದಾ ! ಉನತನ್ನೈ

ಪ್ಪಾಡಿ ಪ್ಪರೈಕೊಂಡು ಯಾಂ ಪೆರು ಶವ್ಮಾನಂ

ನಾಡುಂಪುಹಳುಂ ಪರಿಶಿನಾಲನನೃಪ

ಶೂಡತಮೇ ತೋಕ್ಕುಯೇ ತೋಡೇ ರೆಪ್ಪುವೇ |

ಕಾಂಡತಮೇ ಯೆನ್ನ ನೈಯ ಪ್ಪಲ ಕಲನುಂ ಯಾ ಮಣಿವ್ರೇಂ

ಆದೈಯರುಂಪ್ಪೇಂ ಆದನ್ನೆನಿ ನಾವಾಲುಕೋರು

ನೂಡೆ ನೆಯಪೆಯದು ಮುಳಂ ಗೈವಳಿ ವಾರ

ಕೂಡಿಯಿರುನ್ನು ಕುಳಿರಾ ನ್ನೇಲೋರೆಂಬಾವಾಯ್ || ೨೭ ||

(೨೬) ಹಿರಿಯವನೇ, ಮಣವಣ್ಣಾ !, ಮಾರ್ಗಶಿರ
 ಸ್ನಾನವನ್ನು ಮಾಡಲು ಹಿಂದಿನವರು ಮಾಡುವ ಆಚಾರಗಳನ್ನು
 ಗೈಯಬೇಡುವೆವು,-ಕೇಳುವಿಯಾದರೆ. ಭೂಮಿಯೆಲ್ಲಾ ನಡುಗು
 ವಂತೆ ಮೊಳಗುವ, ಹಾಲಿನಂಥ ಬಣ್ಣದ, ನಿನ್ನ ಪಾಂಚಜನ್ಯವನ್ನೇ
 ಹೋಲುವ ಅಗಲವಾದ (ಹೆಸರಾಂತ) ಶಂಖಗಳು, ಬಲುಹಿರಿಯ
 ಹರೆ, “ ಪಲ್ಲಾಂಡು ” (ಮಂಗಳಗೀತೆ) ಹಾಡುವವರು, ಮಂಗಳ
 ದೀಪ, ಗುಡಿ, ವಿತಾನ (ಮೇಲ್ಕಟ್ಟು), ಇವನ್ನು, ಆಲದೆಲೆಯ
 ಮೇಲೆ ಪವಡಿಸಿರುವವನೇ, ದಯೆಗೈ. ಆರೈದು ಕೇಳಿನ್ನ ಹೆಣ್ಣೇ.

(೨೭) [ನಿನ್ನೊಡನೆ] ಕೂಡದವರನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವ ಗುಣದ
 ಗೋವಿಂದಾ, ನಿನ್ನನ್ನು ಹಾಡಿ, ಹರೆಯನ್ನುಕೊಂಡು, ನಾವು
 ಪಡೆಯುವ ಸನ್ಮಾನವಿದು :—ನಾಡು ಹೊಗಳುವಂತೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ
 ರುವ ಕೈಬಳೆ, ತೋಳ್‌ಬಳೆ, ಓಲೆ, ಕಿವಿಹೂವು, ನೇವುರ ಎಂದು
 ನುಡಿಯುವ ಎಲ್ಲಾ ಬಗೆಯ ಒಡವೆಗಳನ್ನೂ ನಾವು ತೊಡುವೆವು,
 ಬಟ್ಟಿಯುಡುವೆವು ; ಅದರ ಮೇಲೆ ಹಾಲೂ ಅನ್ನವೂ ಮುಚ್ಚು
 ವಂತೆ ನೆಯ್ಯ ಹುಯ್ದು ಮೊಳಗೈಬಳಿ ಅದು ಹರಿಯುವಂತೆ
 ಕೂಡಿದ್ದು ತಣ್ಣಗಿರುವಾ ! ಆರೈದು ಕೇಳಿನ್ನ ಹೆಣ್ಣೇ.

ಕರವೈಹಳಾ ಪಿನ್ಶೆನ್ನು ಕಾನಂ ಶೇರ್ನ್ದುಣ್ ಬೋಂ
 ಅರಿವೊನ್ನು ಮಿಲ್ಲಾದವಾಯ್ ಕ್ಕುಲತ್ತಿಲ್ ಉನ್ತನ್ನೈ
 ಪಿರವಿಪೆರುನ್ನೈ ಪುಣ್ಣಿಯಂ ಯಾಮುಡೈಯೋಂ
 ಕುರೈವೊನ್ನು ಮಿಲ್ಲಾದ ಗೋವಿಂದಾ ! ಉನ್ತನ್ನೋಡು |
 ಉರವೇಲ್ ನಮಕ್ಕಿಂಗೋಳಿ. ಕ್ಕು ಒಳಿಯಾದು
 ಅರಿಯಾದಪಿಳ್ಳೈಹಳೋಂ ಅನ್ನಿನಾಲ್ ಉನ್ತನ್ನೈ
 ಚ್ಚಿರುಪೇರಳೈ ತ್ತನವುಂ ಶೀರಿಯರುಳಾದೇ
 ಇರೈವಾ ! ನೀ ತಾರಾಯ್ ಪರೈಯೇಲೋರೆಂಬಾವಾಯ್ ||೨೮||

*ಶಿತ್ತಂ ಶಿರುಕಾಲೇವನ್ನುನ್ನೈಚ್ಚೇವಿತ್ತು ಉನ್
 ಪೊತ್ತಾಮರೈಯಡಿಯೇ ಪೋತ್ತುಂ ಪೊರುಳ್ ಕೇಳಾಯ್
 ಪೆತ್ತಂ ಮೇಯ್ ತ್ತುಣ್ಣುಂ ಕುಲತ್ತಿಲ್ ಪಿರನ್ನು ನೀ
 ಕುತ್ತಿ ವಲಿಂಗಳೈಕ್ಕೊಳ್ಳಾಮಲ್ ಪೋಹಾದು |
 ಇತ್ತೈಪ್ಪರೈಕೊಳ್ಳಾನನ್ನು ಕಾಣ್ ಗೋವಿಂದಾ
 ಎತ್ತೈಕ್ಕುಂ ಏಳೇಳ. ಪಿರವಿಕ್ಕುಂ ಉನ್ತನ್ನೋಡು
 ಉತ್ತೋಮೇಯಾವೋಂ ಉನಕ್ಕೇನಾಮಾಳಶೆಯ್ವೋಂ
 ಮತ್ತೈ ನಂ ಕಾಮಂಗಳ್ ಮಾತ್ತೇಲೋರೆಂಬಾವಾಯ್ || ೨೯ ||

(೨೮) ಕರೆಯುವ ಹಸುಗಳನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಕಾಡನ್ನು ಸೇರಿ [ನಾವು] ಉಣ್ಣುವೆವು. ಅರಿವೊಂದೂ ಇಲ್ಲದ ಗೋಪಕುಲದಲ್ಲಿ ನೀನು ಹುಟ್ಟುವ ಪುಣ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದವರು ನಾವಯ್ಯಾ ! ಕೊರೆಯೊಂದೂ ಇಲ್ಲದ ಗೋವಿಂದಾ, ನಿನ್ನೊಡನೆ ನಮಗೆ ಇರುವ ನಂಟು ಇಲ್ಲಿ [ಯಾರಿಂದಲೂ] ಬಿಡಿಸಲಾಗದಂತಹದು. [ಏನನ್ನೂ] ಅರಿಯದ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು, ನಾವು, ಪ್ರೇಮದಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು ಕಿರಿಯ ಹೆಸರಿಂದ ಕರೆದರೂ ಕೋಪಿಸಿಕೊಳ್ಳದೇ, ಎರೆಯಾ, ನೀನು ಹರೆಯನ್ನು ತಾರಯ್ಯಾ ! ಆರೈದು ಕೇಳೆನ್ನ ಹೆಣ್ಣೇ.

(೨೯) ಮುಮ್ಮುಂಜಾನೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿನ್ನನ್ನು ಸೇವಿಸಿ ನಿನ್ನ ಹೊಂದಾವರೆಯಡಿಯನ್ನು ನುತಿಸುವುದೇ ನಮ್ಮಾಸೆ, ಕೇಳಯ್ಯಾ ! ಹಸುವನ್ನು ಮೇಯಿಸುತ್ತಾ ಉಣ್ಣುವ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ನೀನು [ನಿನ್ನ] ಅಂತರಂಗ ಕೈಂಕರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳದೆ ಹೋಗಬೇಡ. ಈ ಹರೆಯನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವವರು ನಾವಲ್ಲ ಕಾಣಿಪ್ಪಾ, ಗೋವಿಂದಾ ! ಎಲಾ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಏಳೇಳೂ ಹುಟ್ಟಿಗೂ ನಿನ್ನೊಡನೆ [ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ] ನಂಟರೂ ನಾವಾಗುವೆವು ; ನಿನಗೇ ನಾವು ಆಳಾಗಿ ಸೇವೆ ಗೈಯುವೆವು. ಮತ್ತೆ ಉಳಿದ ನಮ್ಮ ಕಾಮ (ಆಸೆ)ಗಳನ್ನು ಮಾರ್ಪಡಿಸು. ಆ ರೈದು ಕೇಳೆನ್ನ ಹೆಣ್ಣೇ.

ವಂಗಕ್ಕಡಲ್ ಕಡೈನ್ನ ಮಾದವನೈಕ್ಕೇಶವನೈ
ತಿಂಗಳ್ ತಿರುಮುಹತ್ತು ಚ್ಚೆಯಿಳೈಯಾರ್ ಶೆನ್ನಿರೈಂಜಿ
ಅಂಗಪ್ಪರೈಕೊಂಡವಾತ್ತೈ ಅಣಿಪುದುನೈ

ಪೈಂಗಮಲತಣ್ಣರಿಯಲ್ ಪಟ್ಟರ್ ಪಿರಾನ್ ಕೋದೈಶೊನ್ನ
ಶಂಗತ್ತಮಿಳ. ಮಾಲೈ ಮುಪ್ಪದುಂ ತಪ್ಪಾಮೇ
ಇಂಗಿಪ್ಪರಿಶುರೈಪ್ಪಾರ್ ಈರಿರಂಡುಮಾಲ ವರೈತ್ತೋಳ್
ಶೆಂಗಳ್ ತಿರುಮುಹತ್ತು ಚೆಲ್ವತ್ತಿರುಮಾಲಾಲ
ಎಂಗುಂ ತಿರುವರುಳಪೆತ್ತು ಇನ್ನುರುವರೆಂಬಾವಾಯ್ || ೩೦ ||

ಅಡಿವರವು (ಪದಗಳೆ ಆದ್ಯಕ್ಷರ ಸೂಚಿ)

ಮಾರ್ಹಳಿ. , ವೈಯಂ, ಓಂಗಿ, ಆಳಿ. , ಮಾಯ್, ಪುಳ್ಳು,
ಕೇಶು, ಕೇಳ್ವಾನಂ, ತೂಮಣಿ, ನೋತ್ತು, ಕತ್ತು, ಕನ್ನೈತ್ತು,
ಪುಳ್ಳು, ಉಂಗಳ್, ಎಲ್ಲೇ, ನಾಯಹನ್, ಅಂಬರಂ, ಉನ್ನ
ಕುತ್ತು, ಮುಪ್ಪತ್ತು, ಎತ್ತ, ಅಂಗಣ್, ಮಾರಿ, ಅನ್ನಿ, ಒರುತ್ತಿ
ಮಾಲೇ, ಕೂಡಾರೈ, ಕರವೈ, ಶಿತ್ತಂ, ವಂಗಂ, ತೈ.

ಅಂಥಾಳ್ ತಿರುವಡಿಹಳೇ ಶರಣಂ

ಕೋದೈ ಪಿರನ್ನವೂರ್ ಗೋವಿಂದನ್ ವಾಳು.ಮಾರ್,
ಶೋದಿಮಣಿಮಾಡಂ ಶೋಸ್ತುಮೂರ್,-ನೀದಿಯಾಲ್
ನಲ್ಲಪತ್ತರ್ ವಾಳು.ಮೂರ್ ನಾನ್ ಮರೈಹಳೋದುಮೂರ್
ವಿಲ್ಲಿಪುತ್ತೂರ್ ವೇದಕ್ಕೋನೂರ್
ಪಾತಕಂಗಳ್ ತೀರ್ಕ್ಕುಂ ಪರಮನಡಿಹಟ್ಟುಂ | ವೇದಮನೈ
ತ್ತುಕ್ಕುಂವಿತ್ತಾಹುಂ | ಕೋದೈತಮಿಳ್ ಐಯೈನ್ನಮೈನ್ನಂ
ಅರಿಯಾದಮಾನಿಡರೈ, | ವೈಯಂಶುಮಪ್ಪುದುಂ ವಂಬು ||

(೩೦) ದೋಣಿಗಳಿರುವ ಕಡಲನ್ನು ಕಡೆದ ಮಾಧವನನ್ನು, ಕೇಶವನನ್ನು, ತಿಂಗಳ ಸಿರಿವೊಗದ ಚೆಂದೊಡಿಗೆಯವರು ಸಂದು ನುತಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಹರೆಯನ್ನು ಕೊಂಡ ಪರಿಯನ್ನೊರೆದ, ಅಣಿ “ ಪುದುವೈ ” ಯ ಅಂದವಾದ ಕಮಲದ ತಣ್ಣೆಮಾಲೆಯ ಭಟ್ಟರ ಹಿರಿಯನ, ಗೋದೆಯ ಸಂಘದ ತಮಿಳು ಮಾಲೆಯ ಮೂವತ್ತು ಪದ್ಯಗಳನ್ನೂ ತಪ್ಪದೆ ಇಂತೀ ತೆರದೊಳೊರೆಯುವವರು ಈರೆರಡು ಹಿರಿಯ ಗಿರಿಯ ತೋಳಿನ, ಚೆಂಗಣ್ಣು ಸಿರಿವೊಗದ ಸಂಪತ್ತಿನ, ಸಿರಿಲೋಲನಿಂದ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಸಿರಿಯರುಳನ್ನು ಪಡೆದ ಅನಂದವನ್ನು ಹೊಂದುವರು, ಆರೈದು ಕೇಳೆನ್ನ ಹೆಣ್ಣೇ.

ತನಿಪದ್ಯಗಳು

ಗೋದೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಊರು ಗೋವಿಂದನು ಬಾಳುವ ಊರು, ಜ್ಯೋತಿಸ್ಸಿಳ್ಳ ಮಣಿಮಾಡಗಳಿಂದ ಬೆಳಗುವ ಊರು, ನಿಯತಿಯಿಂದ ಸದಾ ಭಕ್ತರಿರುವ ಊರು, ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳನ್ನೂ ಓದುವ ಊರು, ವಿಲ್ಲಿಪುತ್ತೂರು, ವೇದದೊಡೆಯನ ಊರು. [ಅದು] ಪಾತಕಗಳನ್ನು ತೀರಿಸುವುದು, ಪರಮನಡಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುವುದು. ವೇದಗಳೆಲ್ಲ ಬಿತ್ತವಾಗಿರುವ ಗೋದೆಯ ತಮಿಳಿನ ಐದೈದು ಮತ್ತು ಐದು ಪದಗಳನ್ನು ಅರಿಯದ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಭೂಮಿ ಹೊರುವುದು ದಂಡ.—ಅಪ್ಪಿಳ್ಳೈ.

ವಾಳಿ. ತಿರುನಾಮಂ

ತಿರುವಾಡಿಪ್ಪೂರತ್ತಿಲ್ ಶೆಹತ್ತುದಿತ್ತಾಳ್. ವಾಳಿಯೇ
 ತಿರುಪ್ಪಾವೈ ಮುಪ್ಪದುಂ ಶೆಪ್ಪಿನಾಳ್ವಾಳಿಯೇ
 ಪೆರಿಯಾಳ್ವಾರ್ ಪೆತ್ತೆಡುತ್ತ ಪೆಣ್ಣೆಳ್ಳೈವಾಳಿಯೇ
 ಪೆರುಂಬೂದೂರ್ ಮಾಮುನಿಕ್ಕು ಪ್ಪಿನ್ನಾನಾಳ್ವಾಳಿಯೇ
 ಒರುನೂತ್ತನಾರ್ಪತ್ತು ಮೂನ್ರುರೈತ್ತಾಳವಾಳಿಯೇ
 ಉಯರರಂಗರ್ಕ್ಕೇಕಣ್ಣಿಯು ಕನ್ನಳತ್ತಾಳವಾಳಿಯೇ
 ಮರುವಾರುಂ ತಿರುಮಲ್ಲಿ ವಳನಾಡುವಾಳಿಯೇ
 ವಣ್ ಪುದುವೈನಹರ್ಕೋದೈಮಲರ್ಪ್ಪದಂಗಳ್ವಾಳಿಯೇ

ಮಂಗಲಾಶಾಸನ ಪದ್ಯಗಳು

“ ತಿರುವಾಡಿಪ್ಪೂರ ” (ಆಷಾಢಮಾಸದ ಪುಬ್ಬಾ ನಕ್ಷತ್ರ)ದಲ್ಲಿ
 ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಉದಿಸಿದವಳಿಗೆ ಗೆಲವರಲಿ !

“ ತಿರುಪ್ಪಾವೈ ” ಮುಪ್ಪತ್ತು ಹಾಡನ್ನೂ ಒರೆದವಳಿಗೆ ಗೆಲವರಲಿ !
 ಪೆರಿಯಾಳ್ವಾರು ಪಡೆದು ಬೆಳೆಸಿದ ಹೆಣ್ಣುಮಗುವು ಗೆಲ್ಲಲಿ !
 ಪೆರುಂಬೂದೂರ್ ಮಾಮುನಿಗೆ ತಂಗಿಯಾದವಳು ಗೆಲ್ಲಲಿ !
 ಒಂದು ನೂರ ನಲವತ್ತು ಮೂರ ಪದ್ಯಗಳ (ನಾಯಿಕಾಗೀತೆ)
 ನ್ನೊರೆದವಳಿಗೆ ಮಂಗಳವು !

[ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ] ಹಿರಿಯನಾದ ರಂಗರಾಜನಿಗೇ ಮಾಲೆಯನ್ನು
 ನಲಿದು ಕೊಟ್ಟವಳಿಗೆ ಮಂಗಳವು !

ಮರುಗದಿಂದ ತುಂಬಿರುವ, ಹುಲುಸಾದ, ತಿರುಮಲ್ಲಿನಾಡಿಗೆ
 ಮಂಗಳವು !

ಉದಾರವಾದ ಪುದುವೈನಗರದ ಗೋದೆಯ ಮಲರಡಿಗಳಿಗೆ
 ಮಂಗಳವು !—ಅಪ್ಪಿಳ್ಳೈ.

ಅ ನು ಬಂಧ

೧. ತಮಿಳು ಕನ್ನಡ ವರ್ಣಮಾಲೆಗಳು

ಸಂಸ್ಕೃತ, ಕನ್ನಡ, ಮತ್ತು ಇತರ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ನಾನಾ ಧ್ವನಿಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಬಗೆಬಗೆಯ ವರ್ಣಗಳಿವೆ. ಆದರೆ ತಮಿಳಿನ ಕೆಲವು ವರ್ಣಗಳು ನಾನಾ ಸಂಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಧ್ವನಿಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ.

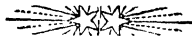
ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ವರ್ಗಪ್ರಥಮಾಕ್ಷರವು ಆ ವರ್ಗದ ಮೊದಲ ನೆಯ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಣಗಳಿಗೂ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿದೆ. ಸಂದರ್ಭಾನುಸಾರ ಅದು ಉಚ್ಚರಿಸಲ್ಪಡುವುದು. ತಮಿಳಿನ ಸ್ವರಗಳೆಲ್ಲ ಕನ್ನಡದ ಸ್ವರಗಳಂತೆಯೇ ಉಚ್ಚರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಕೆಲವು ಮುಖ್ಯವಾದ ವರ್ಣಗಳ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಸೂಚಿಸಿದೆ.

ತಮಿಳು ವರ್ಣ	ಪದಾದಿಯಲ್ಲ ಮತ್ತು ಕರ್ಕತ ವರ್ಣದ ತರುವಾಯ	ಮೃದು- ವ್ಯಂಜನದ ತರುವಾಯ	ಉಳಿದ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ
ಕ	ಕ	ಗ	ಙ
ಚ	ಚ	ಜ	ಞ
ಟ	ಟ	ಡ	ಢ
ಠ	ಠ	ಠ	ಠ
ಠ	ಠ	ಠ	ಠ
ರ.	ರ	ರ	ರ
ಳ.	ಳ. (.ಞ.)	ಳ.	ಳ.

ಶ ಬ್ಬ ಕೊ ಳ ಶ

ಪದ್ಯ	ಶಬ್ದ	ಅರ್ಥ
೧	ಪೆರೆ ನೀರಾಡು ಆಯವಾಡಿ ಕೂರ್ ವೇಲ್ ಹರೆ	ಚಂದ್ರ ವಿಾ, ಸ್ನಾನವಾಡು ಗೋಕುಲ ಹರಿತ (ವಾದ) ಒಂದು ಆಯುಧ ನಗಾರಿ, ತಮ್ಮಟೆ
೨	ನೋಂಪಿ ನೆಯ್	ನೋಹಿ, ವ್ರತ ತುಸ್ಪ
೩	ನೀಗದ ಸಿರಿ	ಅಳಿಯದ ಸಂಪತ್ತು
೪	ಶಾರ್ಙ್ಗ ನಲಿದು	ವಿಷ್ಣುವಿನಬಿಲ್ಲು ಸಂತೋಷಿಸಿ
೫	ಆಯರ	ಗೊಲ್ಲರ
೬	ರವ	ದನಿ, ಉಲಿ
೧೦	ಮರುಮಾತು ಕಂಪು ಆರುಮೆಯ	ಬದಲು ಸುವಾಸನೆ ಬಲು ಬೆಲೆ ಬಾಳುವ, ಶ್ಲಾಘ್ಯ ವಾದ
೧೧	ಇನಿಯ	ಪ್ರಿಯ
೧೩	ಬೆಳ್ಳಿ	ಶುಕ್ರಗ್ರಹ
೧೬	ಅನ್ಮಾ	ಅಸ್ಪಾ, ಒಡೆಯಾ

೧೭	ನೇವುರ	ಕಾಲ್ ಬಳೆ
೧೮	ಉಲಿಯುವಂತೆ	ಮೊಳಗುವಂತೆ
೨೦	ಕಂಪ	ನಡುಕ
	ಸುಸಿಲ್	ನಿದ್ದೆ
೨೩	ಕೆಡೆದು	ಮಲಗಿ
	ಸಿಂಗ	ಸಿಂಹ
೨೮	ಕೊರೆ	ಕೊರತೆ, ಆರೆ
೨೮	ಎರೆಯಾ	ಒಡೆಯಾ
೩೦	ಪರಿ	ಬಗೆ, ತೆರ, ಪ್ರಕಾರ
	ಅಣೆ	ಸಿಂಗಾರವಾಗಿರುವ, ಅಂದವಾದ

ತಿ ದ್ವ ಪ ಡಿ .

ಅನುವಾದಕನಂತೆ ಮುದ್ರಕರಿಗೂ ಒಂದು ತಪ್ಪು ಇಲ್ಲದೆ ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಅಚ್ಚು ಮಾಡುವ ಆಸೆಯಿತ್ತು. ಆದರೆ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥ ಪ್ರಕಟವಾಗಬೇಕೆಂಬ ಆತುರದಿಂದ ಹಲವು ಅಚ್ಚಿನ ತಪ್ಪುಗಳು ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿರುವಂತೆ ಸನ್ನಿವೇಶ ಒದಗಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಬಹಳ ದುಃಖವಾಗಿದೆ. ಜುಲೈ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ, ಈ ಗ್ರಂಥ ಮುದ್ರಣಶಾಲೆಯನ್ನು ಸೇರಿದ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೇ, ಅಂಜಿಯ ಮುಷ್ಕರ ಆಸೇತು ಹಿಮಾ

ಚಲವಾಗಿ ಹರಡಿ ಬಹು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ನಿಲ್ಲದೆ ಹೋದುದರಿಂದ ಮೈಸೂರಲ್ಲಿದ್ದ ಮುದ್ರಕರಿಗೂ ಬಾಗೇಶಪುರದಲ್ಲಿದ್ದ—ಸುಮಾರು ಎಂಬತ್ತೈಳು ಮೈಲಿಗಳ ಅಂತರ ಎರಡು ಸ್ಥಳಗಳಿಗೂ ಇದೆ— ಅನುವಾದಕನಿಗೂ ಪತ್ರವ್ಯವಹಾರದ ಸೌಕರ್ಯ ತಪ್ಪಿ ಹೋದುದು ಈ ಮುದ್ರಾರಾಕ್ಷಸರ ಪ್ರಾಬಲ್ಯಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಉತ್ತೇಜನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿತು. ಉದಾ : ಐದು ದಿನಗಳಿಂದ ಒಂದು ವಾರದವರೆಗೂ ಅಚ್ಚಿನ ಕರಡುಗಳು ಬಾಗೇಶಪುರದಿಂದ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಹೋಗುವುದು ತಡವಾಗಿದೆ. “ ವಂದನೆ ” ೨೫ ರ ಬದಲು ೨೪ ನೇ ಪುಟ ದ ಲ್ಲಿದೆ. ಮುಂದಿನ ಮುದ್ರಣದಲ್ಲಿ ಈ ದೋಷಗಳನ್ನು ತಿದ್ದಿ ಹಾಲುಕಾಗದದಮೇಲೆ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಆಸೆ ಇದೆ. ಆ ದಿನ ಬೇಗ ಬರಲಿ ! —ಅನುವಾದಕ.

ಪುಟ	ಸಾಲು	ತಪ್ಪು	ಒಪ್ಪು
ಮುಖಪತ್ರ	೨	ರಾಮಾನುಜಾಯ, ರಾಮಾನುಜಾಯ	
	೨೦	ಶ್ರೀವೈಯಸಂವರ್ಷಿ - -ಸಂವತ್ಸರ	
ಮುಖಪತ್ರದ			
ಹಿಂಭಾಗ	೫	ಮೇಲಕೋಟೆ	ಮೇಲುಕೋಟೆ
ಮುನ್ನುಡಿ	ii ೧೧	ತತ್ವ	ತತ್ತ್ವ
	iii ೧	ಶ್ರಿನಿವಾಸೈಯಂಗಾರ್	ಶ್ರೀ.....
ಸಮರ್ಪಣೆ	೧೨	ಗುರುಗಳತಂಗಿ	ಗುರುಗಳ ತಂಗಿ
ಅರಿಕೆ	೩	೨೦	ಒಂದು
,,	೪	೧೮	ಒಂದು
		ಲಯದ	ವಿದ್ಯಾಲಯದ

ಅರಿಕೆ	೬	೩	ಕಳುಸಿಸಬೇಕೆಂದೂ	ಕಳುಹಿಸ - -
,,	೧೨	೧೪	ಯೋಗವೇದಾನ್ತ	ಯೋಗ ವೇ
,,	೧೨	೧೯	ಗ್ರಂಥಕರ್ತು	ಗ್ರಂಥಕರ್ತೃ
	೧೩	೧೯	ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ	ಶ್ರದ್ಧೆ.....
,,	೧೪	೮	ಹಸ್ತಪ್ರತಿಕೆ	ಹಸ್ತಪ್ರತಿ
		೧೩	ಮೊದಲಾದ	ಮೊದಲ
,,	೧೬	೧೫	ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ	ಸೇರಿಸಿದೆ.
,,	೧೮	೪	ನಾಚ್ಚಾರ್ಯಾರ್	ನಾಚ್ಚಾರ್
		೩	ಮುದ್ರಿಸಿದೆ	ಮುದ್ರಿಸಿದೆ,
೨೦			ಷ.	.ಷ.
೨೦		೧	ಶಾಮರಾವ್	ರಾಮರಾವ್
೨೬		೧೯	ವೇದಾಂತಾಚಾರ್ಯರ	ವೇದಾಂತಾಚಾರ್ಯ
	೧	೧೧	ಪಿತನೆಂದಿನಿಸಿಹ	-ದೆ-
	೩	೬	ಗುರುಗಳು	ಗುರುಗಳೂ
	೪	೮	ಪರಸವೃದ್ಧಿಯನ್ನ	-ನ್ನು
,,	,,		ಸಹನೆಯಿಲ್ಲದ	ಸಹಿಸದ
೫		೧೩	ನೆಲಸಿರುವ	-ಲೆ-
,,		೧೮	ತನಗಾಗುವ	ತನಗಾವ
,,		೧೮	ಇಲ್ಲ ಎಂದು	-ಎಂದು ನಂಬಿದ
೨೨		೧೫	ನರಸಿಹ್ಮಾಚಾರ್ಯ F - -	- ಯು F
,,		೧೯	ಆಶಿಸುವರೂ	ಆಶಿಸುವವರೂ.
೭		೨೦	ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿವೆ- -	ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿವೆ

೭	೨೨	ಹತ್ತ	ಹತ್ತು
೮	೧೮	ಭಗವತ್ಪಸಾದ	- -ಪ್ರ-
೧೦	೧೫	ಚಿಕ್ಕದೇವರಾಜರ	-ರಾಜ
೧೦	೧೮	(ಶ್ರೀ ಕಲ್ಪಿ)	(ಶ್ರೀಕಲ್ಪಿ),
೧೧	೭	ಗಿರಿಯೊಡೆಯ-	ಸಿರಿ- -
”	೧೭	ವಾತ್ಸಲ	ವಾತ್ಸಲ್ಯ
”	೨೦	ಪುರುಷಾರ್ಥ	ಪುರುಷಾರ್ಥ
೧೨	೧೫	ಭಗವತ್ಪರತ್ವ	ಭಗವತ್ಪರತ್ವ
೧೩	೪	ರೂಪಕ್ಕೆ	ಭಗವಂತನ ರೂಪಕ್ಕೆ
೧೩	೪	ಏನು	ಯಾವ
೧೩	೧೦	ಮೆರೆವಣಿಗೆ	ಮೆರ -
೧೪	೩	ಆಯೋನಿಜೆ	ಅ- -
೧೪	೫	ಪೂರ್ವ ಫಲ್ಲುನಿ	- -ಫಲ್ಲುನೀ
೧೪	೬	ಶ್ರೀ ವಿಲ್ಲಿ ಪೂ-	-ಪು-
೧೪	೧೩	ಶ್ರೀ ಭೂನಿಳಾ	ನೀಳಾ
೧೫	೫	ಪಾಣಿಯಾದ ಪಾಣಿಯೂ ಆದ	
”	೨೧	ಒಪ್ಪುಂಟು.	ಒಪ್ಪುಂಟು
೧೭	೨	ಹಿರಿಮೆಯೆನ್ನು	ಯನ್ನು
”	೧೯	ಆಧಿಕಾರಿ....	ಅಧಿಕಾರಿ
೧೮	೫	ವ್ಯತಾಸ್ಯ	ವ್ಯತ್ಯಾಸ
೧೮	೧೬	ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ.....	ದ್ದಾರೆ.
”	೨೧	-ಸಮೃದ್ಧಿ	-- ಅನುಭವವನ್ನು

೨೦	೯-	ಸಲುಪುಂಸ್ತ್ವದ..ಸಲು ಪುಂಸ್ತ್ವದ	
೨೦	೧೬	ಅನ್ವಾಪದೇಶಕ್ಕೆ	ಅನ್ವಾ- -
೨೧	೧	ಮಣಿಪ್ರವಾಳ-....	“ ಮಣಿಪ್ರವಾಳ ”
೨೧-	೧೦	ತಿರುಮೊಳಿ. ”	ತಿರುಮೊಳಿ.”,
೨೧-	೧೩	ಮುಡಿದುಕೊಟ್ಟು,	-ಕೊಟ್ಟು
೨೩-	೧೩	ಕೋಪಸಿಕೊಂಡು	ಕೋಪಿಸಿ- -
೨೪-	೧೬	ದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾದರು--	ದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನ- -
,,	೨೦-	ಅವರ,	ಅವರು
,,	೨೧	ಕೊಂಡಾಡಿರುಮು	-ವ
೨೫-	೭	ಗೋದೆ	ಗೋದೆಗೆ
೨೬-	೧೧	ಅಧ್ಭುತವಾದ	ಅಧ್ಭುತ-
,,	೧೭	ದಗವಂತನ	ಭಗವಂತನ
೨೭	೨೭	ಭಗವದನ	ಭಗವದನು
,,	೨೧	ಉಪೇಯ	ಉಪೇಯ
೨೮-	೯	ಇವೆ	ಇವೆ.
,,	೧೩	ಪತ್ನಿಪ್ರಾಯ	ಪತ್ನೀ-
,,	೨೨	ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿದು	-ವಿದು :-
೩೧-	೧	ಮಳೆಯಾಗದೇ	ಮಳೆಯಾಗದೆ
೩೨	೨	ಕೃಷ್ಣನ	ಕೃಷ್ಣನು
,,	೪	ಎಚ್ಚರಗೊಂಡವರ	-ವರು
,,	೧೧	ಗುಣವಿದ್ದರು	-ವಿದ್ದರು
೩೩	೧೭	ತೊರದು	ತೊರೆದು
೩೫	೧	ಜನರನು	ಜನರನ್ನು

೩೩	೬	ಪುರುಷಾರ್ಥ	ಪುರುಷಾರ್ಥ.
೩೩	೧೪	ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರ್,	ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರ್
೩೮	೩	(ಅಯಿ ದೇವರಾಜ,	ಅಯಿ ದೇವರಾಜ
,,	೧೮	ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ	ತಿಳಿ-
೪೦		ಶ್ರೀಗೋದಾದೇವಿ	ದೇವಿ - -
,,	೪	ಪದ	ಪದ್ಯ
೪೧	೧೨	ಪ್ರೀತಿಸುಪೆ	-ಸುವ
೪೯	೧೮	“ ಪೂರ್ವಫಲ್ಲನೀ ”	-ಫಲ್ಲನೀ
೫೦	೭	ನಂಬೆರುವಾಳ್	-ನಂ.....ಳ್
,,	೧೩	“ಶ್ರೀಶಾನುದಾಸ”ರೆಂಬ	“-ದಾಸರೆಂಬ”
೫೬	೨	ಕೇಳಿರೋ	ಕೇಳಿರೋ
,,	೬	ಮೆಯಿಟ್ಟೆಳು. ಮೋಂ	ಮೈಯಿ-
೫೬	೧೨	ಕಯ-ಲುಹ-ಳ	ಕಯಲುಹಳ
೫೮	೬	ಶಾರ್ಜ್ಗ	} ಶಾರ್ಜ್ಗ
೫೯	೬	ಶಾಂಜ್ಗ	
೬೯	೫	ಶಂಖದವೂಲು	-ವೊಲು
,,	೧೫	ಹಾಡಿ	ಹಾಡಿ,
೬೧	೧೪	ನಾಯಕಿಯಾದ	ನಾಯಕಿ-
೬೩	೨	ಕಾಣಮ್ಮಾ	ಕಾಣಮ್ಮಾ !
,,	೭	ದೇವನನ್ನು	ದೇವನನ್ನು
,,	೮೧	ಕಣ್ ಬೆಳೆಸು=	ಕಣ್ ಬೆಳೆಸು
,,	೧೧	ಮಗಳೇ	ಮಗಳೇ,

**ದಿವ್ಯದೇಶ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರಕ ಭಕ್ತಮಂಡಲಿ
ಮೇಲು ಕೋಟೆ .**

ಅಷ್ಟೋತ್ತರ ಶತಸ್ಥಾನ ಸಾರಭೂತವಾದ ಮುಕ್ತಿಕ್ಷೇತ್ರ ವೆಂದೂ ವೈಕುಂಠವರ್ಧನ ಕ್ಷೇತ್ರ, ಗೋಮಂತಪರ್ವತ, ಇಂದಿರಾ ಕ್ಷೇತ್ರ, ದಕ್ಷಿಣ ಬದರಿಕಾಶ್ರಮ, ವೇದಾದ್ರಿ, ನಾರಾಯಣಾದ್ರಿ, ಯಾದನಾದ್ರಿ, ಯತಿಶೈಲ ಎಂದೂ ಪುರಾಣಗಳು ಕೊಂಡಾಡುವ ಇತಿಹಾಸ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಯಾತ್ರಾಸ್ಥಳವಾದ **ಮೇಲುಕೋಟೆ, ತಿರುನಾರಾಯಣಪುರಂ, ಎಂಬ ದಿವ್ಯದೇಶಕ್ಕೆ** ಬರುವ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಸಕಲ ವಿಧವಾದ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಭಗವಂತನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸುವುದೂ ಭಗವಂತನ ಕೈಂಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಸಂಭ್ರಮವಾಗಿ ಜರುಗಿಸುವುದೂ 'ಅರಲ್ಲಿ' ಆಳಿದ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಮನ್ನಾಲ್ವಡಿ ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಒಡೆಯರ ರಾಜ್ಯಭಾರದ ಬೆಳ್ಳಿಹಬ್ಬದ ಸವಿನೆನಪಿಗಾಗಿ, ಮೇಲು ಕೋಟೆಯ ಹಿರಿಯರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾದ ದಿವಂಗತ ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ಜಿ. ಶಾಮಯ್ಯಂಗಾರ್ ಮತ್ತು ಅವರ ಮಿತ್ರಮಂಡಲಿಯಿಂದ ಸ್ಥಾಪಿತವಾದ ಈ ಭಕ್ತಮಂಡಲಿಯ ಪ್ರಧಾನ ಧೈಯಗಳು.

ಚೆಲುವಿನ ನೆಲೆವೀಡೂ ಚೆಲುವನಾರಾಯಣನ ಒಲುಮೆಯ ನಾಡೂ ಆದ ಯದುಗಿರಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಜನರೂ ನಲಿದು ನಗುತ ಓಡಿಬಂದು ಚೆಲುವರಾಯನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಮಂಡಲಿಯ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಬೇಕಾಗಿ ಕೋರಿಕೆ.

ಯಂ. ಎನ್. ರಂಗಾಚಾರ್ ಭಾ. ವಂ. ರಾಘವಾಚಾರ್ಯ
ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷ

“ ಯ ದು ಗಿ ರಿ ”

ಮೇಲುಕೋಟಿಯ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಕೈಬರಹದ
ತ್ರೈ ಮಾ ಸಿ ಕ .

(೧೯೪೦ ರಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿತವಾದುದು)

ಸಂಪಾದಕರು :

ಆಯಂಗಾರ್ ನ. ಶ್ರೀನಿವಾಸೈಯಂಗಾರ್,
ಬಿ.ಎಸ್.ಸಿ., (ಆನರ್ಸ್.).

ಪುನರ್ವಸೂ ಉತ್ಸವ (ಜನವರಿ), ವೈರಮುಡಿ ಉತ್ಸವ
(ಮಾರ್ಚ್—ಏಪ್ರಿಲ್), ಕೃಷ್ಣರಾಜಮುಡಿ ಉತ್ಸವ (ಜುಲೈ)
ಮತ್ತು ರಾಜಮುಡಿ ಉತ್ಸವ (ಅಕ್ಟೋಬರ್-ನವೆಂಬರ್) ಕಾಲ
ಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಪತ್ರಿಕೆ ಪ್ರಕಟವಾಗುವುದು. ಭರತಖಂಡದ ಸಂಸ್ಕೃತಿ
ಮತ್ತು ವಿಶ್ವದ ಪರಿಚಯ ಇವನ್ನು ಕುರಿತು ಬಗೆಬಗೆಯ ಲೇಖನ
ಗಳು ಇದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿವೆ. ಯದುಗಿರಿಯ ಈ ದಶಮಾನದ
ಬರಹಗಾರರ ಸಾಹಿತ್ಯಸೇವೆಯ ಪರಿಚಯದ ಕೈಗನ್ನಡಿ.

ಸುಗ್ಗಿಯ ವೈಸೂರು.

ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಪುರಂ : : ಬೆಂಗಳೂರು
ಗ್ರಾಮೋದ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಮೀಸಲಾಗಿರುವ ಏಕಮಾತ್ರ ವಾರಪತ್ರಿಕೆ.

Read and Advertise in—

SUGGIA MYSORE

A weekly devoted to the up-lift of the
Villages in Karnataka.

Phone No. 3092

Visweswarapuram P. O.

BANGALORE

ಆಯಂಗಾರ್ ನ. ಶ್ರೀನಿವಾಸ್ಯಯಂಗಾರ್ಯರ

ಕೃತಿಗಳು .

೧. ' ಅಳ್ವಾರುಗಳ ಸಿರಿನುಡಿಗಳು '. (ಅಕ್ಷರಕಟಿತ)
ತಮಿಳು ನಾಡಿನ ಹರಿದಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಾಗರವಿಂದಿತ್ತಿದ
ಆಣಿಮುತ್ತುಗಳು. ಅಳ್ವಾರುಗಳ ಅವತಾರ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ
ಅವರ ಸಿರಿನುಡಿಗಳನ್ನು ಅವರ ಸರಳ ಸುಂದರಶೈಲಿ
ಯಲ್ಲಿಯೇ ಕನ್ನಡಿಸಿ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.
ಶ್ರೀ ವೈಷ್ಣವ ಧರ್ಮದ ಸರಸ ಸುಂದರ ಸಾಹಿತ್ಯದ
ಪರಿಚಯವನ್ನು ಬಯಸುವವರಿಗೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾದವು.

೨. ಋಗ್ವೇದ.

ವಿಶ್ವಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರಥಮಗೀತಾಗುಚ್ಛದ ಪರಿಚಯವನ್ನು
ಮಾಡಿಕೊಡುವ, " ಜೀವನ " ದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವ
ಲೇಖನಗಳ ಮಾಲೆ. ಆರ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪರಿಚಯ
ವನ್ನು ಸಪ್ರಮಾಣವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಡುವ ಗ್ರಂಥಮಾಲಾ.

೩. ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣೋಪನ್ಯಾಸಮಾಲಾ.—

ಮೇಲುಕೋಟೆಯ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಕೈಬರಹದ ತ್ರೈಮಾಸಿಕ
ಪತ್ರಿಕೆಯಾದ " ಯದುಗಿರಿ " ಯ ಮೊದಲನೇ ನಾಲ್ಕು
ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವ ಇತಿಹಾಸರತ್ನವಾದ
ರಾಮಾಯಣದಮೇಲೆ ರಾಮಭಕ್ತರಾದ ಶ್ರೀಮತ್ಪರಮ
ಹಂಸಪರಿವ್ರಾಜಕಾಚಾರ್ಯ ದಿವಂಗತ ಶ್ರೀರಂಗ
ನಾರಾಯಣ ಜೀಯರ್ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ
ಅಪ್ಪಣೆಕೊಡಿಸಿದ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳ ಭಾವಾನುವಾದ.
ರಸಿಕರಿಗೆ ರಸಗವಳ.

೪. ' ಶ್ರೀರಾಮಾನುಜಾನ್ತಾದಿ '—

ದಿವಂಗತ ಶ್ರೀರಂಗನಾರಾಯಣಮುನಿಗಳು ಯದುಗಿರಿಯ ಯತಿರಾಜರ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಉಪನ್ಯಾಸಮಾಡಿದ " ರಾಮಾನುಜಶತಾನ್ತಾದಿ " ಎಂಬ ಕೃತಿಯ ಭಾವಾರ್ಥವನ್ನು ವಿಶದೀಕರಿಸುವ ಭಾಷಣಮಾಲೆಯ ಸರಳಾನುವಾದ. " ಯದುಗಿರಿ " ಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿದೆ.

೫. ಅಳ್ವಾರುಗಳು ಮತ್ತು ಅಚಾರ್ಯರುಗಳು.—

ಶ್ರೀರಾಮಾನುಜದರ್ಶನದ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಕರಾದ ಹರಿದಾಸ ಶಿರೋಮಣಿಗಳ ಪರಂಪರೆಯ ಪರಿಚಯವನ್ನಿಲ್ಲಿ ಪಡೆಯಬಹುದು. " ಕರ್ಣಾಟಕ ಪ್ರಪನ್ನಾಮೃತ " ಈಗ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಅದರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ " ಯದುಗಿರಿ " ಯ ಸಂಚಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಹಿರಿಯರ ಪರಿಚಯಾತ್ಮಕ ಲೇಖನಗಳ ಸಂಗ್ರಹ.

೬. ಮೇಲುಕೋಟೆಯ ಮಹಿಮೆ.—

ಯದುಕುಲದ ಅಧಿಪತಿಯ ನೆಲೆವೀಡಾದ, ದಿವ್ಯ ತೀರ್ಥಗಳಿಂದಲೂ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸುಂದರ ದೃಶ್ಯಗಳಿಂದಲೂ ಕಂಗೊಳಿಸುವ, ಅಷ್ಟೋತ್ತರ ಶತಸ್ಥಾನಸಾರವಾದ " ಯದುಗಿರಿ " ಯ ಕೈಪಿಡಿ.

೭. Mountains.—ಪ್ರಪಂಚದ ಮೇಲ್ಮೈಯ ಲಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಕಾಣುವ ಬಗೆಬಗೆಯ ಪರ್ವತಗಳ ಸ್ವರೂಪ, ಉತ್ಪತ್ತಿ, ಮತ್ತು ಚರಿತ್ರೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಪ್ರಬಂಧ

ಮೈಸೂರು ಇನ್‌ಷೂರೆನ್ಸ್ ಕಂಪನಿ,

(ಲಿ ಮಿ ಟಿ ಡ್)

ಪ್ರಧಾನ ಕಛೇರಿ: 'ಲಕ್ಷ್ಮೀಸ್ಥಾನಂ': ಸಂಪಂಗಿಕೆರೆರಸ್ತೆ,
ಬೆಂಗಳೂರು.

1946 ನೇ ವರ್ಷದ ಉದ್ಯಮವು 1945 ನೇ ವರ್ಷದ ಉದ್ಯಮಕ್ಕಿಂತಲೂ ಸರ್ವತೋಮುಖವಾದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ:—

- ಹೊಸ ಪ್ರೀಮಿಯಂ ಹುಟ್ಟುವಳಿಯು ದಿನದಿನಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವುದು.
- ಒಟ್ಟು ಆಸ್ತಿಗಳು ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷದಲ್ಲಿದ್ದುದಕ್ಕಿಂತ ವೃದ್ಧಿಹೊಂದಿವೆ.
- ಜೀವನಿಮಾ ನಿಧಿಯು ಶೇಕಡ 43 ರಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿರುತ್ತದೆ.
- ರಿನ್ಯೂಯಲ್ ಖರ್ಚಿನಾಶವು ಶೇಕಡ 12 ರಷ್ಟು ಇಳಿದಿರುತ್ತದೆ.

ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಭಾರತದ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ಸಿಲೋನ್‌ನಲ್ಲೂ ಕಂಪನಿಯ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವು ಕ್ಷಿಪ್ರವಾಗಿ ವಿಸ್ತರಿಸುತ್ತಿರುವುದು.

ಆರ್ಗನೈಜರ್ ಮತ್ತು ಏಜೆಂಟರಾಗುವವರಿಗೆ ಅಪೂರ್ವ ಯೋಗ ! ಸುಸಂಧಿ !!

ಧಾರಾಳವಾದ ನಿಯಮಗಳ ಮೇಲೆ ಆರ್ಗನೈಜರ್ ಮತ್ತು ಏಜೆಂಟ್ ಆಗಬಯಸುವರು ಕೆಳಗಿನ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ಬರೆಯಬಹುದು.

ಜಿ. ವಿ. ದೊಡ್ಡವೀರಪ್ಪ,

ಜನರಲ್ ಮ್ಯಾನೇಜರ್.

ABRASIVE PRODUCTS FROM MYSORE MINERALS

CORUND BRAND

MYSORE

Emery cloth and Emery paper, Grinding wheel, Discs, P a s t e, Sanding belts, Crocus cloth, Scrubbing blocks, Emery grains and corn, Sand paper (Glasso Brand), Metal Polishes (Starro Brand).

P. S. NARAYANA, B.A., B.Sc.

Consulting Engineer and Geologist.

ENGINEERING AND MINERAL INDUSTRIAL RESEARCH LABORATORY

Estd. in 1940 under the auspices of
the Mysore board of Industrial Research.
" Mines House ", Malleswaram, P. O.,
Bangalore.

ಆಯಂಗಾರ್ ನ. ಶ್ರೀನಿವಾಸೈಯಂಗಾರ್ ಇವರ ಕೃತಿಗಳು

(೧) ಋಗ್ವೇದ.—ಭರತಬಂಧದ ಪ್ರಾಚೀನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡುವ, ವಿಶ್ವದ ಪ್ರಥಮ ಗೀತಾ ಗುಚ್ಛವನ್ನು ಕುರಿತು ಬರೆದ, ಲೇಖನವಾಲೆ. (‘ಜೀವನ’ದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವುದು).

(೨) ಶ್ರೀ ಗೋದಾದೇವಿಯ “ನಾಯಕೀ ಗೀತೆ”—
‘ಜಯಕರ್ನಾಟಕದ’ಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವ ಶ್ರೀ ಗೋದಾ ದೇವಿಯ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಭಾವ ಗೀತೆಗಳ ಸರಳಾನುವಾದ.

(೩) ಆಳ್ವಾರುಗಳ ಸಿರಿನುಡಿಗಳು.—(ಅಮುದ್ರಿತ)

(೪) ಆಳ್ವಾರುಗಳು(ತಮಿಳು ನಾಡಿನ ಹರಿದಾಸರು) ಮೇಲುಕೋಟೆಯ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಕೈಬರಹದ ತ್ರೈಮಾಸಿಕ ಪತ್ರಿಕೆಯಾದ ‘ಯದುಗಿರಿ’ಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವ ಆಳ್ವಾರುಗಳ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡುವ ಲೇಖನವಾಲೆ (ಅಮುದ್ರಿತ).

(೫) ‘ತಿರುಮಾಲ್ಯೈ’, ‘ಸರಸ್ವತಿ’ಯ ೧೯೪೨ ನೇ ವರ್ಷದ ಮೊದಲನೇ ಎರಡು ಸಂಚಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ.

(೬) ಭೂವಿಜ್ಞಾನ ‘ದೀಪಿಕೆ’ ‘ಯದುಗಿರಿ’ಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವ ಭೂಶಾಸ್ತ್ರದ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡುವ ಲೇಖನವಾಲೆ. (ಅಮುದ್ರಿತ)

(೭) A Tribute to Geology.—ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ಕೆಲವು ಶಿಲಾವರ್ಗಗಳನ್ನು ಕುರಿತ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪದ್ಯವಾಲೆ.

(೮) ಮೇಲುಕೋಟೆಯ ಮ ಹಿ ಮೆ : (ಒಂದು ಕೈಪಿಡಿ).